

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

จุดมตาบต๋

กรกฎาคม 2018

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

SPAZIANI

**“คาทอลิกต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในกลุ่มของเราเอง
อย่าแตกแยกและเห็นแก่ตัวเองเด็ดขาด นอกจากนี้จะสามัคคีในกลุ่มคาทอลิกแล้ว
ยังต้องสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในหมู่พี่น้องคริสตชนต่างนิกายด้วย”**

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2018 กรกฎาคม**

**เพื่อบรรดาพระสงฆ์ ซึ่งต้องประสบกับความอ่อนล้าและโดดเดี่ยวในวานอกิบาล
จะได้พบความช่วยเหลือและความบรรเทาในความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า
และมีมิตรภาพกับบรรดาเพื่อนพระสงฆ์**

ชุมชนทรัพย์

พระคัมภีร์ 2018

พระเยซูเจ้าในหมู่ธรรมจารย์

(ลก 2:41-50)

นักบุญลูกาเล่าเรื่องการถวายพระกุมารในพระวิหาร มีท่านสิเมโอนและประกาศกหญิงอันนา กล่าวทำนายถึงพระกุมารว่าจะเป็นพระผู้ไถ่ที่ชาวอิสราเอลรอคอยและจะเป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ (ลก 2:21-39) อีกทั้งยังได้เล่าว่าเมื่อปฏิบัติตามธรรมเนียมของโมเสส เมื่อถวายพระกุมารเรียบร้อยแล้ว ทั้ง 3 ท่านก็กลับไปยังนาซาเร็ธ และพระกุมารเจ้าทรงเจริญวัยขึ้น ทรงพระปรีชาญาณอย่างสมบูรณ์และพระหรรษทานของพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์ นักบุญลูกาตัดตอนมาเล่าอีกทีก็เมื่อพระกุมารมีพระชนมายุสิบสองพรรษา พระมารดาและนักบุญโยเซฟต้องพาพระกุมารไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อฉลองเทศกาลปัสกาศตามธรรมเนียมที่เด็กชายชาวยิว เมื่ออายุได้ 12 ก็เข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่แล้ว เมื่อการฉลองจบแล้ว ทั้งบิดาและมารดาก็เดินทางกลับบ้านโดยมิได้ทันสังเกต และคิดว่าพระกุมารคงเดินทางมากลับกลุ่มเพื่อนบ้านที่มาด้วยกัน เมื่อเดินทางไปได้หนึ่งวันแล้ว ท่านทั้งสองตามหาพระองค์ในหมู่ญาติและคนรู้จัก แต่เมื่อไม่พบจึงกลับไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อตามหาพระกุมาร และตามหาอยู่ 3 วัน จึงพบพระเยซูเจ้าทรงประทับอยู่ท่ามกลางหมู่ธรรมจารย์ ทรงฟังและโต้ถามเรื่องราวพระคัมภีร์กับผู้อาวุโสเหล่านั้น

แม่พระกล่าวกับพระบุตรว่า “ลูกเอ๋ย ทำไมจึงทำกับเราเช่นนี้ ดูซิ พ่อกับแม่ต้องกังวลใจตามหาลูก” พระองค์ตรัสตอบว่า “พ่อกับแม่ตามหาลูกทำไม พ่อแม่ไม่รู้หรือว่าลูกต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของลูก” แต่ท่านทั้งสองก็ไม่เข้าใจคำตอบนี้ พระนางมารีย์ทรงเก็บเรื่องเหล่านี้ไว้ในพระทัย แล้วนักบุญโยเซฟและแม่พระก็พาพระบุตรกลับบ้าน และอีกครั้งหนึ่งที่นักบุญลูกาบันทึกไว้ว่า “พระเยซูเจ้าทรงเจริญขึ้นทั้งในพระปรีชาญาณ พระชนมายุ และพระหรรษทานเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า และต่อหน้ามนุษย์” (ลก 2:52) อันเป็นจบการบันทึกพระประวัติในวัยเยาว์ของพระกุมาร

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า... พระบุตรทรงต้องทำภารกิจของพระบิดา และพระมารดาก็ไม่เข้าใจคำตอบ แต่การไม่เข้าใจนี้เองก็คือการปฏิบัติตามน้ำพระทัยพระบิดา ร่วมแผนการไถ่บาปมนุษย์ของพระองค์ ขอพระองค์โปรดช่วยลูกให้รู้จักยอมปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ แม้บางครั้งลูกก็ไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิต หรือแม้บางครั้งลูกอาจมีเหตุผลตามประสามนุษย์ดีเพียงใดก็ตาม ❧

ปกหน้า

ขอขอบคุณและร่วมดีใจกับ**พระสังฆราชยอแซฟ วุฒิเลิศ แท้ล้อม** ที่น้อมรับพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งแสดงออกผ่านทางผู้ใหญ่... หลายฝ่าย... และ**สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส**ได้ประกาศให้พระคุณเจ้าเป็นพระสังฆราชองค์แรก ของสังฆมณฑลเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2018 เวลาเมืองไทย 17.00 น.

คติพจน์ที่พระคุณเจ้าเลือก “จงแบกไม้กางเขนของตน และตามเรามา” (มธ 16:24 ; มก 8:34) มีความหมายดีมากครับ

เราเข้าบ้านแฉกเล็กยอแซฟ สามพราน ปีเดียวกัน มีอธิการคือ **พระคาร์ดินัลมีชัย กิจบุญชู** และต่อมาคือ**พระคุณเจ้าสังวาลย์ ศุระศรางค์** แต่ท่านวุฒิเลิศเป็นรุ่นพี่ ตอนอยู่บ้านแฉกเล็ก 10 ปี บ้านแฉกใหญ่แสงธรรม 6 ปี ท่านวุฒิเลิศเป็นหัวหน้าเสมอๆ เพราะท่านมีภาวะผู้นำ

เมื่อรับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสก่อนเพื่อนๆ ในรุ่นเดียวกัน

ท่านมีบุคลิกและรูปร่างคล้ายๆ กับ พระสังฆราชยอแซฟ สังวาลย์ ศุระศรางค์ ยิ่งเมื่อตามท่านสังวาลย์ไปเชียงใหม่ ค.ศ. 2004–2012 เป็นเจ้าอาวาสอาสนวิหารพระหฤทัยเชียงใหม่ และเป็นอุปสังฆราชของสังฆมณฑลเชียงใหม่ ค.ศ. 2005–2012 ท่านจึงรู้จัก 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนดี และได้รับการยอมรับจากบรรดาพระสงฆ์ นักบวช ลัทธิบวช และพี่น้องคาทอลิกสัมพันธ์เชียงใหม่

ในโอกาสที่พระสังฆราชไทยไปเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปา (Ad Limina Visit) วันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ท่านวุฒิเลิศได้มีโอกาสมาเข้าเฝ้า**สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16** แทนพระคุณเจ้าสังวาลย์ ศุระศรางค์ โดยมี**คุณพ่อลีโอ มัจจิ** คณะเปียม เป็นล่ามภาษาอิตาเลียนให้ด้วย และในวันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 2018 (ครบ 10 ปีพอดี) ท่านก็มีโอกาสเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสด้วย

ไม้กางเขนของคุณพ่อวุฒิเลิศใหญ่ขึ้น เมื่อกลับมาเป็นอุปสังฆราชของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ตั้งแต่ ค.ศ. 2012 ถึง 25 เมษายน ค.ศ. 2018 เป็นเวลา 6 ปีเต็ม ในวัย 67 ปี

อ่านต่อหน้า 6

ปกหน้าใน

พระเยซูคริสตเจ้า ผู้เสด็จคืนพระชนมชีพชนะความตาย ปฏิมากรรมหินแกะสลัก ตั้งอยู่บนยอดหน้าบรรณของพระมหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม ถัดจากรูปนี้ก็เป็นรูปนักบุญยอห์น บัปติสต์ และบรรดาอัครสาวกของพระเยซูเจ้า แต่แท้ที่จริงรอบลานพระมหาวิหารบนยอดหลังคาของเสาหินที่เรียงรายก็เต็มไปด้วยรูปนักบุญต่างๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นฝีมือแกะสลักของแบร์นินีและลูกศิษย์ของเขา (จ็อันโลเรนโซ แบร์นินี เป็นประติมากรและสถาปนิกบาโรกที่มีชื่อเสียงในกรุงโรม เมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 17 วิกีพีเดีย, เสียชีวิตเมื่อ: 28 พฤศจิกายน 2223, โรม, อิตาลี ยุค: บารอก, จริตนิยม, สถานที่ฝังศพ: มหาวิหารซันตามาเรียมัจโจเร, โรม, อิตาลี, ผลงาน: มหาวิหารนักบุญเปโตร, St. Peter's Square, ฯลฯ)

เพลงแร็ปกำลังมา เชียงรายกำลังจะมา

“...พรุ่งนี้ ก็พรุ่งนี้เชอกก็ไม่กลับมา...” ถ้อยคำในบทเพลงที่ผมฟังไม่รู้จักเบื้อ ของวงไม้เมือง ในชื่อเพลงว่า เวลาไม่เคยพาเธอไปจากใจฉัน อยู่ในชุด การทำงานร่วมกันของไม้เมืองกับเสถียรทำมือ ในชื่อชุดว่า “วันที่ความเหงาหาเราไม่เจอ”

ตั้งแต่สำเนียงเพลงในแบบล้านนาอย่าง **จรัล มโนเพ็ชร สุนทรื เวชานนท์** ผมก็เห็นว่า ไม้เมืองนี้แหละ น่าจะสานต่อบทเพลงแห่งบรรยากาศเมืองเหนือได้ เสียงของผู้หญิงที่เป็นนักร้องนำ มีเอกลักษณ์ ชัดเจนในการออกคำ แต่มีอารมณ์และบรรยากาศของเพลงแบบพูดอะไรเป็นคำนั้น คือเหงาเป็นเหงา เศร้าเป็นรันทด สดเมื่อมีบทโคก หรือจากลา แต่ก็ไม่ใช่ถึงความหวังเมื่อมีเรื่องราวของกำลังใจในบทเพลง ช่วงก่อนพิธีฉลองการสถาปนาสังฆมณฑล เชียงราย ผมได้แวะเวียนไปฟังเสียงจริงของนักดนตรีชายหนุ่มหญิงสาวคู่สามีภรรยา หลังจากชมผ่านการไลฟ์สดของวงมาระยะหนึ่ง หวานคมคือนิยามที่ผมให้

คุณพ่อเจ้าวัดใหม่ของสังฆมณฑลเชียงรายได้ไม่นาน วัดนี้ก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอาสนวิหาร ช่วงท้าย ๆ ของการเดินทางผมแวะพักที่นี้ คุณพ่อก็ใจดี พาไปเลี้ยงข้าว บทสนทนาหนึ่งคือ รายการทีวี คุณพ่อพูดถึงรายการ The Rapper ผมขออึ้ง 3 นาที โดยส่วนตัวไม่คิดว่าจะมีคุณพ่อดูรายการนี้เหมือนที่ผมติดตามดูอยู่ และนอกจากว่าไม่คิดว่าจะมีคุณพ่อดูแล้วบุคลิกในแบบท่าน ผมก็ไม่คิดด้วย แต่คุณพ่อได้เล่าเหตุผลที่น่าสนใจว่านั่น

รายการ The Rapper เป็นรายการที่ว่าด้วยการชิงการเป็นที่หนึ่งของราชาเพลงแร็ป โดยให้ผู้สนใจเข้ามาร่วมรายการ ค่อย ๆ ผ่านรอบต่าง ๆ ไป มีทีมโดยมีหัวหน้าทีมเป็นนักแร็ปชื่อดังของเมืองไทย คนเหล่านี้จะเป็นโค้ช และมีโปรดิวเซอร์อีก 2 คน ที่จะคอยเป็นผู้ชี้แนะชี้ตายตัดสิน รายการในแบบนี้ออกมาพร้อม ๆ กันอีกหนึ่งรายการ คือ Show Me The Money ส่วนในรายการที่ว่านั้นคุณพ่อได้ให้ข้อสังเกตว่า โค้ช 3 ใน 4 เป็นแร็ปเปอร์ที่เป็นคนจังหวัด เชียงราย

“เพลงแร็ปกำลังมา” ใครสักคนพูดกรอกหู ผมเชื่อว่าการมาของบางอย่างเป็นเรื่องของกระแส ไม่ได้จริงยั่งยืนอะไร เป็นแฟชั่น บางทีมีธุรกิจที่แอบสอดแทรกตัวเองอยู่ในนั้น การแร็ปดูๆ ก็คล้ายการเล่นเพลงฉ่อยในอดีต มีดนตรี มีการร้องแต่ไม่ได้เป็นทำนอง เป็นการพูดซะมากกว่า ให้ตรงจังหวะ ให้มีเรื่องราว บางครั้งเป็นการด้นสด บางครั้งมีการเตรียมตัวมาอย่างดี บางทีเป็นเพลงใหม่ บางทีเป็นเพลงเก่าที่เอามาใส่จังหวะ และใส่ท่อนเนื้อแร็ป แต่สิ่งที่กระตุกต่อมให้ผมติดตามคือ ผมชอบศิลปินที่ทำอะไรด้วยตัวเองได้ แล้วแร็ปเปอร์หลายคนได้แสดงว่า พวกเขาสร้างเนื้อร้อง และเรื่องราวขึ้นมาด้วยตัวเอง ที่สำคัญมันถูกตัดแปลงมาจากการใช้ชีวิต

“สังฆมณฑลเชียงรายกำลังมา” อีกหลายก้าวของการก่อตั้ง การจัดการ การวางรากฐาน อีกหลายผู้คน อีกหลายปัจจัย และอีกหลายความร่วมมือ ผมเชื่อว่า การมาของสังฆมณฑลใหม่ เป็นความรู้สึกที่ดี และภาพที่สวยงาม เราปรารถนาจะบันทึกบทใหม่ของพระศาสนจักร ด้วยสิ่งดี ๆ เราต้องช่วยกัน

ความร่วมมือกำลังจะมา ไม่หรอก มันมานานแล้วนะ

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนกรกฎาคม

<p>7 วันที่ 7 กรกฎาคม</p>	<p>สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ขอเชิญร่วมฉลองการสถาปนาสังฆมณฑล เชียงใหม่ พิธีบวชพระสังฆราชยอแซฟ วุฒิเลิศ แห่งล้อม และเปิดเตรียมฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม (ค.ศ. 1669-2019) โดยพระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ประธานพิธี เวลา 10.00 น. ที่หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่</p>
<p>21 วันที่ 21 กรกฎาคม</p>	<p>สังฆมณฑลจันทบุรี ขอเชิญร่วมพิธีบวชพระสงฆ์ของสังฆานุกร ยอห์น บัปติสต์ ศิริวิชัย มารีย์พัฒนาภิ โดยพระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ รัสศรี ประธานพิธี เวลา 10.00 น. ที่วัดอารักขเทวดา โกวัด จ.ปราจีนบุรี</p>
<p>28 วันที่ 28 กรกฎาคม</p>	<p>สังฆมณฑลนครสวรรค์ ขอเชิญร่วมพิธีสุวรรณสมโภชสังฆมณฑลนครสวรรค์ และพิธีถวายอาสนวิหารนักบุญอันนา โดยพระสังฆราชยอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนุกชัย ประธานพิธี เวลา 10.00 น. ที่อาสนวิหารนักบุญอันนา นครสวรรค์</p>

14

วันที่ 14 กรกฎาคม

คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ ปราจีนบุรี
ขอเชิญฉลองนักบุญคามิลโล เด แลลลิส
องค์อุปถัมภ์ผู้ป่วย 25 ปี ชีวตนักบวช
คุณพ่อเอกชัย ผลวารินทร์
โดยพระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ รัสศรี
ประมุขสังฆมณฑลจันทบุรี ประธานพิธี
เวลา 10.30 น.
ที่ศูนย์สมณะระหาคามิลเลียน โกวัด /
อารามคณะนักพรตหญิงพระมหาไถ่
อ.เมือง จ.นครราชสีมา เวลา 10.30 น.
พระสังฆราชยอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุทธิ์
ประธานพิธี

ต่อจากหน้า 4

ไม้กางเขนของคุณพ่อวุฒิเลิศ ใหญ่มากขึ้น เมื่อได้ “ตอบรับ” มาเป็นพระสังฆราชของสังฆมณฑลเชียงใหม่
อาสนวิหารใหม่ แต่พระเจ้าทรงสัญญาประทานพระพรความช่วยเหลือมาให้ทันเวลา “เสมอ”

“ท่านทั้งหลายไม่เคยเผชิญกับการผจญใดๆ ที่เกินกำลังมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรง
อนุญาตให้ท่านถูกผจญเกินกำลังของท่าน แต่เมื่อถูกผจญพระองค์จะประทานความสามารถให้ท่านยืนหยัด
มั่นคง และหาทางออกได้” (1คร 10:13)

ขอพี่น้องช่วยกันอธิษฐานให้ท่านยอแซฟ วุฒิเลิศ รับพันธกิจพิเศษนี้อย่างดี ขอขอบคุณทุกท่านและ
ร่วมใจในพระพรของพระองค์ด้วยกันเสมอ

23 พฤษภาคม ค.ศ. 2018

ฟ. วีระ อภรณ์รัตน์

พระสังฆราชสังฆมณฑลเชียงใหม่

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชลือชัย ฮาดุวิสัย
ภราวดาหลุยส์ ซาเนล
อ.ชัยณรงค์ มนเฑียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Contents

สฤป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 การตั้งสังฆมณฑลใหม่
(ตามประมวลกฎหมายพระศาสนจักร)

ชีวิตคริสตชน

- 30 ข้างธรรมาสน์
31 กว่าจะเป็นนักบุญ
32 ระหว่างเดือน
34 วันละก้าวกับพระเยซู
36 บันทึกธรรมทูต
39 บทความเตือนใจตนเอง
เส้นแบ่งบนเขาสูง
42 บัญญัติศัพท์
43 ท่วงทำนองแห่งรัก
44 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
46 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
48 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
53 ไต่ตามโค้งตะวัน
60 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตส์ที่อ้อย
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมสไมล์

กวี-ศิลปิน

- 69 พงศ์ ประมวล
76 เงินหนึ่งทะลันต์
78 บทสวดของฉัน
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสตเจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนออันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

การตั้งสังฆมณฑลใหม่ (ตามประมวลกฎหมายพระศาสนจักร)

อันดับแรก ให้ตระหนักว่า
นี่ไม่ใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการตั้ง
สังฆมณฑลใหม่เท่านั้น แต่ยัง
เกี่ยวกับการกำหนดเขตในแผนที่
ต่างๆ อย่างแน่นอน ยกกระดับ
เท่ากับสังฆมณฑล ซึ่งประมวล
กฎหมายพระศาสนจักรมาตรา 368
ระบุไว้ชัดเจน

ประมวลกฎหมายพระ
ศาสนจักรมาตรา 373 กำหนดว่า
“ผู้ทรงอำนาจสูงสุดแต่ผู้เดียว
เท่านั้น มีอำนาจจัดตั้งพระศาสน-
จักรเฉพาะถิ่น เมื่อได้ตั้งขึ้น
อย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
พระศาสนจักรเฉพาะถิ่นก็เป็น
นิติบุคคลโดยตัวบทกฎหมายเอง”

สมณกฤษฎีกาว่าด้วยหน้าที่ของพระสังฆราชในการอภิบาลสัตบุรุษ (CHRISTUS DOMINUS, nn. 22-24) ของสภาสังคายนา วาติกันที่ 2 กำหนดกฎเกณฑ์เพื่อการฟื้นฟูเขตต่างๆ ของพระศาสนจักร ในเอกสาร Motu Proprio “ECCLESIAE SANCTAE” (12§1) ได้ยืนยันระเบียบการปฏิบัติแบบเดียวกัน กฎเกณฑ์บางส่วนเหล่านี้ใช้สำหรับการตั้งแขวงใหม่ของพระศาสนจักรด้วย

ในประมวลกฎหมายของพระศาสนจักร มาตรา 431 วรรค 1 ระบุว่า: “พระศาสนจักร เฉพาะถิ่นที่อยู่ใกล้กัน ต้องรวมกันเป็นแขวงของพระศาสนจักรอันมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เพื่อกิจการด้านการอภิบาลร่วมกันของสังฆมณฑลที่อยู่ใกล้กัน เพื่อจะได้รับการสนับสนุนตามสภาพของบุคคลและสถานที่ และเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆราชสังฆมณฑลด้วยกันเองให้ดียิ่งขึ้น” วรรค 3 ของมาตราอันเดียวกันนี้ ระบุว่า “ผู้ใหญ่สูงสุดของพระศาสนจักรแต่ผู้เดียว มีอำนาจการตั้ง การยุบหรือการเปลี่ยนแปลงแขวงของพระศาสนจักร หลังจากที่ได้ฟังความคิดเห็นของพระสังฆราชที่เกี่ยวข้องแล้ว”

การนำเสนอมิใช่เพียงความคิดแบบลอยๆ หรือปราศจากการไตร่ตรองอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่านั้น แต่จะต้องอธิบาย หรือให้คำชี้แจงแบบที่เป็นรูปธรรมด้วย เราสามารถกล่าวว่า สันตะสำนักยินดียอมรับข้อเสนอของบรรดาพระสังฆราชเสมอ เพื่อการพิจารณาและการรับหลักการ ต่อเมื่อผู้นำเสนอต้องดำเนินการตามเงื่อนไข อันสรุปได้ดังต่อไปนี้

1) จำเป็นที่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเรื่องดังกล่าวด้วย

2) จำเป็นต้องถือตามเงื่อนไขต่างๆ ที่ระบุไว้ในเอกสารข้างต้น

3) เป็นพิเศษต้องมีจำนวนพระสงฆ์พอสมควรเพื่อจะอภิบาลสัตบุรุษให้ดำเนินไปอย่างดี

4) บุคลากรที่ทำงานทั้งในด้านอภิบาล ในด้านการอบรม และในด้านการสงเคราะห์ของสังฆมณฑลแม่ และของเขตใหม่ ต้องแบ่งเท่าเทียมกันโดยให้คำนึงถึงสถานะตามความเป็นจริงทุกประการ

5) จำเป็นต้องแบ่งบรรดาสมาชิกใหญ่ด้วย ซึ่งตามปกติให้ถือหลักว่าเขาเหล่านั้นต้องอยู่ในเขตซึ่งเป็นภูมิลำเนาของตนเอง

6) อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขที่สำคัญที่สุดเพื่อการตั้งสังฆมณฑลใหม่ คือ การสรรหาผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นพระสังฆราช (คนแรก) ของสังฆมณฑลใหม่แน่นอนเขาจะต้องมีความสามารถดูแลฝูงแกะและจัดการในสิ่งที่จำเป็นต่างๆ อย่างพิเศษ

แน่นอนในเรื่องการตั้งสังฆมณฑลใหม่นี้ต้องได้รับการรับรองและแสดงความคิดเห็นจากบรรดาพระสังฆราชในสภาพระสังฆราชของประเทศนั้น เพราะถ้าปราศจากการสนับสนุนและความช่วยเหลือของท่านเหล่านั้น ผู้มีอำนาจสูงสุดของสันตะสำนักไม่สามารถที่จะตัดสินใจเด็ดขาดได้ ส่วนผู้แทนพระสันตะปาปา (พระสมณทูต) นั้นต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบรรดาพระสังฆราชท้องถิ่น เพื่อจะได้สามารถแนะนำในสิ่งที่เอื้อประโยชน์แก่ศาสนจักรท้องถิ่น และท่านต้องแสดงความคิดเห็นของท่านเอง ต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องของสันตะสำนัก

มงซินญอร์วิษณุ ฌ็องญอนันต์ เสนอต่อที่ประชุมคณะสงฆ์

และสภาอภิบาลสังฆมณฑลเชียงใหม่ 13 มีนาคม ค.ศ. 2014

แบกทางเขนขันเขา เข้าเซียงรายไปกับพระสังฆราชองค์ล่าสุด พระสังฆราชยอแซฟ วุฒิเลิศ แห่งล้อม

ท่ามกลางการรอคอยอันเนิ่นนาน ถ้านับให้หนานไปกว่า ปี 2 ปี ก็ต้องบอกว่า เป็นสิบปี เมื่อจำนวนคาทอลิกเริ่มมีสถิติมากขึ้น ปีต่อปี เมื่อระยะเวลาการเดินทางของงานอภิบาลดูจะไกลหลากหลาย และปกครองไม่ทั่วถึง เมื่อความพร้อมของพื้นที่ บุคลากร การเตรียมตัวต่าง ๆ เริ่มเป็นรูปเป็นร่างและลงตัว ไม่ใช่พื้นที่ที่ไม่เคยมีนายชุมพบาล หรือการปักรากฐานของความเชื่อลงไว้มาก่อน แต่เป็นการขยับให้แน่นกระชับ และดูแลกันอย่างทั่วถึงมากขึ้น “สังฆมณฑลเซียงราย” จึงเปิดบันทึกหน้าหนึ่ง พร้อมกับผู้นำผู้ชุมพบาลตัวจักรสำคัญแห่งการขับเคลื่อน

บัดนี้ท่านถือทางเขนไว้ในมือแล้ว รอผู้ร่วมทาง และผู้ชุมพมา มาพึ่งถ้อยคำจากปากของพระสังฆราชองค์ล่าสุดของเรา พระคุณเจ้ายอแซฟ วุฒิเลิศ แห่งล้อม

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงสถาปนาสังฆมณฑลเซียงราย แยกจากสังฆมณฑลเซียงใหม่ และอยู่ในสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ทรงแต่งตั้ง **คุณพ่อยอแซฟ วุฒิเลิศ แห่งล้อม** อุปสังฆราช อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ อายุ 67 ปี เป็นพระสังฆราชองค์แรกของสังฆมณฑลเซียงราย วันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2018

ชีวิตวัยเด็กของพระคุณเจ้าวุฒิเลิศ แห่ล้อม

พ่อเกิดวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1951 / พ.ศ. 2494 เป็นลำดับบุตรวัดพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร คลอง 12 มีพี่น้องทั้งหมด 8 คน พ่อเป็นคนสุดท้อง คนที่ 8 บิดาของพ่อเป็นคนไทยเชื้อสายเวียดนาม พ่อก็เรียกบิดาของพ่อว่า “จา” ส่วนแม่มีเชื้อสายมอญ เป็นพุทธ เมื่อมาแต่งงานกับบิดาของพ่อ จึงมาล้างบาปเป็นคาทอลิก ปรากฏว่าแม่เป็นคนศรัทธา มีความเชื่อในพระเป็นเจ้า ในความรู้สึกของพ่อ แม่เคร่งกว่าบิดาเสียอีก

พ่อเติบโตมากับพวกพี่ๆ และเนื่องจากเป็นคนเล็ก พี่ๆ จึงดูแลเอาใจใส่ พาไปโรงเรียน ช่วยเหลือทุกอย่าง พ่อจะรักแม่มากและสนิทกับแม่เป็นพิเศษ

ส่วนหน้าที่ที่บ้าน เนื่องจากอาชีพที่บ้านคือรับจ้าง บิดาของพ่อเป็นช่างไม้ พวกพี่ๆ เป็นครูบ้าง ค้าขายบ้างเล็กๆ น้อยๆ รับจ้างบ้าง

เนื่องจากเป็นครอบครัวที่ค่อนข้างจะยากจนก็ว่าได้ พวกเราจึงต้องช่วยเหลือกัน

ตอนเล็กๆ ไปวัดช่วยมิสซา คุณพ่อเจ้าวัดก็มีขนมให้ทาน ตามประสาเด็กๆ พ่อเรียนโรงเรียนพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร ตั้งแต่ชั้น ป.1 จนถึง ป.4 พอจบ ป.4 ตั้งใจว่าจะเข้าบ้านเณร จะต้องไปเข้าบ้านเณรที่ศรีราชา เพราะว่าตอนนั้นยังไม่มีบ้านเณรยอแซฟ บังเอิญปีนั้นทางศรีราชาไม่รับแล้ว เพราะว่า เป็นช่วงที่บ้านเณรยอแซฟ กำลังแยกออกมา พ่อจึงต้องเรียน ป.5 ที่โรงเรียนพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร อีกปีหนึ่ง จนกระทั่งจบ ป.5 แล้วก็ไปเข้าชั้น ป.6 ที่โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ ที่บ้านเณรยอแซฟ พ่อเป็นรุ่นแรกที่เขาส่งบ้านเณรขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าพ่อเป็นรุ่นที่โตที่สุด เพราะรุ่นโตที่สุดนั้นเขาย้ายมาจากศรีราชา แล้วพ่อเข้าไปตอนนั้นก็เข้าไปเรียนชั้น ป.6

14/7/1965 เดวิดจากสถานเฝ้าระวังที่คุกของเขมร ส่วนขวา วมแสดงตบแต่งไว้จะ จึงมีเพลงชาติเรียมล ของพี่น้อง
 วิทยาลัยดนตรี มหามงคล วิทยาลัย

ทำไมถึงสนใจเข้าบ้านเลข

มันก็มีเหตุผล เพราะเล็ก ๆ นั้น อยู่ชั้น ป.3-ป.4 พอรับศีลมหาสนิทแล้ว ก็ไปช่วยมิสซา มาตลอด ได้เห็นรุ่นพี่ๆ ที่ไปบ้านเลขที่ศรีราชา พอปิดเทอมกลับมาเรียนบร๊อย ดุติ ดุมีสังวาคี และก็รู้ว่าว่า ที่บ้านเลขเขามีเล่นฟุตบอล มีกิจกรรมต่างๆ เราก็ชอบ จึงตัดสินใจว่าจะไป บ้านเลขดูสิว่ามันจะเป็นอย่างไร ตอนนั้นก็ไม่ได้คิดมากมายเกี่ยวกับกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์ แต่หลักๆ คืออยากจะไป อยากจะเป็นแบบพวก พี่เขา คิดแค่นั้นนะ

ตอนนั้นคุณพ่อท่านใดเป็นผู้ส่งเข้าบ้านเลข

คุณพ่ออาเบล เก่ง พานิชอุดม เป็นผู้ส่งเข้าบ้านเลข ตอนนีท่านเสียชีวิตไปแล้ว คุณพ่ออาเบล ท่านอยู่วัดพระวิสุทธิวงษ์ ลำไทร นานมาก น่าจะประมาณ 30 ปี ตอนนั้นพ่ออายุ ประมาณ 12-13 ปี ในปีนั้น มีคนที่เข้าไปบ้านเลข

ด้วยกันเยอะมาก สามเณรวัดพระวิสุทธิวงษ์ ลำไทร เยอะพอๆ กับสามเณรวัดนักบุญเปโตร สามพราน วัดลำไทรมี 24 คน สมัยก่อนเวลา เราเป็นเณร เราต้องไปนอนวัด บ้านของคุณพ่อ เจ้าวัดสมัยก่อน จะมีระเบียบรอบๆ นอนกางมุ้ง สุกดีตอนเป็นเณร

อธิการบ้านเนรตอนันต์คือใคร

อธิการบ้านเนรตอนันต์แรก ตอนที่พ่อเข้าไป บ้านเนรตอแซฟ คือคุณพ่อทองดี กฤษเจริญ ท่านเป็นอธิการประมาณ 3-4 เดือน ก็เสียชีวิต คุณพ่อทองดีเสียชีวิต คุณพ่อเสวียง สุระศรางค์ ก็รักษาการ ประมาณ 2-3 เดือน ผู้ที่มาเป็น อธิการองค์ต่อมาก็คือ คุณพ่อฮั่วเซียง กิจบุญชู หรือ พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู พ่อก็ อยู่สมัยอธิการท่านนี้ คือ คุณพ่อฮั่วเซียง มาตลอด จนกระทั่งคุณพ่อฮั่วเซียง ได้เป็น พระสังฆราช

ความประทับใจชีวิตในบ้านเนรเล็ก บ้านเนรกลาง

บ้านเนรกลางสมัยพ่อยังไม่มี บ้านเนร กลางเกิดขึ้นมาจากพวกเรา คือพ่อและเพื่อนๆ ที่เป็นครูเณร ซึ่งครูเณรก็คือ เรียบจนกระทั่ง จบ ม.ศ.3 หรือ ม.ศ.5 พอจบ ม.ศ.5 ก็ต้องเป็น ครูเณร อยู่ที่บ้านเนรอีก 2 ปี ในระหว่างที่เป็น ครูอยู่ 2 ปี ก็มีครูเณรจากกรุงเทพฯ จากจันทบุรี จากราชบุรี เราประชุมกันมีความเห็นร่วมกันว่า ก่อนที่จะไปบ้านเนรใหญ่นั้น ควรจะให้เณรมา รวมกัน มันเป็นความคิดที่พวกเราที่เป็นครูเณร ประชุมตกลงกัน มี คุณพ่อชิวิน สุวดิษฐ์กร รุ่นเดียวกับพ่อ เขาเป็นครูเณรของทางราชบุรี และก็มีครูเณรจากจันทบุรี ก็ตกลงกัน แล้วก็ ไปเสนอผู้ใหญ่ว่า น่าจะมีบ้านเนรกลาง ก็เป็น ความคิดที่ทางพระสังฆราชรับไปพิจารณา จึง มีบ้านเนรกลาง เพราะฉะนั้น พ่อไม่เคยผ่าน บ้านเนรกลาง ส่วนเวลาที่มาที่บ้านเนรใหญ่นั้น เราจบ ม.ศ.5 แล้ว และเป็นครูเณร 2 ปี แล้วก็ เข้าบ้านเนรใหญ่

ชีวิตในบ้านเนรใหญ่

บ้านเนรใหญ่ ปีแรกที่เข้าไปนั้น คุณพ่อ บรรจง อารีพรรค (พระสังฆราชอแซฟ บรรจง

อารีพรรค) เวลานั้นท่านเป็นอธิการ พ่อเป็นรุ่น ที่ 3 ของแสงธรรม รุ่นที่ 1 คือคุณพ่อ ไพฑูรย์ หอมจินดา (อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ) ส่วนรุ่นที่ 2 คือคุณพ่อทวีศักดิ์ กิจเจริญ (อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ) คุณพ่อสมชัย (สังฆมณฑลจันทบุรี) รุ่นที่ 3 คือ คุณพ่อชิวิน สุวดิษฐ์กร (สังฆมณฑลราชบุรี) คุณพ่อกิตติศักดิ์ กาญจนธานินทร์ คุณพ่อชัยยะ กิจสวัสดิ์ (อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ) ฯลฯ

ชีวิตพระสงฆ์ วันที่ได้รับศีลบวช

เป็นผู้แทนองค์พระคริสต์อย่างสมบูรณ์

พ่อได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ โดย พระอัครสังฆราชไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ประมุข อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วันที่ 3 สิงหาคม 1980 ที่หอประชุมวัดนักบุญเปโตร สามพราน เพราะว่า วัดถูกไฟไหม้ จึงใช้หอประชุม เมื่อ 38 ปีแล้วจำ ได้ว่า ชาวบ้านตัดไม้ไผ่มาทำเป็นร้าน แล้วก็เอา

ทางมะพร้าวมาทำเป็นเต็นท์ แบบสมัยโบราณ
อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ รุ่นพ่อบวชพร้อมกัน
7 องค์ คือ คุณพ่อสมโภชน์ พูลโภคผล คุณพ่อ
ชัยยะ กิจสวัสดิ์ คุณพ่อกิตติศักดิ์ กาญจน-
ธาณิชร์ คุณพ่อไพริน เกิดสมุทร คุณพ่อสุรชัย
กิจสวัสดิ์ คุณพ่อบรรจบ โสภณ และ
ตัวพ่อเอง

เริ่มต้นชีวิตสงฆ์ กับงานอภิบาลประชา สัตบุรุษ

ตอนเริ่มต้นนั้น มีหลายแห่ง ตอน
แรกเลยผู้ใหญ่กำหนดให้เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส
วัดนักบุญเปโตร สามพราน แต่จริงๆ คือไม่ได้
ไป เพราะค่าส่งต่อมาให้เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส
อาสนวิหารอัสสัมชัญ ยังไม่ทันได้จัดข้าวของ
อะไร ประมาณกลางเดือนกันยายน วันเกิดคุณ
แม่ทางเขน 14 กันยายน ค.ศ. 1981 ก็ได้รับคำสั่ง
ให้ย้ายไปอยู่ที่วัดนักบุญเทเรซา หนองจอก เพื่อ
ไปดูแลโรงเรียน เพราะว่าตอนนั้นที่โรงเรียนไม่มี
ครูใหญ่ แล้วพ่อสอบได้วุฒิครู ทางผู้ใหญ่จึงให้

ไปเป็นครูใหญ่ที่โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก
ก็สนุก เป็นทั้งครูใหญ่ด้วย ดูแลวัดด้วย ตอน
นั้นไปอยู่กับคุณพ่อโยลลี ท่านน่ารัก เป็นมิชชัน-
นารีอาวุโส เป็นคนใจดี แต่ท่านอยู่ได้ประมาณ
5-6 เดือน พอสิ้นปีท่านก็เกษียณ พ่อจึงต้อง

รับผิดชอบทั้งวัดนักบุญเทเรซา หนองจอก และ วัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ด หัวตะเข้ ทั้งสองวัดนี้ มีความสุขมาก ตอนนั้นยังหนุ่ม ทำงาน ไปก็สนุก มีเพื่อน ๆ มีเยาวชน ที่มาเล่นฟุตบอล เล่นบาสเกตบอล ก็เป็นชีวิตที่ดี ได้อยู่กับซิสเตอร์ ที่เป็นเหมือนแม่ของพ่อ คือ **ซิสเตอร์อาลิส ประพันธ์ สุจิตรานันท์ (โหนด)** คณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ ตอนนั้นท่านเสียชีวิตไปแล้ว ตอนอายุ 103 ปี พ่อก็ติดตามและมีความเคารพรักท่าน ท่านเลี้ยงดูพ่อมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเณรเล็ก เพราะท่านเคยอยู่ที่วัดลำไทร พ่อไปอยู่บ้านเณรใหญ่ ท่านก็ไปอยู่ที่นั่น พ่อย้ายไปอยู่ที่วัดหนองจอก ท่านก็ไปเป็นอธิการที่นั่น ซิสเตอร์เป็นคนใจดี รักเณร รักพระสงฆ์เหมือนลูก ท่านก็ดูแลเอาใจใส่ ที่หนองจอกเราได้ทำอะไรเยอะในชีวิต ได้รู้จักกับพี่น้องที่เป็นพุทธ และโดยเฉพาะพี่น้องที่เป็นมุสลิม ที่หนองจอก มี 3 ศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม คริสต์ก็มีน้อย มุสลิมมีเยอะ ประมาณ 40 เปอร์เซนต์ ก็มีความ

สุขดี แล้วพ่อก็มาช่วยที่วัดหัวตะเข้บ้าง มี**คุณพ่อสุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์ (พ่อเล็ก)** และมี**คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง** ที่ไปช่วยงานด้วย

พ่ออยู่ที่หนองจอก 4 ปีครึ่ง มีคำสั่งโยกย้าย พ่อก็ย้ายมาที่วัดแม่พระฟาติมา มาเป็นครูใหญ่ และเป็นเจ้าอาวาสด้วย ที่วัดแม่พระฟาติมามีคุณพ่อผู้ช่วย คือ **คุณพ่อเอกพร นิตตะโย** และ **คุณพ่อคมสันท์ ยันต์เจริญ** อยู่วัดแม่พระฟาติมาได้ 4 ปีครึ่ง ก็ย้ายไปอยู่ที่บ้านเณรยอแซฟ ไปเป็นครูใหญ่ที่โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ 6 ปี จึงย้ายมาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดแม่พระลูกประคำ กาลหาวร์ วัดกาลหาวร์ปกติจะเป็นวัดที่คุณพ่อพูดภาษาจีนได้ พ่อพูดไม่ได้ แต่ก็สนุกดี สัตบุรุษที่วัดกาลหาวร์น่ารักดี มีความศรัทธา และเคารพพระสงฆ์ ที่นั่นพ่อต้องถวายเป็นสวดภาษาจีน เวลาจะถวายเป็นสวดภาษาจีน ก็ต้องให้ชินแสมาอ่านให้ฟัง แล้วพ่อก็จัดเป็นภาษาไทย และก็เอามาถวายเป็นสวด ที่วัดกาลหาวร์วันแรก นับเป็นเรื่องที่สนุกสนานมาก พอมาถึงเขาให้พ่อถวายเป็นสวด

ตอนนั้นพ่อถวายมิสซาภาษาไทย พ่อจบมิสซา ออกมานอกวัด อาม่าคนหนึ่ง มายืนอยู่หน้าวัด พูดภาษาไทยไม่ได้ แต่พ่อก็พอจะรู้ภาษาจีนอยู่บ้าง นิดหน่อย อาม่าก็ถามว่า “อาเล่งหู ลื้อโหว่จับหัว” (คุณพ่อ ลื้ออายุ 50 เท่าไหร่แล้ว) ซึ่งตอนนั้น พ่อยังไม่ถึง 50 (หัวเราะ) พ่อก็เลยบอกอาม่าไปว่า ยังไม่ถึง 50 แค่ 40 กว่า จริงๆ คือพ่ออายุ 45 ปี พ่อก็เลยขำ ก็บอกอาม่าไปอย่างนั้น ตอนอยู่ที่กาลหวาร์ รู้สึกดี สดุก ได้รู้จักพี่น้องสัตบุรุษ พวกเขามีน้ำใจดี

ตอนที่พ่ออยู่ที่กาลหวาร์ พ่อได้ไปอยู่ที่ อาคารกาลหวาร์ (แฟลต) เพราะว่าตอนนั้นทาง วัดกำลังปรับปรุงบริเวณทั้งหมดเพื่อสร้างบ้านพัก พระสงฆ์ บ้านซิสเตอร์ บ้านพักพนักงาน พ่อ ก็เลยเช่าห้องอยู่บนอาคารกาลหวาร์ ทำให้รู้จัก มักคุ้นกับพี่น้องชาวกาลหวาร์ที่อาศัยอยู่ด้วยกัน ในอาคารนั้น

จากนั้นทางผู้ใหญ่มอบหมายให้ไปเป็น อธิการบ้านผู้หว่าน 4 ปี แล้วก็ไปช่วยงานที่ สังฆมณฑลเชียงใหม่

ช่วยงานพระศาสนจักรท้องถิ่นแห่งล้านนา สังฆมณฑลเชียงใหม่

พ่ออยู่ที่สังฆมณฑลเชียงใหม่ 8 ปี ทำงาน กับ**พระคุณเจ้าอแซฟ สังวาลย์ ศุระศรวงค์** ทำหน้าที่ดูแลสังฆมณฑล เป็นเจ้าอาวาส อาสนวิหารพระหฤทัย และอุปสังฆราช ดูแลช่วยเหลือเยี่ยมเยียนวัดต่างๆ ในสังฆมณฑล 5 ปี และทำงานกับ**พระคุณเจ้าฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์** 3 ปี และในช่วงงานวันบวช พระคุณเจ้าวีระ พ่อก็เป็นแม่งาน ช่วยจัดเตรียม สิ่งต่างๆ ให้พระคุณเจ้าวีระ พ่อแซวพระคุณเจ้า วีระว่า “เมื่อ 9 ปีที่แล้วผมจัดงานให้พระคุณเจ้า มาคราวนี้ต้องถูกเอาคืนแล้ว พระคุณเจ้าต้อง จัดงานให้ผมบ้าง”

กลับมาปฏิบัติหน้าที่ ณ อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ

ทำหน้าที่ที่สังฆมณฑลเชียงใหม่ครบ 8 ปี แต่จริงๆ ต้อง 9 ปี จึงจะครบ 3 วาระ แต่**พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช**

นอนกรน ไม่เพียงแต่รบกวนคนข้างกาย ยังเสี่ยงต่อภาวะ
“หยุดหายใจขณะหลับ”

แพ็คเกจตรวจภาวะนอนกรน (Sleep Test)

ราคา 12,500.- บาท

- กรุณานัดหมายล่วงหน้าก่อนเข้ารับบริการตรวจ

แพ็คเกจตรวจภาวะนอนกรน (Specialist Sleep Test)

ราคา 17,500.- บาท

- กรุณานัดหมายล่วงหน้าก่อนเข้ารับบริการตรวจ
- รวมค่าผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์เฉพาะทาง

ปรึกษาแพทย์

เพื่อเข้ารับบริการตรวจภาวะนอนกรน (Sleep Test)
เพื่อคุณภาพการนอนหลับของคุณ

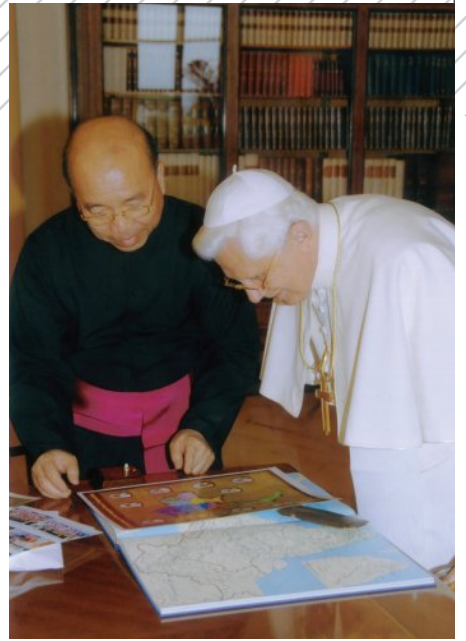
เงื่อนไข

- รวมค่าแพทย์และค่าบริการ
- รวมค่าห้องพักเพื่อการตรวจรักษา 1 คืน พร้อมอาหารเช้า 1 มื้อ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ :

คลินิก หู คอ จมูก โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ โทร 0 2838 5555 ต่อ 10320-1
ศูนย์พระเมตตา ชั้น 18 อาคารร้อยปีบารมีบุญ โทร 0 2838 5555 ต่อ 11898-9

ตั้งแต่ 1 มี.ค. 61 เป็นต้นไป

ขอตัวให้พ่อกลับมากรุงเทพฯ พ่อขอพระคุณเจ้า
เกรียงศักดิ์ว่า ผมขอไม่ทำงานบริหารแล้ว ขอไป
ทำงานอยู่วัดเล็กๆ วัดอะไรก็ได้แถวๆ กรุงเทพฯ นี้
พระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์บอกว่า เดี่ยวจะดูให้
เสร็จแล้วก็ประกาศออกมาว่า วัดเล็กกว่านี้ไม่มี
แล้ว ก็คือวัดที่สำนักพระสังฆราชนั้นเล็กสุดแล้ว
ให้ไปช่วยงาน พ่อก็ยินดี

พ่ออยู่กรุงเทพฯ เป็นอุปสังฆราช 6 ปี
ช่วยดูแลรับผิดชอบต่างๆ ถ้าหากว่าเหนื่อยไหม
ก็เหนื่อยนะ เพราะว่าเป็นองค์กรสังฆมณฑลใหญ่
มีคนจำนวนมาก มีเรื่องราวต่างๆ มากมาย
ที่จะต้องดูแล จัดการ บริหารหนักพอสมควร

จิตตาศาสนาสมาคมนักบุญวินเซนเดอปอล จิตตาศาสนาชมรมนักธุรกิจคาทอลิก และ อื่นๆ

ตั้งแต่เป็นพระสงฆ์มา พ่อก็เคยเป็น
ผู้ช่วยพระสังฆราช ช่วยงานฝ่ายสังคม เป็นฝ่าย
บุคลากร

ในส่วนของงานวินเซนเดอปอลนั้น เป็น
มรดกที่พ่อได้รับมาจากคุณพ่อยอซี ตั้งแต่สมัย
ที่บวชเป็นพระสงฆ์ใหม่ๆ เพราะว่าคุณพ่อยอซี
เป็นผู้นำวินเซนเดอปอล เข้ามาในประเทศไทย
แล้วท่านก็ชราภาพแล้ว ท่านเห็นพ่อคงจะชอบ
งานด้านนี้ จึงให้พ่อดูแลรับงานนี้ พ่อก็ดูแล
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ตั้งแต่บวชใหม่ๆ จึงมี
ความเข้าใจในจิตตารมณ์ของวินเซนเดอปอล
พอสมควร และคิดว่าเป็นงานที่ดี ทำแล้วมี
ความสุข เพราะว่าได้ช่วยเหลือ และได้ทำให้
คนอื่นได้รับความบรรเทาทุกข์บ้าง

ส่วนที่ต้องมาเป็นจิตตาศาสนาของคณะ
อื่นๆ พ่อก็เป็นตามวาระตามหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมาย แต่วินเซนเดอปอลรู้สึกเหมือนกับ
อยู่ในชีวิต

พ่อเคยเป็นจิตตาศาสนาเซอร์รา ตอนที่
อยู่ที่เชียงใหม่ คณะนี้ทำหน้าที่ให้การสนับสนุน
กระแสรัก เป็นงานอภิบาลที่ทำแล้วรู้สึก
สบายใจ ทำแล้วไม่กลุ้มใจ ไม่เหมือนงานบริหาร
เพราะงานบริหารบุคคลมีปัญหา

ผ่านชีวิต ผ่านประสบการณ์มากมาย ความท้าทายที่ทำให้ชีวิตความเป็นสุข มีความสุขที่สุด และทุกข์ที่สุด

ความสุขที่สุดในชีวิต งานที่ทำแล้วรู้สึก
สบายใจคืองานอภิบาล งานที่ทำอยู่กับชาวบ้าน
อยู่กับสัตบุรุษ ไปเยี่ยมบ้านโน้น ไปเยี่ยมบ้านนี้
แล้วก็ไปดูแลเขาในเรื่องต่างๆ ซึ่งก็มีเรื่อง
ที่เขาเดือดร้อนบ้าง ไปช่วยเขาก็รู้สึกมีความสุข
งานเทศน์ ถวายมิสซา งานอภิบาล เหล่านี้รู้สึก
ว่ามีความสุข พอมาทำงานออฟฟิศ พ่อบอกเสมอ
ว่า งานออฟฟิศ มันไม่ตรงกับเรา นั่งไม่ค่อยติด
นั่งไม่ทน แต่ชอบทำไปเรื่อยๆ สนุกสนานไป
เรื่อยๆ แต่ถ้าถามว่า ทำได้ไหม ก็ทำได้ ถ้าจะให้
เราต้องพยายามทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วน
ว่าจะได้แค่ไหนก็อีกเรื่องหนึ่ง

ความทุกข์ที่สุดในชีวิต บางที่เราติดกับปัญหา แก้ปัญหาไม่ได้ มันถึงทุกข์ งานบริหารเวลาที่เกิดปัญหาขึ้นแล้วเราไม่สามารถแก้ปัญหาหรือแก้ได้ไม่ดีเท่าที่ควร หรือจะทำให้หลายๆ คนต้องมีความทุกข์มากขึ้น หรือมีความยากลำบาก มันแก้ปัญหาก็ไม่ได้ และไม่เป็นไปตามที่เราคิด ก็มีความทุกข์ แต่ว่าต้องทำใจว่า เราไม่สามารถที่จะไปแก้อะไรได้ทุกอย่าง แต่เราก็พยายามสุดความสามารถ ทำให้เต็มที่เท่าที่เราทำได้ แล้วส่วนที่เหลือพระเป็นเจ้าของเราก็จะมีแผนการของพระองค์

บุคคลใดที่เป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต

คุณพ่อบังนิต ปรีชาวุฒิ ท่านเป็นคนใจดี เป็นพระสงฆ์ที่รักรุ่นน้องๆ รักแฉกร พ่อรู้สึกประทับใจ ชีวิตของคุณพ่อบังนิต เรียบง่าย สนุกใครอยู่ด้วยก็มีความสุขจริงๆ แล้วเวลาที่โตขึ้นอายุมากขึ้นแล้ว เราก็มาคิดมารำพึงชีวิต ผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจของเรามากที่สุด ก็คือ **พระเยซูเจ้า**

ที่เราอ่านพระวรสาร ที่เราเตรียมเทศน์สอน เราก็มารำพึงด้วยตัวเอง คือพระเยซู ที่เป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้เรารุกข์ขึ้นที่จะแก้ไข ที่จะดำเนินชีวิตของเราต่อไป

จากชีวิตพระสงฆ์ สู่วีรชีวิตพระสังฆราช สัมฆมณฑลเชียงราย

สังฆมณฑลเชียงราย ความจริงมีความคิดที่จะแยกสังฆมณฑล ตั้งแต่สมัยที่พ่อเป็นอุปสังฆราชที่สังฆมณฑลเชียงใหม่ ในสมัยพระคุณเจ้าสังวาลย์ สุระศรางค์ ก็มีความคิดในที่ประชุมบ้าง แต่ยังไม่เป็นรูปเป็นร่าง จนกระทั่งมาในสมัยพระคุณเจ้าวีระ อภรณ์รัตน์ ท่านก็เอาใจจริงเอาใจที่จะพยายามเก็บข้อมูล แล้วเสนอไปที่พระสมณทูต แล้วพระสมณทูตก็เสนอไปที่สมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (ไปรปากันดา พีเด) กรุงโรม จนกระทั่งสันตะสำนักอนุมัติ ก็ต้องหาผู้ที่จะมาดูแลคือพระสังฆราช

ตอนนั้น คนก็คิดว่าพ่อต้องมาเป็นพระสังฆราชที่นี่ แล้วพ่อก็มีความรู้สึกว่า ไม่ใช่แล้ว

เราอายุมากพอสมควรแล้ว มันน่าจะเลยไปแล้ว แล้วพ่อก็ได้รับรายชื่อที่พระสมณทูตเสนอไป พ่อก็เสนอคนนั้นคนนี้ไป และเสนอว่า ควรจะ

เป็นผู้ที่อายุสักประมาณ 55 ไม่เกิน 60 ปี มีกำลังวังชา เพราะสังฆมณฑลเชียงใหม่มีคณะมิชชันนารี คณะนักบวช จำนวนมาก ที่ต้องทำงานร่วมกัน ในการที่จะเข้าใจ รู้ใจกัน พ่อก็เลยคิดว่า พ่อไม่ผ่าน

พ่อผ่านไป 2 ปี พ่อยิ่งแน่ใจว่า พ่อคงไม่ต้องมารับภาระตรงนี้ ที่สุดแล้ว เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2018 มาเซอร์จากสถานเอกอัครสมณทูตนครรัฐวาติกันโทรศัพท์มาหาพ่อ ขอให้พ่อไปพบ**พระสมณทูตพอล ชาง อิน-นัม** ที่สถานเอกอัครสมณทูตนครรัฐวาติกัน ประมาณ 16.00 น. ซึ่งตอนนั้นพ่ออยู่ที่สามพราน กำลังสัมภาษณ์พระสงฆ์ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วันแรกพอดี

พ่อก็ไปพบพระสมณทูต ท่านได้แจ้งให้ทราบว่ามีสมเด็จพระสันตะปาปาได้แจ้งมาว่าจะแต่งตั้งให้พ่อทำหน้าที่พระสังฆราช พ่อก็ตกใจเงียบไปพักหนึ่ง ตอนนั้นในใจคิดว่าจะเป็นไปได้อย่างไร ไม่น่าจะเป็นเรา พ่อเรียนถามพระ

สมณทูตว่า ผมมีเวลาที่วันที่จะตัดลินใจ โดยปกติพ่อจะเป็นคนที่ไม่ได้ต่อรองอะไรกับคำสั่งของผู้ใหญ่ ตั้งแต่สมัยเป็นเณร เป็นพระสงฆ์ก็ไม่ต่อรอง แต่เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก เป็นเรื่องสำคัญเรื่องใหญ่ ท่านบอกว่าให้เวลาอีกวันสองวัน พระสมณทูตให้พ่อไปสวดภาวนาขอพระจิตเจ้า และพ่อเรียนถามท่านว่าผมจะปรึกษาใครได้ไหม ท่านก็บอกว่าได้ 1-2 ท่าน พ่อก็ไปปรึกษาผู้ใหญ่ท่านหนึ่งที่พ่อเคารพนับถือ ท่านก็บอกว่ามันเป็นเรื่องที่ต้องตัดลินใจ เพราะฉะนั้นจะต้องไปสวดภาวนาขอพระจิตเจ้า และท่านก็บอกว่าเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตของเราที่ผ่านมา นั้น เป็นพระประสงค์ของพระเป็นเจ้าที่ได้เตรียมเราสำหรับเรื่องนี้ไหม

พ่อได้ไปสวดภาวนา ระหว่างนั้น สัมมนาอยู่ที่บ้านผู้หว่าน ผ่านไป 2 วัน ถึงเวลาที่ต้องไปสถานทูตวาติกัน พ่อก็โทรศัพท์ไปสถานทูตบอกว่าผมยังสัมมนาไม่เสร็จ ขอ

อีกวันได้ไหม ความจริงคือยังไม่อยากไป พระสมณทูตก็บอกว่าไม่เป็นไรมาค่าๆ ก็ได้ ทกโมงก็ได้ หนึ่งทุ่มก็ได้ แต่ให้มาวันนี้ เพราะต้องรีบดำเนินการ สรุปรพอกก็ไปพบพระสมณทูต และตอนนั้นก็ตัดลินใจแล้ว ว่าถ้าเป็นน้ำพระทัยพระที่จะเลือกเราแล้วก็ไม่ปฏิเสธ แม้สุขภาพไม่ค่อยดีนัก อายุมากแล้ว การเดินทางลำบาก น่าจะมีคนที่เหมาะสมกว่าเรา หนุ่กว่าเรา เข้มแข็งกว่าเรา และด้วยความเชื่อและความไว้วางใจในพระเป็นเจ้า และผู้ใหญ่ที่พ่อไปปรึกษาหารือก็บอกว่าต้องระลึกว่าเราเป็นเครื่องมือที่พระองค์ทรงเรียก พระองค์ทรงมีพระพรให้เราทำหน้าที่ตามน้ำพระทัยของพระองค์ เพราะเราจะทำอะไรด้วยตนเองก็คงไม่ได้ เหมือนกับพระสังฆราชทูทองค์ คือไม่ต้องกังวล พ่อจึงตอบรับ และทุกอย่างต้องเป็นความลับ จนถึงวันที่ 25 เมษายน (วันฉลองนักบุญมาระโก) วันที่จะมีการประกาศอย่างเป็นทางการจากวาติกัน

วางแผนการทำงานในสังฆมณฑลเชียงราย

พ่อเข้าใจในบริบทของพี่น้องที่อยู่ สังฆมณฑลเชียงราย พวกเขาเป็นชนเผ่า สังฆมณฑลเชียงใหม่ส่วนใหญ่จะเป็นชาว ปกาเกอญอ มีสภาพสังฆมณฑลอีกแบบหนึ่ง หลังจากแยกสังฆมณฑลแล้ว เชียงใหม่ยังเหลือ 50,000 กว่าคน 4 จังหวัด **เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน** ส่วนเชียงรายจะมีประมาณ 20,000 คน สังฆมณฑลเชียงรายจะมีพี่น้องชนเผ่า ส่วนใหญ่จะเป็นเผ่าอาข่า ม้ง ไทยใหญ่ ฯลฯ ในส่วนที่พ่อจะต้องไปดูแลก็มี **เชียงราย แพร่ น่าน พะเยา และอำเภอจาง ในจังหวัดลำปาง** ส่วนใหญ่แล้วมีคุณพ่อที่เป็นคณะนักบวช ประมาณ 10 คณะ ชิสเตอร์ 14 คณะ ของกรุงเทพฯ ที่ส่งไปช่วยก็ยังมี**คุณพ่อจินตศักดิ์ ยูชัยสิทธิกุล คุณพ่อธนากร เลาทบุตร**

สังฆมณฑลเชียงรายนั้นมีหลายกลุ่มชาติพันธุ์ มีอาข่ามากที่สุด ม้ง ลีซอ ไทยใหญ่ ฯลฯ แนนอนเมื่อทำงานกับชนเผ่า ก็เรื่องภาษา แต่ก็สบายใจขึ้นมาคือ เดี่ยวนี้ส่วนใหญ่คนรุ่นใหม่ก็นั้นเข้าใจภาษาไทย พูดภาษาไทยได้พอสมควร สำหรับวิธีการทำงานคงไม่แตกต่างอะไรจากสังฆมณฑลเชียงใหม่ เพราะว่าเวลาที่อยู่ที่เชียงใหม่ พ่อก็มาแถวเชียงรายบ่อย มาเยี่ยมบ้านนั้นบ้านนี้ แต่สิ่งสำคัญก็คือ เรื่องชีวิตของคน เป็นชีวิตที่เขาจะต้องเจริญชีวิต และมีความเชื่อในพระเป็นเจ้า อันนี้แหละสำคัญ เพราะว่าเขาจะอยู่ท่ามกลางพี่น้องต่างความเชื่อ ต่างศาสนา เดี่ยวนี้มีทั้งพี่น้องพุทธ มุสลิม คริสเตียน อะไรต่างๆ ที่อยู่ด้วยกัน ในหมู่บ้านเดียวกัน เพราะฉะนั้น ก็ต้องให้ผู้ที่เป็นคาทอลิกที่เราดูแลนั้นให้เขามั่นใจ พร้อมทั้งจะเจริญชีวิตด้วยความ

เชื่อที่แท้จริง ที่ถูกต้อง แล้วก็ต้องเป็นประจักษ์
พยานด้วย เราก็จะพยายามที่จะขอให้พระสงฆ์
ผู้ร่วมงาน ไม่ว่าจะบิชอปหรือเป็นฆราวาสต่างๆ
ก็ตาม ได้ช่วยกันในเรื่องนี้เป็นหลักอันดับแรก

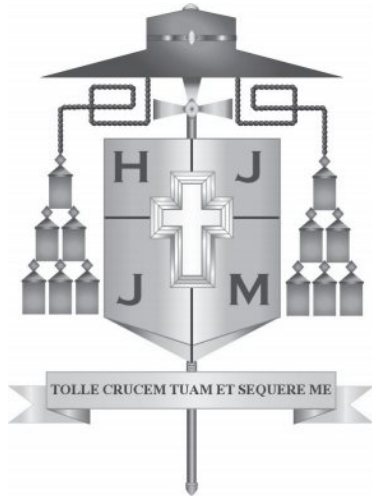
ส่วนเรื่องที่จะต้องมาสร้างวัด สร้าง
วัด สร้างอะไรต่างๆ เป็นเรื่องที่จะตามมา ถ้า
เราสร้างวัดที่สวยงามใหญ่โต แต่ที่ไม่มีคน
เข้าวัด มันก็ไม่ใช่สิ่งที่เราปรารถนา แต่ถ้าเรามี
ชุมชนที่เข้มแข็ง มีชุมชนที่มีความเชื่อ วัดนั้น
จะมาเอง จะเป็นวัดเล็กวัดน้อย มันเป็นวัดที่มี
ชีวิตชีวา เพราะฉะนั้น งานของพระศาสนจักร
ที่สภาพระสังฆราชคาทอลิกฯ เน้นเป็นเรื่องของ
บีอีซี (BEC) พอว่ามันเป็นทิศทางที่ถูกต้อง แม้
จะอยู่ตามแนวทาง แต่เราพยายามที่จะปรับเรื่อง
นี้ให้เข้ากับชีวิต การนำชุมชนย่อย ชุมชนศิษย์
พระคริสต์ บีอีซี ให้เข้ามาให้ได้ ชุมชนเหล่านี้
ก็จะสามารถหล่อเลี้ยงความเชื่อต่างๆ พอจะ
เน้นเชื่อเชิญคนที่จะแพร่ธรรม โดยเฉพาะครู
คำสอน ที่จะนำชีวิตและนำการดำเนินชีวิตของ
พี่น้องคริสตชน

สิ่งที่ท้าทาย ในสัจธรรมที่ใหม่

ปัจจุบันสิ่งสำคัญก็คือ เราจะต้องรณรงค์
กัน เรื่องชีวิตคน มากกว่า วัดๆ เพราะว่า ใน
ความเป็นจริง เราไปให้ความสำคัญในเรื่องวัด
มากเกินไป คนก็จะไปติดติดกับวัดมากเกินไป
เพราะฉะนั้นในใจ คือ อยากจะขอเสนอความคิด
ให้กับผู้ร่วมงาน คือคุณพ่อคณะต่างๆ บิชอปหรือ
ครูคำสอน ให้ช่วยกันดูแลพี่น้องสัตบุรุษ หรือ
ว่าพี่น้องที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า เพราะเป็นเรื่องของ
การประกาศพระเยซูเจ้าด้วย ให้เข้าใจถึงชีวิตของ
การประกาศถึงความเชื่อที่แท้จริง การปฏิบัติตน
ในฐานะเป็นลูกพระเจ้า ศิษย์พระคริสต์ เหมือน
กับกฎศรัทธาสมัชชาใหญ่ฯ 2015 ของเรา ศิษย์
พระคริสต์เจริญชีวิตประกาศข่าวดีใหม่ จะทำ
อย่างไรให้ชีวิตของคริสตชนเข้มแข็งขึ้น **เมื่อชีวิต
เข้มแข็งขึ้น วัดหรืออะไรต่างๆ ก็จะมีชีวิตชีวา** พอ
คิดแบบนี้ ก็น่าจะรณรงค์ และอันนี้เป็นอันดับ
แรก เป็นเรื่องสำคัญอันดับต้นๆ ต้องทำให้ชีวิต
ของคริสตชนเพิ่มความเชื่อความศรัทธาให้เป็น
รูปธรรม ปฏิบัติให้เห็นจริงในชีวิตประจำวัน

เพราะฉะนั้น เรื่องที่รณรงค์กัน ไม่ว่าจะเป็นวนิชิต ชุมชนวัด ชุมชนศิษย์พระคริสต์ ชุมชนคริสตชน ย่อยเป็นวนิชิตสำคัญ ฯลฯ เป็นวนิชิตพยานถึง คำสอน ถึงความรักของพระองค์ เราจะทำอย่างไร ก็ต้องช่วยกันคิดช่วยกันทำ

กตัญญูของพระคุณเจ้า

กตัญญู หลังจากที่ได้รับแล้ว พอ รู้ทันทีว่า ตรงนี้เป็นกางเขนที่เราจะต้องแบก เป็น หน้าที่เราต้องรับ พอเลือกกตัญญู “จงแบก กางเขนของตน และตามเรา” (มธ 16:24) ภาษาละติน “TOLLE CRUCEM TUAM ET SEQUERE ME” การติดตามพระเยซูเจ้าเป็น เรื่องที่เราต้องออกแรง มุมนะ พยายาม พันฝ่าอุปสรรค ต่างๆ เช่นเดียวกับกางเขนของ พระองค์ ซึ่งสุดท้ายปลายทาง คือ พระสิริรุ่งโรจน์แห่งการ กลับคืนชีพและชีวิตนิรันดร์

เราแบกกางเขนคน เดียวไม่ได้ เราต้องอาศัยคนอื่น トラประจำตำแหน่งของพ่อ จึงมีตัวหนังสือลงไปในทรานนั้น ด้วยว่า

H คือ Holy Spirit หมายถึงพระจิต เจ้า องค์พระผู้ทรงนำ และช่วยเหลือเรา

J คือ Jesus หมายถึง พระเยซูเจ้า ผู้ทรงไถ่บาปเรามนุษย์

M คือ Mary หมายถึง พระแม่มาเรีย ผู้ทรงเสนาอวิงวอนเพื่อเรา

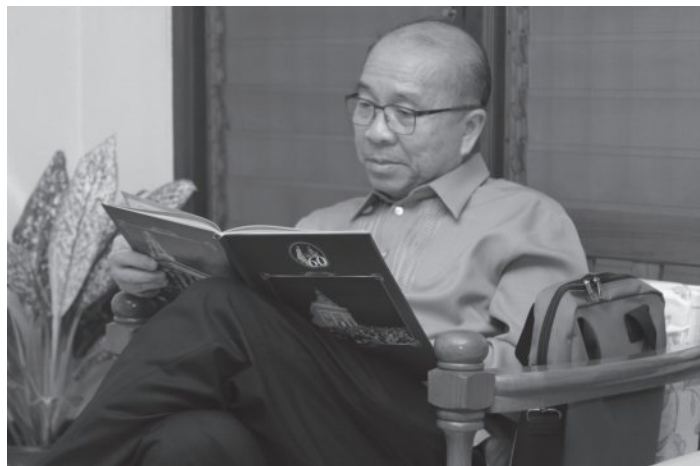
J คือ Joseph หมายถึง นักบุญยอแซฟ ผู้ปกป้องพระเยซูเจ้าและพระแม่มาเรีย

หมายถึง สังฆมณฑลเซียงราย มอบ ตนเองไว้ในความดูแลของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ โดยมีพระจิตเจ้าทรงเป็นผู้นำทางในการก้าวเดิน ไปด้วยกัน เพื่อพระสิริมงคลของพระองค์

แต่ว่ามีผู้ใหญ่ที่เคารพท่านหนึ่ง บอก ว่า ไม่ใช่หยุดแค่นี้ มีต่ออีก พระเยซูเจ้าบอกว่า “ແຂກຂອງເຮົາອ່ອນນຸ່ມ ແລະ ກາະຂອງເຮົາກໍ່ເບົາດ້ວຍ” นั่นก็เป็นคำพูดที่ทำให้กำลังใจ

สำนักงานมิสซังเซียงราย

พระคุณเจ้าวิระได้ซื้อบ้านไว้หลังหนึ่ง เป็นบ้านสองชั้น มี 2 ห้องนอน เป็นสำนัก มิสซังชั่วคราว ตอนนี้อยู่กับคุณพ่อท่านหนึ่ง เนื่องจากเป็นสังฆมณฑลใหม่ก็ยังไม่มื้เจ้าหน้าที่ยังไม่มีอุปสังฆราช ยังไม่มีเลขาธิการ ยังไม่มีฝ่าย ยังไม่มีหน่วย จึงค่อยๆ ทำ แต่งตั้ง คงต้องเริ่ม

ที่นี่ ที่อาสนวิหารนี้ และส่วนห้องทำงาน ต้องค่อยๆ ดูว่า เราจะทำที่ไหน ซึ่งไม่ได้ต้องการพื้นที่มากมาย อาจจะมีเจ้าหน้าที่สัก 3-4 คน

ฝากถึงทุกท่าน โอกาสแห่งความชื่นชมยินดี ที่มีสังฆมณฑลที่ 11 ของพระศาสนจักรไทย

การแบ่งสังฆมณฑล เป็นเครื่องหมายของความก้าวหน้า ความเจริญเติบโต เปรียบเหมือนกับการปลูกกล้วยเป็นกอๆ และถ้าเราปล่อยให้มันๆ ก็จะอยู่เป็นกอๆ เท่าเดิม แต่ถ้าเราแยกหน่อกล้วยออกไปปลูกที่อื่นมันก็จะกลายเป็นกอใหม่ๆ ขึ้นมา พ่อก็อยากจะทำเปรียบเทียบง่ายๆ จะได้เข้าใจ การแยกสังฆมณฑลก็มีความหมายอย่างนี้ ยิ่งถ้าเราแยกได้และก็มี การดูแล การเอาใจใส่ก็จะทั่วถึง พระศาสนจักรก็จะเติบโตขึ้น การแพร่ธรรมก็จะไปได้ทั่วถึงมากขึ้น สิ่งสำคัญคืออาศัยความร่วมมือจากคณะมิชชันนารี ที่เป็นพระสงฆ์ เป็นบราเดอร์ และที่เป็นซิสเตอร์ เรามีคณะซิสเตอร์ถึง 14 คณะ

และมีครูคำสอน มีอาสาสมัคร ซึ่งก็จะดำเนินไป ด้วยความเชื่อ อาศัยพระพรความเชื่อจากพระเป็นเจ้าของเจ้า ซึ่งพระจิตเจ้าจะประทานให้ พ่อคิดว่าจะเป็นไปตามพระประสงค์ได้ เพียงแต่ที่เราทำส่วนของเราให้ดีที่สุด ที่เหลือนั้นพระเป็นเจ้าของเจ้าคงจะเติมเต็มให้สมบูรณ์ไปได้ ถ้าเราทำด้วยใจจริง

“เมื่อชีวิตเข้มแข็งขึ้น วัดหรืออะไรต่างๆ ก็จะมีชีวิตชีวา” ถ้อยคำสะกิดใจ ความตั้งใจสะกิดวิถีชีวิต ให้พวกเราแต่ละคนได้ร่วมแรง ร่วมมือ ร่วมใจ หลังจากวันแห่งความยินดีนั้นแล้ว (คือวันฉลองการสถาปนาสังฆมณฑลใหม่ และวันบวชพระสังฆราชใหม่แห่งสังฆมณฑลเชียงราย) ชีวิตจริงคงต้องดำเนินไป แม้ทางเขนจะเป็นคติพจน์ของท่าน (จงแบกทางเขนของตนและตามเรามา) พวกเขาจะสวดภาวนาให้เป็นพิเศษ และร่วมแรงร่วมใจ ในกิจการต่างๆ ของสังฆมณฑลใหม่นี้

ให้เจริญก้าวหน้าทางความเชื่อ เป็นน้องใหม่ที่
เปล่งประกายเจิดจรัส เดินร่วมทางไปเผยแสดง
ความรักขององค์พระคริสตเจ้าสืบต่อไป

ที่สุดแม่แกงเขนจะเป็นเครื่องหมายแห่ง
ความทุกข์ทรมาน แต่ก็ยังเป็นเครื่องมือแห่ง
ความรอดนิรันดรเช่นกัน และที่ปลายทางนั้น
มีคำสัญญาหนึ่งที่ก้องดังเสมอ “แอกของเรา
อ่อนนุ่ม และภาระของเราก็เบา” ที่สำคัญเราเดิน
ไปกับพระเป็นเจ้า

ประวัติ พระสังฆราชยอแซฟ วุฒิเลิศ แห่ล้อม

เป็นสัตบุรุษวัดพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร
คลอง 12 จังหวัดปทุมธานี

เกิดวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1951
จังหวัดปทุมธานี (ตามสูติบัตร)

รับศีลล้างบาป วันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1951
ที่วัดพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร

เป็นบุตรของนายเปโตร บุญมี แห่ล้อม
(เสียชีวิตแล้ว) และนางเชลينا สาคร แห่ล้อม
(เสียชีวิตแล้ว)

พระสังฆราชยอแซฟ วุฒิเลิศ แห่ล้อม
เป็นคนสุดท้าย ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 8 คน
ประกอบด้วย

1. รุคตีกัส ผสม แทลล้อม (เสียชีวิตแล้ว)
2. ยอแซฟ บวร แทลล้อม
3. กาทารีนา สำเรียง ศรีสุข
4. ยอห์นนาตาจ บันเทิง เอี่ยมสะอาด
5. มาริโออา เพลินจิต เอียงผาสุก (เสียชีวิตแล้ว)
6. อันตน เสนาะ แทลล้อม (เสียชีวิตแล้ว)
7. ยอแซฟ สุวรรณ แทลล้อม
8. ยอแซฟ วุฒิเลิศ แทลล้อม

การศึกษา

ค.ศ. 1959-1965 ตั้งแต่ชั้นเตรียมประถมถึงชั้นประถมปีที่ 5 เรียนที่โรงเรียนพระวิสุทธิวงษ์ ลำไทร

ค.ศ. 1965-1972 ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 6 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนที่โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

ค.ศ. 1973-1974 เป็นครูเณรที่สามแควลัทธินักบุญยอแซฟ สามพราน

สอบเทียบความรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้วุฒิประกาศนียบัตตริวิชาการศึกษา (ป.ก.ศ.) และวุฒิ ครุพิเศษมัธยม (พ.ม.)

ค.ศ. 1974-1980 เรียนที่วิทยาลัยแสงธรรม สามพราน ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาปรัชญา และศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาเทววิทยา

อบรมพิเศษ Sab (3/2002)

การบวช

ได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1980 ที่วัดนักบุญเปโตร สามพราน นครปฐม โดย **พระอัครสังฆราชไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** ประมุขอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

การปฏิบัติงาน หลังได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์

3 ส.ค. 1980 – 14 ก.ย. 1981

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารอัสสัมชัญ
บางรัก

15 ก.ย. 1981 – 8 ก.พ. 1985

เจ้าอาวาสวัดนักบุญเทเรซา หนองจอก

10 พ.ค. 1981 – 8 ก.พ. 1985

เจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์
หัวตะเข้

8 ก.พ. 1985 – 1 พ.ค. 1989

เจ้าอาวาสวัดแม่พระฟาติมา ดินแดง

4 ส.ค. 1988 – 10 พ.ค. 2004

ที่ปรึกษาพระสังฆราช (พระคาร์ดินัล
ไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู)

1 พ.ค. 1989 – 7 พ.ค. 1995

ผู้ช่วยอธิการสามเณรลัยนักบุญ
ยอแซฟ สามพราน

1 พ.ค. 1994 – 14 พ.ค. 2000

ผู้อำนวยการฝ่ายสังคม

7 พ.ค. 1995 – 14 พ.ค. 2000

เจ้าอาวาสวัดแม่พระลูกประคำ กาลหาวัง

14 พ.ค. 2000 – 10 พ.ค. 2004

ผู้อำนวยการฝ่ายบุคลาภิบาล

14 พ.ค. 2000 – 10 พ.ค. 2004

จิตตภาติการอารามคาร์แมล สามพราน

14 พ.ค. 2000 – 10 พ.ค. 2004

ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมงานอภิบาล
“บ้านผู้หว่าน” สามพราน นครปฐม

10 พ.ค. 2004 – 5 พ.ค. 2012

ช่วยงานสังฆมณฑลเชียงใหม่

10 พ.ค. 2004 – 5 พ.ค. 2012

เจ้าอาวาสวัดพระหฤทัยเชียงใหม่

ค.ศ. 2005 – 5 พ.ค. 2012

อุปสังฆราชสังฆมณฑลเชียงใหม่

5 พ.ค. 2012 – 25 เม.ย. 2018

อุปสังฆราชอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

วันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2018

ได้รับแต่งตั้งจากสมเด็จพระสันตะปาปา

ฟรังซิส เป็นพระสังฆราชประมุของค์แรกของ
สังฆมณฑลเชียงใหม่

ปักดอกไม้ บนผ้าไหม

สุภาษิตจีน “จิ้น ช่าง เทียน หว่า” “jìn shàng tiān huā” “ปักดอกไม้ บนผ้าไหม” หมายความว่า “คนดีอยู่แล้ว ยิ่งทำดีมากขึ้นอีก” ผ้าไหมก็สวยอยู่แล้ว ยังไปปักดอกไม้ให้ผ้าไหม สวยขึ้นอีก มีค่า มีราคาเพิ่มขึ้นอีก

ธรรมดาคณดี ก็มักจะทำอะไรๆ ดีไปหมด ส่วนคนชั่ว คนเลวก็มักจะทำอะไรๆ ไม่ดี เลวๆ ชั่วๆ มากขึ้นด้วย เช่น เพิ่งออกจากคุกมายังไม่นานก็ต้องเข้าคุกไปอีก ตรงกับสุภาษิตไทยที่ว่า “สันดอนชุกต้ง่าย สันดานแก้ยาก”

ตรงกับพระคัมภีร์ที่ว่า “ผู้ที่มีมาก จะได้รับมากขึ้น ส่วนผู้ที่มีน้อย สิ่งเล็กน้อยที่เขามีอยู่ จะถูกริบไปด้วย” (ลก 19:26) มันก็เป็นจริงอย่างนั้นด้วย คนขยัน มัธยัสถ์ กระหมัดกระหม่อมอดออม ประหยัด เขาก็จะมีมากขึ้นเสมอ ส่วนคนขี้เกียจหลังยาว ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย กินเหล้าเมายา เล่นพนัน ฯลฯ เขาก็ยิ่งจนลงทุกวัน ซ้ำยังต้องเป็นหนี้เป็นสินอีกมากมายด้วย

แต่จะเอาอะไรแน่นอนกับมนุษย์ก็ได้ไม่นาน คนรวย กลายเป็นคนจนก็มีไม่น้อย คนจน กลายเป็นคนรวยก็มาก คนดีๆ กลายเป็นคนเลว เป็นโจร เป็นผู้ร้ายก็มีนะ คนเลวๆ ชั่วๆ กลายเป็นคนดี เป็นนักบุญก็มาก

ฉะนั้นนักบุญเปาโลจึงเตือนเราทุกคนว่า “ผู้ที่คิดว่าตนยืนหยัดมั่นคงอยู่ พึงระวังอย่าให้ล้ม” (1 โครินธ์ 10:12) หรือใครที่คิดว่า “ตัวเองเป็นคนดี ก็จงระวังอย่าให้ผิดพลาด”

พระเยซูเจ้าก็ทรงเตือนเราทุกคนว่า “จงตื่นเฝ้าอธิษฐานภาวนาเพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง” (มธ 26:41) “จงระวังอย่าให้ใครหลอกหลวงท่านได้” (มธ 24:4) “จงอยู่ที่นี่และตื่นเฝ้ากับเราเถิด” (มธ 26:38) ฯลฯ

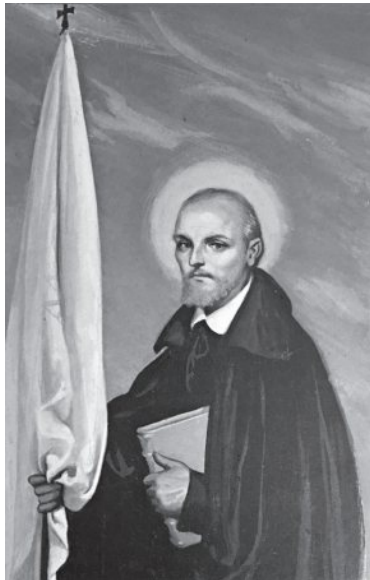
ทุกคนอยากเป็นคนดี เป็นนักบุญ ไปสวรรค์ แต่กลับไม่พยายามทำดี และทำชั่วด้วย นักบุญเปาโลก็บอกว่า “ข้าพเจ้าไม่เข้าใจสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ สิ่งที่ยากทำข้าพเจ้ากลับไม่ทำ สิ่งที่ไม่อยากทำข้าพเจ้ากลับทำ... ถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งที่ไม่ปรารถนาจะทำ การกระทำนั้นก็มีใช้การกระทำที่แท้จริงของข้าพเจ้า แต่เป็นการกระทำของบาปซึ่งแฝงอยู่ในตัวข้าพเจ้า” (โรม 7:15-20)

ฉะนั้น ขอให้เราทุกคนพยายาม “ปักดอกไม้ บนผ้าไหม” นะครับ ช่วยกันปักด้วยกันมากๆ ยิ่งดีครับ เป็นแบบฉบับ เป็นกำลังใจให้กันและกัน และชวนกันทำดีด้วยกันให้มากๆ ยิ่งดีครับ **อ้อ**

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญอิกญาซโอแห่งโลโยลา

(St. Ignatius of Loyola)

พระสงฆ์ (1491-1556)

ฉลอง 31 กรกฎาคม

อิกญาซโอ เกิดที่เมืองโลโยลา ในปี ค.ศ.1491 ทางตอนเหนือของประเทศสเปน ท่านสมัครเป็นทหารรับใช้กษัตริย์แห่งสเปนเป็นเวลา 11 ปี และในปี ค.ศ.1521 ท่านได้รับบาดเจ็บจากการไปสู้รบกับกองทัพฝรั่งเศส จึงต้องพักรักษาตัว และในระหว่างที่กำลังพักรักษาตัวอยู่นั้นท่านได้อ่านหนังสือพระวรสารและประวัตินักบุญต่างๆ ซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ค่อยๆ เปลี่ยนจิตใจของท่านทีละเล็กทีละน้อย ในที่สุดท่านก็ได้กลับใจพร้อมที่จะรับใช้พระเยซูคริสต์เจ้าแต่ผู้เดียว

เมื่อท่านหายจากการบาดเจ็บแล้ว ท่านก็เริ่มต้นชีวิตเสาะแสวงหาพระเป็นเจ้า ท่านเฝ้าสวดภาวนาตลอดคืน ต่อหน้าพระแท่นพระนางมารีย์ท่านถวายดาบประจำตัวและชุดเกราะไว้ที่พระแท่น หลังจากนั้นท่านก็แต่งกายด้วยชุดจาริกแสวงบุญ และที่เมืองแมนเรซา ประมาณ 1 ปี ณ สถานที่นี้ท่านได้รับประสบการณ์ชีวิตฝ่ายจิตกับพระผู้เป็นเจ้าอย่างลึกซึ้ง จากประสบการณ์นี้เองที่ท่านได้ใช้เป็นข้อมูลในการเขียนหนังสือ “การฝึกปฏิบัติจิต” ซึ่งเป็นหนังสือที่ใช้ช่วยในการเทศน์เข้าเงียบ

ท่านไปศึกษาวิชาปรัชญาและเทววิทยาที่

กรุงปารีส และได้ตั้งคณะนักบวชเยสุอิตขึ้น ซึ่งคณะได้รับการรับรองหลังการบวชเป็นพระสงฆ์ของท่าน และสมาชิกอีก 9 ท่าน ซึ่งคนหนึ่งในวันนี้ก็คือ นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ นั่นเอง และเมื่อท่านอิกญาซโอได้บวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ก็ได้ตั้งหลักแหล่งที่กรุงโรม คณะของท่านปฏิบัติภารกิจตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เป็นต้นสำหรับป้องกันความเชื่อ และการปฏิรูปการปรับปรุงพระศาสนจักร

ท่านอิกญาซโอประกอบด้วยจิตตารมณ์อันลึกซึ้งของการเสียสละอุทิศตนเองจริงๆ ในการรับใช้ด้านการทำงาน “เพื่อพระเกียรติมงคลอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า” ในพระศาสนจักร โดยท่านยึดถือพระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลาง และเป็นแบบฉบับในการดำเนินชีวิตภายใน โดยท่านพยายามแนะนำสิ่งนี้ให้กับบรรดาคริสตชนด้วย เพราะในพระศาสนจักร ทุกๆ คนได้รับการเรียกให้ไปสู่ชีวิตคริสตชนชั้นสมบูรณ์แบบ และความรักเมตตาขั้นครบครัน โดยการเจริญชีวิตที่เป็นแบบมนุษย์ยิ่งขึ้น และทำตัวให้ละม้ายคล้ายกับพระเยซูเจ้าในการมอบต่อพระบิดา เพื่อพระเกียรติมงคลของพระองค์ และในการให้บริการแก่เพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย ที่สุดท่านมรณภาพที่กรุงโรม ค.ศ.1556 ❧

ใจธรรมทูต

ความใจกล้าและใจกว้างอย่างใจ
ธรรมทูต/มิชชันนารีนั้น ได้พิสูจน์กันมาและ
มีบันทึกเป็นหลักฐานประวัติศาสตร์พระศาสน-
จักรสากลและท้องถิ่นในที่ต่างๆทั่วโลก น่าจะ
ทำให้เราเกิดความบังตลึงใจและศรัทธา ซึ่งชม
ยกย่องและยึดถือตามแบบฉบับของท่านเหล่านั้น

พระศาสนจักรท้องถิ่นลีสซังอิสาน
(ในอดีตรวมกับลาวถือเป็นลีสซังเดียวกันคือ
ลีสซังเจ้าลาว) ได้ประกาศให้ช่วงระยะเวลาสองปี
คือ ค.ศ. 2018-2020 เป็น**ปีแพรธรรม (ปีแห่ง
การเผยแผ่ข่าวดีของพระคริสตเจ้า)** ขณะ
เดียวกันก็ยังระลึกถึงครบรอบร้อยปีแห่งวัน
มรณภาพของ **คุณพ่อฟรังซิส มารี ซาเวียร์ เกโก**
ในวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ.1918 และ **พระคุณเจ้า**
กอนสตันต์ ยัง บัปติสต์ โปรดม ในวันที่ 20
สิงหาคม ค.ศ.1920 ตามลำดับ

การจัดฉลองร่วมกันในระยะยาวเช่นนี้
ถือเป็นโอกาสเน้นให้เห็นความสำคัญของการ
ฟื้นฟู**จิตตารมณ์แพรธรรม**เป็นประการหนึ่ง
และอีกประการหนึ่งก็เป็นการปลุกฝัง**จิตสำนึก**
ของการผนึกกำลังร่วมกันเพื่อสานต่อพันธกิจ
แพรธรรมนำความรอดของพระคริสตเจ้าสู่
ปวงชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ ที่นี้ย่อมหมายถึง
ในบริบทของเราพี่น้องชาวอิสานทุกที่และ
ทุกระดับ ทุกกระแสเรียกและทุกสถานการณ์

จากวันนั้นที่ท่านทั้งสองมุ่งหน้าตั้งต้น
ด้วยใจธรรมทูต สู้บุกเบิกและบากบั่นฟันฝ่า
ดงพญาเย็น-ไฟ เพื่อเข้าสู่ประตูอิสานให้จงได้

จากนั้นจึงเดินทางต่อไปผ่านหัวเมืองต่างๆ โดย
**ทิ้งร่องรอย(จรดเท้า) บนผืนดินถิ่นอีสานของ
ทั้งลีสซัง ดุจดั่งสัญลักษณ์แห่งผลงานของการ
แพรธรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต**

จากความไม่รู้และไม่เข้าใจอะไรต่อมิ
อะไร **ท่านทั้งสองต้องเร่งเรียนรู้และปรับตัว
ปรับใจ** ให้เข้ากับบริบทวิถีชีวิตชาวอีสานเท่าที่
จะสามารถทำได้ให้เร็วที่สุด

**งานแรกที่ท่านได้เผชิญหน้าในฐานะ
ศิษย์พระเยซูคืองานกอบกู้โดยไถทาส** จากนั้นก็
เป็นงานพิชิตกับภูตผี ไม่ว่าผีปอบหรือผีที่ทำให้
เกิดเภทภัยต่อชีวิตและในไร่นาป่าเขา ฯลฯ

ภูมิลักษณ์และพื้นเพชีวิตของธรรมทูต/
มิชชันนารี จึงผิดแผกแตกต่างกันจากของชาวบ้าน
อย่างคนละขั้วโดยไม่ต้องสงสัย ถึงกระนั้น
ด้วยใจธรรมทูตทำให้เครื่องกีดขวางและกำแพง
ขวางกันไม่รู้สึกรับเป็นปัญหามากมายอะไร เพราะ**ว่า
เมื่อใจถึงใจมันก็จะทะลุลงถึงกันได้**

ดังนั้น นับจากวันที่ได้เข้ามาแพรธรรมที่
อิสานของคุณพ่อเกโก ในวัยหนุ่ม 26 ปี จนถึงวัน
มรณภาพของท่าน 29 มีนาคม ค.ศ. 1918 รวมเวลา
การแพรธรรมทั้งหมด 37 ปี ส่วนพระคุณเจ้าโปรดม
ได้เข้ามาสู่อิสานในวัยหนุ่ม 32 ปี จนถึงวันมรณภาพ
ของท่าน 20 สิงหาคม ค.ศ. 1920 รวมเวลาการ
แพรธรรมทั้งหมด 39 ปี สิริอายุของคุณพ่อเกโก
จึงเป็น 63 ปีและพระคุณเจ้าโปรดม 71 ปี

**ชีวิตจิตใจและพันธกิจเยี่ยมธรรมทูตของ
ท่านทั้งสอง ได้เกิดดอกออกผลมากมายในงาน**

อภิบาลและขยายพื้นที่ออกไปได้อย่างกว้างขวางในงานแพร่ธรรม ท่านทั้งสองได้แบ่งงานกันทำอย่างชัดเจนและได้ประสานงานกันอย่างจริงจัง โดยตั้งเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่การแบ่งปันความรักและการให้ความปลอดภัยแก่วิญญาณของเพื่อนมนุษย์

จนกระทั่งผลปรากฏออกมาจากงานอภิบาลแพร่ธรรมของท่านทั้งสองเป็นที่ประจักษ์อย่างทันตาเห็นและเป็นที่น่าภาคภูมิใจ **เนื่องจากเราทั้งหลายได้กลายเป็นลูกหลานทายาทธรรมของท่านทั้งสอง**

บัดนี้ เรากำลังอยู่ในช่วงการฉลองสองปีแพร่ธรรมและรำลึกถึงสองธรรมทูตคู่เอกและคู่แรกของอีสาน ผู้มีพระคุณอย่างอนอกอนันต์ต่อเราพี่น้องคาทอลิกชาวอีสานทั้งหลาย ทั้งนี้เพื่อเราจะได้ลงลึกถึงจิตตารมณ์และจิตสำนึกในงานแพร่ธรรม โดยเจริญรอยตามแบบฉบับการทำ

พันธกิจแห่งความรอดเยี่ยงท่านทั้งสอง

กตัญญูตาคิดที่เราพึงมีต่อท่านควรแสดงออกมาให้เป็นรูปธรรมที่สมกับคุณูปการของท่าน ที่ได้สูญเสียสละอุทิศตน เพื่อพันธกิจงานอภิบาลและแพร่ธรรมที่ท่านได้ทำมอบไว้ให้กับเราในแดนดินถิ่นอีสานนี้

เมื่อใจธรรมทูตถึงเรา แล้วใจเราก็ควรถึงท่านด้วย ซึ่งหมายถึงไม่ว่าในฐานะของพระสงฆ์ นักบวชและสัตบุรุษก็ควรมีใจอย่างธรรมทูต อาศัยการสืบทอดเจตนารมณ์และสืบสานงานพันธกิจที่ท่านทั้งสองได้ทำไว้ต่อไปอย่างไม่วันสิ้นสุด

เราสมาชิกสี่สังฆมณฑลอีสานได้ฟื้นฟูจิตใจให้มีใจธรรมทูตแล้ว เราได้ลงมือ-ร่วมมือในงานพันธกิจอภิบาล-แพร่ธรรมกันหรือยัง **☺**

จากวันนั้นที่ท่านทั้งสองมุ่งหน้าขึ้นดั้นด้นด้วยใจธรรมทูต สู้บุกเบิกและบากบั่นฟันฝ่าดวงพญาเหิน-ไฟ เพื่อเข้าสู่ประตูอีสานให้จงได้ จากนั้นจึงเดินทางต่อไปผ่านหัวเมืองต่างๆ โดยที่ร่องรอย (จรดเท้า) บนผืนดินถิ่นอีสานของทั้งสี่มีสชช ฤๅดงสัญลักษณ์แห่งผลงานของการแพร่ธรรมที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

....แต่ชาวสะมาเรียผู้หนึ่ง เดินทางผ่านมาใกล้ๆ เห็นเขารู้สึกสงสาร จึงเดินเข้าไปหา เหน้้ำมันและเหล้าองุ่นลงบนบาดแผลแล้วพันผ้าให้ นำเขาขึ้นหลังสัตว์ของตนพาไปถึงโรงแรม แห่งหนึ่งและช่วยดูแลเขา วันรุ่งขึ้นชาวสะมาเรีย ผู้นั้นนำเงินสองเหรียญออกมามอบให้เจ้าของ โรงแรมไว้กล่าวว่า “ช่วยดูแลเขาด้วยเงินที่ท่านจะจ่ายเกินไปนั้น ฉันจะคืนให้เมื่อกลับมา” ท่าน คิดว่าในสามคนนี้ใครเป็นเพื่อนมนุษย์ของคนที่ถูกโจรปล้น” เขาพูดตอบว่า “คนที่แสดงความ เมตตาต่อเขา” พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจงไปและทำเช่นเดียวกันเถิด”

ลูคา 10:33-37

...เพราะความเชื่อ อับราฮัม เชื่อฟังเมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้ออกเดินทางไปสู่สถานที่ที่เขา จะได้รับเป็นมรดก เขาออกเดินทางไปโดยไม่รู้ว่าจะไปไหน เพราะความเชื่อ เขาพำนักในดินแดน แห่งพระสัญญาเยี่ยงคนต่างด้าวในต่างแดน เขาอาศัยอยู่ในกระโจมเช่นเดียวกับอิสอัคและ ยาโคบผู้เป็นทนายพร้อมพระสัญญาเดียวกัน เขารอคอยนครที่มีรากฐานซึ่งพระเจ้าทรงเป็น ผู้ออกแบบและทรงก่อสร้าง

ฮีบรู 11:8-10

ความเชื่อ / กาวนา

ผลของการกาวนา ก็คือ ความเชื่อ

เมื่อเรากาวนา เราจะเชื่อ

เมื่อเราเชื่อ เราจะรัก

เพราะผลของความเชื่อ ก็คือ ความรัก

และผลของความรัก ก็คือ การรับใช้คนอื่น ช่วยคนอื่น

เมื่อเราต้องการให้ความเชื่อของเราลึกซึ้ง

เราก็ต้องเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าอย่างสนิทแน่นแฟ้นก่อน

แม้เราไม่เห็นพระองค์ แต่เราก็กาวนาวิงวอนขอพระองค์

เราหันไปหาพระองค์ เราเกาะติดพระองค์

เรารักพระองค์ ทั้งๆ ที่เราไม่เห็นพระองค์

ความเชื่อ (Faith) เป็นของขวัญที่งดงามที่สุดที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่มนุษย์.....

เพื่อให้เชื่อว่าพระองค์คือองค์ผู้ “เป็น”/ และเชื่อว่าพระคริสตเจ้าก็คือองค์ผู้ “เป็น”:

+ พระเจ้า จาก พระเจ้า

+ ความรัก จาก ความรัก

+ พระเจ้าแท้ จาก พระเจ้าแท้

+ ผู้บังเกิดมา ไม่ใช่ผู้ถูกสร้างมา

+ เป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาในพระเทวภาพ

+ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง

.....แต่ถึงกระนั้นก็ดี พระองค์ทรงถ่อมองค์เป็นผู้เล็กน้อยที่สุด

ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เหมือนเรา (ด้วยอำนาจพระจิตเจ้า)

เพื่อทำให้เราสามารถเกิดความเชื่อขึ้นมาได้

.....เพื่อเพิ่มพูนความเชื่อของเรา พระองค์ทรงมอบพระองค์เองเป็นบึงแห่งชีวิต....

ที่แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถหักบึงนี้ได้ สามารถกินบึงนี้ได้

.....นี่คือความนอบน้อมถ่อมตนอันเนื่องมาจากความเชื่อ

และนี่คือความเชื่ออันเนื่องมาจากความนอบน้อมถ่อมตน

- นักบุญคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

จาก Magnificat Year of Faith Companion

(ได้รับการตรวจและแก้ไขโดย คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ) ❧

บันทึกธรรมทูต

มิชชัน

มรณสักขี พลังแห่งความเชื่อ ของพระศาสนจักร

ธรรมประเพณีของพระศาสนจักรคาทอลิก เราอย่างหนึ่ง ก็คือ การเคารพบรรดามรณสักขี เรื่องนี้ เกี่ยวข้องกับความเชื่อตอนหนึ่งที่ว่า “ความสัมพันธ์ เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์” และทางลัดของการเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์คือ “การเป็นมรณสักขี” กล่าวคือ การยอมสละชีวิตเพื่อความเชื่อ

ในหลายๆ ประเทศ โดยเฉพาะในเอเชีย มีมรณสักขีมากมาย ทั้งที่ประกาศเป็นทางการแล้ว และยังไม่ได้ประกาศ พระศาสนจักร สนับสนุนการเคารพผู้ศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะผู้ที่ ตายเพราะความเชื่อเป็น “มรณสักขี” ซึ่งถือเป็น วีรกรรมสูงสุดของชีวิตคริสตชน เพราะถ้า “ชีวิต” มีค่าสูงสุด และเสียสละชีวิตเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สิ่งนั้นย่อมมีค่ามากกว่าชีวิต และบรรดามรณสักขี ก็ได้ยืนยัน “ความเชื่อ” เหล่านั้น นั่นคือ ความเชื่อของพระศาสนจักรที่คริสตชนได้ประกาศ

ในทุกปีจะมีวันแพร่ธรรม ส่วนใหญ่ ตกในเดือนตุลาคม ซึ่งช่วยกระตุ้นเตือนพระ ศาสนจักร ได้ตระหนักถึงงานประกาศพระวรสาร ในเดือนตุลาคม ปีหน้า (2019) พระสันตะปาปา ประกาศล่วงหน้าว่า ให้เป็นเดือนแห่งการกระตุ้น จิตตารมณ์ธรรมทูตทั้งเดือน ไม่ใช่แค่วันเดียว

ทำให้องค์กรต่างๆ ของพระศาสนจักร สภา พระสังฆราชทั่วโลก เริ่มเตรียมกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบรับในเรื่องนี้

ทางสมณองค์กรเพื่องานแพร่ธรรมของ สันตะสำนัก (PMS) ได้เตรียมเรื่องนี้ โดยจัด สัมมนาเชิงศึกษาเกี่ยวกับ “มรณสักขีในเอเชีย” (Martyrs in Asia) โดยเชิญตัวแทนจากประเทศ ต่างๆ ได้มาร่วมสัมมนา โดยก่อนมาให้เตรียม เรื่องราวของมรณสักขีในประเทศของตน โดย แบ่งเป็นหัวข้อ สองส่วนคือ ส่วนแรก นำเสนอ ชีวิตของบรรดามรณสักขี ชีวิตและคุณธรรม ต่างๆ ส่วนที่สอง นำเสนอการไตร่ตรองในแง่ เทววิทยา คือ ชีวิตของพวกเขาที่มีอิทธิพลต่อพระ ศาสนจักร สังคมในประเทศนั้นๆ ซึ่งจุดนี้ทำให้ เห็นว่า ชีวิตและวีรกรรมของบรรดามรณสักขี ช่วยกระตุ้นชีวิตชีวาให้กับพระศาสนจักรได้ อย่างไร

การสัมมนาจัดที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการ ส่งเสริมกิจกรรมธรรมทูต (CIAM) อยู่ภายใน มหาวิทยาลัยอูร์บาเนียนา กรุงโรม มีตัวแทนจาก หลายชาติเข้าร่วมจากเอเชีย แต่ที่น่าแปลกใจว่า ผู้มาสัมมนาส่วนใหญ่ ไม่ใช่คนในชาตินั้น อย่าง

ผมมาในนามประเทศกัมพูชา **คุณพ่อเคลาดิโอ เบตซอ (OMI)** มาในนามประเทศไทย **คุณพ่อ โรลองซ์ จากค์ (OMI)** ชาวฝรั่งเศส มาในนาม ประเทศลาว **คุณไซมอน** ชาวเวียดนาม มา ในนามประเทศญี่ปุ่น **คุณพ่อชาวเวียดนาม** แต่ มาจากปารีส ยกเว้นเกาหลีประเทศเดียว ที่มา จากเกาหลี จึงน่าสังเกตว่า พระศาสนจักรเรามี ความช่วยเหลือกันและกัน พระพรของพระเจ้า ที่แต่ละคนมีสำหรัการทำงานเรื่องนี้จากประเทศ ที่แตกต่างกัน

บรรดามรณสักขีในประเทศต่างๆ ส่วน ใหญ่เกิดจากผู้ปกครองในสมัยนั้นเบียดเบียน อย่างเช่นที่ญี่ปุ่น ซึ่งนับเป็นประเทศที่มีมรณสักขี (ที่ประกาศแต่งตั้งแล้ว) มากที่สุดในเอเชียคือ 436 คน ส่วนที่เวียดนามมีนักบุญมรณสักขีที่ ประกาศแล้วมี 117 คน แต่ที่ถูกเบียดเบียนตาย โดยไม่มีเอกสาร ข้อมูลนับเป็นแสนคน ประเทศไทยเรานำเสนอมรณสักขีทั้ง 8 คน โดยเฉพาะวีรกรรมที่สองคอน และ**คุณพ่อ นิโคลาส บุญเกิด** ในเอเชียกลางเพิ่งประกาศ

ไม่นานมานี้ คือ พระสงฆ์องค์หนึ่งในประเทศ คาซัคสถาน เป็นระดับบุญราศีเช่นเดียวกับไทย และลาว มรณสักขีที่ลาวเพิ่งเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้น ไม่นาน (1950-1970) และน้องใหม่ที่กำลัง ดำเนินเรื่องมรณสักขีอยู่คือ จากประเทศกัมพูชา งานของพวกเราส่วนใหญ่ นำเสนอถึงผล ที่เกิดขึ้นจากมรณสักขี ที่เวียดนามและที่เกาหลี จำนวนคาทอลิกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ตัวอย่างของ บรรดามรณสักขีกระตุ้นคริสตชนในยุคปัจจุบัน ให้ดำรงชีวิตในความเชื่ออย่างมั่นคง ปัญหา ทำทายที่พระศาสนจักรหลายแห่งกำลังประสบคือ การเบียดเบียนสมัยใหม่ ที่ไม่ได้มาฆ่าเราโดย ใช้ความรุนแรง แต่เป็นค่านิยมของสังคมใหม่ สังคมแห่งความเห็นแก่ตัว สุขนิยม วัตถุนิยม ที่ ค่อยๆ ทำลายความเชื่อของคริสตชนยุคปัจจุบัน อย่างเงียบๆ นอกจากนี้การสร้างความเป็น หนึ่งเดียวกันระหว่างพระศาสนจักรท้องถิ่นกับ อำนาจอรัฐ ในบางประเทศอยู่ในความสัมพันธ์อัน เปราะบางและละเอียดอ่อน บางประเทศมีปัญหา เรื่องศาสนานิยมของรัฐ ที่พยายามจำกัดหรือ

อุดมสถานต์ กรกฎาคม 2018 37

บางที่ถึงกับกำจัดคาทอลิกให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างและคำภาวนาของบรรดามรณสักขี ยังคงทำหายความเชื่อของคนรุ่นหลัง ผมได้ยกตัวอย่างของความรักแบบผู้เลี้ยงแกะที่ดีของ**พระคุณเจ้าซิมมา ซาละ คุณพ่อจำเริน คุณพ่อซาลิม และคุณพ่อลาบิง** ซึ่งล้วนแต่ตัดสินใจอยู่ต่อในประเทศกัมพูชา โดยไม่หนีไปนอกประเทศ และอีกหลายคนที่ยอมสละชีวิตเพราะความเชื่อ

ผมมาโรมครั้งนี้ ยังพกเรื่องสำคัญอีกสองสามเรื่อง คือ จดหมายรายงานที่ต้องส่งมอบให้ **พระคาร์ดินัลฟิโลนี** สมณมนตรีแห่งสมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ซึ่งพระคาร์ดินัลก็ยอมเสียสละเวลา มาถึงสถานที่

ลัมมนา และพูดคุยกับผมนิดหน่อย ก่อนจะมอบรายงานจาก**พระคุณเจ้าโอสีเวียร์** ให้กับพระคาร์ดินัล โดยท่านได้ให้กำลังใจบรรดาธรรมทูตที่ทำงานท่ามกลางความหลากหลาย แต่ให้สร้างพระศาสนจักรของพระคริสต์อย่างเต็มที่

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งคือ การนำจดหมายเสนอรายชื่อผู้ที่จะเป็นมรณสักขีได้ 14 คน จากเดิม 35 คน ให้ทางสมณกระทรวงประกาศแต่งตั้งนักบุญ ได้อนุญาตให้ดำเนินเรื่องต่อไปได้ (Nihil Obstat) โดยไม่มีข้อขัดข้องใดๆ และอีกจดหมายคือไปยังสำนักงานซีโนดพระสังฆราชเกี่ยวกับการเตรียมร่วมประชุมซีโนดในปี 2018 นี้ และผมก็ทำสำเร็จลุล่วงไปทุกอย่าง

แต่งงานที่ต้องทำต่อหลังจากนี้ยังมีเรื่องที่ต้องทำหายอีกมาก โดยเฉพาะในเรื่องกระบวนการแต่งตั้งเป็นมรณสักขีในกัมพูชา ด้วยความจำกัดหลายด้าน ทั้งบุคลากร พยาน และเอกสารต่างๆ อย่างเดียวนอกเหนือจากความพยายามของมนุษย์คือ พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะทำให้มีชีวิตของมรณสักขี เป็นตัวอย่างและแรงบันดาลใจสำหรับพระศาสนจักรท้องถิ่นที่กัมพูชา

ในระหว่างอยู่โรมไม่กี่วันนี้ ผมได้มีโอกาสได้เยี่ยมบรรดานักศึกษาไทย ซึ่งกำลังหน้าดำคร่ำเครียด กับการสอบปลายภาคอยู่ เราได้แบ่งปันพูดคุยให้กำลังใจกันและกัน และสุดท้ายก่อนกลับ คือไปเยี่ยม**คุณพ่อไทรรงค์ มุลตรี** นักศึกษาอีกท่านหนึ่งของคณะธรรมทูตที่ไปเรียน ที่เมืองปาดัว

บางครั้งเราก็บอกไม่ได้ว่า พระเป็นเจ้าจะวางเราไว้ตรงไหน หรือให้ทำอะไร? สิ่งที่ผมเรียนรู้ คือ การบนอบต่อความต้องการของพระศาสนจักรท้องถิ่น ผ่านทางผู้ใหญ่ คือ สิ่งที่เราธรรมทูตต้องทำด้วยความเต็มใจ... ๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุบผา ทิมเจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุบผา เวิร์ดคิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(ตำพร.)สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

เล่นแบบบนเขาสูง

เมื่อยังเป็นเด็ก ภาพที่ตื่นตาตื่นใจของคนเมืองร้อนน่าจะเป็นยอดเขาสูงและมีหิมะปกคลุม หนึ่งในประเทศที่คนใฝ่ฝันจะไปเยือนคงจะเป็นสวิตเซอร์แลนด์ที่เต็มไปด้วยภูเขาและหิมะ แต่ในทวีปเอเชียเรายังมีดินแดนที่สวยงามไม่แพ้สวิตเซอร์แลนด์ หลายคนที่เคยไปสัมผัสแล้ววันแคชเมียร์ของอินเดียคงไม่ปฏิเสธ

แคชเมียร์เป็นแคว้นเหนือสุดของอินเดียอยู่ในแนวตะวันตกของเทือกเขาหิมาลัย มีพรมแดนติดกับปากีสถานและจีน ชื่อเต็มๆคือจัมมู-แคชเมียร์ แบ่งพื้นที่ออกเป็นสามเขตใหญ่ๆ คือ แคชเมียร์อยู่ตอนเหนือ จัมมูอยู่ใต้ลงมา และทางตะวันออกเป็นดัลลัค คนที่ไปเที่ยวส่วนใหญ่มักไปที่แคชเมียร์เพราะมีเครื่องบินลงที่เมืองศรีนาคาอันเป็นเมืองหลวงฤดูร้อน

ในช่วงฤดูใบไม้ผลิจะงดงามเป็นพิเศษ เพราะท้องนาตามไหล่เขาจะเป็นสีเขียวบานสะพรั่งสุดลูกหูลูกตาจากต้นมัสตาร์ดที่ชาวนาปลูกไว้ แนวเขาต่างๆ มีหิมะขาวปกคลุม น้ำที่ละลายจากหิมะบนยอดเขาจะไหลผ่านลำธารลงมาตามหุบเขาทำให้สองข้างเขียวชอุ่มจากต้นไม้มันที่เริ่มออกดอกแตกใบ

ลักษณะเด่นของการไปเที่ยวหุบเขาในแคชเมียร์ต่างจากสวิตเซอร์แลนด์ตรงที่ต้องนั่งม้าจริงๆ แทนม้าเหล็ก การคมนาคมที่สวิตเซอร์แลนด์นั้นได้รับการพัฒนาอย่างดีมาก จากตัวเมืองสามารถนั่งรถไฟเข้าไปถึงเชิงเขาและนั่งรถรางหรือกระเช้าลอยฟ้าต่อขึ้นไปถึงจุดหมายปลายทาง สะดวกจนขาดความตื่นเต้น แต่ในแคชเมียร์นั้นต้องนั่งรถยนต์แบบขับเคลื่อนสี่ล้อ พอถึงจุด

ท่องเที่ยวก็ทำได้สองอย่างคือเดินด้วยเท้าหรือไม่ก็นั่งม้าจริงๆ ชมทิวทัศน์ ทำให้ตื่นตื่นเร้าใจกว่าไปชมเขาในยุโรปหรือประเทศที่เศรษฐกิจดี

ชาวบ้านจะเอาม้ากลับมาขี่ไม่ใหญ่ที่เขาเลี้ยงไว้ขนส่งพืชผลทางการเกษตรมาขายได้พิเศษโดยการให้นักท่องเที่ยวขี่ไปตามสถานที่ต่างๆ เช่นขึ้นเนินไปดูหมู่บ้านหรือไปถ่ายรูปตามจุดชมวิว พอกลุ่มนักท่องเที่ยวนั่งรถมาถึงจุดตั้งต้นชาวบ้านพร้อมม้าของตัวเองก็จะกรูกันเข้ามาแย่งลูกค้า หลังจากตกลงกันเรียบร้อยแล้วแต่ละคนก็จะงูง้าม้าของตัวเองพร้อมนักท่องเที่ยวเดินขึ้นเนินไป ชาวบ้านคนหนึ่งอาจมีม้าอยู่สองสามตัวเวลาเดินขึ้นเนินไปก็จะเกาะกันเป็นกลุ่มๆ ประมาณ 20 ถึง 30 ตัว ตอนแรกคนงูก็เดินนำหน้าม้าอยู่ดีๆ แต่พอผ่านไปสักพักใหญ่คนงูก็เริ่มเหนื่อยก็ปล่อยให้ม้าเดินนำหน้าไปเอง เจ้าของคอยเดินตามหลังและส่งเสียงสื่อสารกับม้าของใครของมัน ทำให้คนนั่งออกจะตกใจอยู่ๆถ้าม้ามันเกิดเตลิดขึ้นมาจะทำยังไง ปรากฏว่าม้าแต่ละตัวจะจำเสียงเจ้าของมันได้และจะทำตาม เช่นเบี่ยงซ้ายหรือขวาหรือช้าลง แทนที่จะเดินดุ่มๆ ไปตามม้าตัวอื่น ทำให้นึกถึงข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ว่า “เกาะของเราจะฟังเสียงเรา” ซึ่งพระเยซูเปรียบเทียบกับพระองค์เป็นนายชุมพาบาลที่ดี เจ้าของม้าคงดูแลม้าอย่างดี ม้าจึงจำเสียงเจ้าของและยินดีทำตาม *ชีวิตมนุษย์เราต้องคอยฟังเสียงพระเจ้าไม่เช่นนั้นก็อาจหลงทางและเดินเตลิดตามคนอื่นฯ ไปแบบไม่มีความหมาย*

เป็นธรรมชาติที่เมื่อมีนักท่องเที่ยวเศรษฐกิจก็ย่อมดีขึ้น แต่การกระจายรายได้จะ

ดีหรือไม่คงเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่เห็นชัดเจนคือมีโรงแรมเกิดขึ้นอยู่มากมายหลายแห่งตามหุบเขาเหมือนเมืองไทยที่ผู้มีฐานะดีจะมากว่านซื้อที่ดินและปลูกเป็นรีสอร์ทที่ให้นักท่องเที่ยว แต่เขาต้องล้อมรั้วหนาแน่น พักอาศัยและกินข้าวกันเบ็ดเสร็จในรีสอร์ท ไม่มีโอกาสออกมาเดินดูผจญแบบบ้านเรา รายได้ทั้งหมดคงอยู่ที่เจ้าของธุรกิจเล็กๆ ที่อยู่แถวละแวกนั้นต่างก็มาเกาะรั้วและมองดูนักท่องเที่ยวพร้อมทำสัญลักษณ์ขอเงินนักท่องเที่ยวบางคนก็ใจอ่อนให้เงินให้ไป แต่ก็มีความคิดว่าจะทำให้เด็กๆ ตัดนิสัยพึ่งพิงคนอื่น

มีการสอบถามว่าทำไมต้องล้อมรั้วหนาแน่นและปิดประตูตลอด คนขับรถบอกว่าช่วงหลังๆ นี้มีการปะทะกันระหว่างฝ่ายบ้านเมืองคือรัฐบาลอินเดียและฝ่ายที่ต้องการแยกแคว้นแคชเมียร์ออกมาจากการปกครองของอินเดีย เมื่อนี้ก็มีวัยรุ่นรวม 17 คนเสียชีวิตจากการปะทะกับตำรวจ ฝ่ายรัฐบาลอินเดียบอกว่าวัยรุ่นเหล่านี้เป็นกลุ่มต้องการแยกดินแดน ส่วนชาวบ้านบอกว่าเด็กๆ เหล่านี้เดินขบวนโดยปราศจากอาวุธ เพียงแต่ต้องการประท้วงความไม่เป็นธรรมของการอินเดียด้วยวิธีสันติ

ความขัดแย้งนั้นมาจากการที่เขตแคชเมียร์มีประชากรมากที่สุดประมาณ 4 ล้านคนและเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 95 นับถือศาสนาอิสลามนิกายสุหนี่ ในจัมมูนั้นมีประชากรประมาณ 3 ล้านคนนับถือฮินดูมากกว่าประมาณร้อยละ 65 ส่วนในเขตดาลกันั้นประชากรเบาบางเพียงสองแสนกว่าคนและครึ่งหนึ่งนับถือพุทธศาสนา เมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง อังกฤษทหารเรียกร้องปกครองตนเองจากชาวอินเดียไม่ได้ ก็จำต้องถอนตัว เนื่องจากในอินเดียมีผู้นับถือฮินดูเป็นส่วนใหญ่และอิสลามรองลงมาชาวมุสลิมต้องการแยกตัวออกมาเป็นประเทศใหม่

อังกฤษเลยทำการแบ่งดินแดนแบบง่าย ๆ คือพื้นที่ไหนมีประชากรเป็นมุสลิมมากก็แยกเป็นประเทศปากีสถาน พื้นที่ไหนฮินดูมากก็เป็นอินเดีย ในเที่ยงคืนวันที่ 14 ย่างเข้าเช้าวันที่ 15 เดือนสิงหาคม 1947 ถือเป็นวันประกาศเอกราชเกิดประเทศอินเดียและปากีสถานขึ้นมาพร้อมกัน ชาวบ้านที่นับถืออิสลามแต่บังเอิญอยู่ในเขตอินเดียก็ต้องเดินทางข้ามไปปากีสถาน คนฮินดูในเขตปากีสถานก็เดินทางเข้ามาในเขตอินเดีย ช่วงที่มีการเดินทางอพยพย้ายข้ามพรมแดนกันแบบจุกละหุกนั้น ทำให้เกิดการปะทะทำร้ายกันและกันอย่างมากมาย เป็นวันสุดเศร้าของทั้งสองชาติ

เนื่องจากแคว้นจัมมู-แคชเมียร์ มีลักษณะพิเศษที่ตั้งอยู่บนยอดเขา ก่อนการให้อิสราภาพ ทางอังกฤษก็ขอให้มหาราชาหรือเจ้าผู้ครองนครในสมัยนั้นเป็นคนตัดสินใจเลือกเอาว่าจะอยู่ประเทศไทย คนอิสลามที่เป็นคนส่วนใหญ่ก็อยากให้ดินแดนของตนไปอยู่กับปากีสถาน แต่เจ้าผู้ครองนครนั้นมาจากชาวซิกข์ตัดสินใจให้อยู่กับประเทศอินเดีย ทำให้เกิดความตึงเครียดและจลาจล จนนำไปสู่การที่อินเดียและปากีสถานต้องประกาศสงครามแย่งชิงแคชเมียร์กัน สงครามดำเนินไปอยู่ร่วมปี สหประชาชาติต้องเข้ามาไกล่เกลี่ยขอให้มีการลงประชามติแต่ก็ไม่ได้เกิดขึ้นอินเดียกับปากีสถานต้องทำสงครามกันอีกสองครั้งในปี 1966 และ 1999 เพราะอินเดียมองว่าปากีสถานอยู่เบื้องหลังการสนับสนุนให้ประชาชนประกาศแยกตัว สภาพการณ์ในปัจจุบันคือพื้นที่ของแคชเมียร์ถูกยึดครองโดยสองประเทศปากีสถานได้ส่วนเหนือสุดซึ่งเป็นภูเขาส่วนใหญ่อินเดียได้หุบเขาที่มีประชากรหนาแน่นแต่ประชากรส่วนใหญ่เป็นอิสลาม กองทัพของสองประเทศยังคงตรึงกำลังกันจนถึงปัจจุบัน

เส้นแบ่งเขตสมมุติทางภูมิศาสตร์มีประโยชน์ในการช่วยกำหนดเขตให้เป็นลัดเป็นส่วนว่าส่วนไหนใครยึดครอง แต่เส้นแบ่งทางศาสนาและวัฒนธรรมตลอดจนสังคมเศรษฐกิจนั้นกลับเป็นอันตราย ชาวแคชเมียร์ในอินเดียไม่รู้สึกรู้สีกว่ารัฐบาลอินเดียไม่ยุติธรรมและกดขี่ประชาชนส่วนหนึ่งโดยเฉพาะวัยรุ่นจึงยังคงเรียกร้องให้แคชเมียร์เป็นดินแดนเอกราชปกครองตนเอง ซึ่งรัฐบาลอินเดียนั้นยอมรับไม่ได้ ทุกครั้งที่มีการเดินขบวนแสดงความไม่พอใจก็จะเกิดการปะทะกันบาดเจ็บล้มตายด้วยกันทั้งสองฝ่าย เพียงแต่ชาวบ้านอาจเสียหายมากกว่า เวลาจัดงานศพวัยรุ่นที่เสียชีวิต ปรากฏว่ามีคนมาร่วมงานกันมากมาย ญาติฯ ผู้เสียชีวิตก็ขอทวงคืนความยุติธรรม บรรยากาศความเกลียดชังจึงเป็นเสมือนไม้ที่สูมไฟความแตกแยกมิให้มอดดับ

หากแคชเมียร์กลับมาเป็นสันติภาพ ประโยชน์ก็จะตกอยู่กับทุกฝ่าย เศรษฐกิจของ

ชาวบ้านจะดีขึ้นจากการท่องเที่ยว การค้าขายระหว่างพรมแดน การส่งสินค้าเช่นเครื่องเทศและพืชผลทางการเกษตรออกสู่ภายนอก ฯลฯ แต่จะอย่างไรให้เกิดสันติภาพได้นั้นเป็นเรื่องที่ต้องขบคิด คงไม่สามารถใช้ความรุนแรงหรือกำลังอาวุธจัดการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องการ แต่ต้องใช้ความจริงใจในการเจรจา การยอมรับความแตกต่าง ยอมอดทนอดกลั้นต่อการยั่วยู่ทั้งหลายทั้งปวง

สมัยพระเยซูคริสต์เจ้า ชาวยิวจำนวนหนึ่งก็ต้องการปลดแอกตนเองจากการปกครองของชาวโรมัน และอาจมีความคาดหวังว่าพระเยซูคริสต์เจ้าจะเป็นกษัตริย์ที่มาช่วยปลดปล่อยชาวยิว แต่พระองค์กลับชวนให้มนุษย์ปลดปล่อยตัวเองจากการเป็นทาสของสมบัติฝ่ายโลก ความเกลียดชังและอยุติธรรมต่อผู้อื่น การใช้ความรุนแรงต่อกันและกัน หากเราทำได้ ก็เท่ากับเราลบเส้นแบ่งต่างๆ สันติที่แท้จริงก็จะตามมา **๕**

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

P

presumption	= ความวางใจเกินควร
pride	= 1) ความหยิ่งจองหอง 2) ความภูมิใจ
prie-dieu (ฝรั่งเศส)	= ที่คูกเขากาวนา (เฉพาะบุคคล)
priest	= พระสงฆ์ บาทหลวง (ดู presbyter, sacerdos)
parish priest	= พระสงฆ์เจ้าอาวาส คุณพ่อเจ้าอาวาส คุณพ่อเจ้าวัด
parochial vicar	= พระสงฆ์ผู้ช่วยเจ้าอาวาส (ดู Canon 545) มีศัพท์อื่น ๆ ที่หมายถึงพระสงฆ์ผู้ช่วยเจ้าอาวาส 1) assistant pastor 2) associate pastor 3) curate
diocesan priest	= พระสงฆ์สังฆมณฑล สมณะสังฆมณฑล
religious priest	= พระสงฆ์นักพรต สมณะนักพรต
secular priest	= 1) พระสงฆ์สังฆมณฑล 2) พระสงฆ์ที่เป็นสมาชิก secular institute
priesthood	= 1) สังฆภาพ สมณภาพ 2) สมณตระกูล
primary	= ปฐมภูมิ ความเป็นเอก ดีเลิศ ดีเยี่ยม
primate	= ตำแหน่งสมณะประมุข เอกอัครสมณะ (ของประเทศ - ปกติเป็น archbishop ที่ได้รับแต่งตั้ง) = อำนาจของเอกอัครสมณะ = เขตปกครองเอกอัครสมณะ = อัคราธิการ (ของสหพันธอารามเบเนดิกติน) = ความเป็นประมุขเอก = บททำวัตรรุ่งอรุณ = 1) เจ้าชาย 2) พระองค์เจ้า (ตำแหน่งทางราชวงศ์) 3) เจ้าพระคุณ (ศัพท์เสนอสำหรับเรียก the dignitary titles ของพระศาสนจักร)
primatial power	
primatial see	
abbot primate	
primatus	
Prime	
prince (princeps)	

อนุสรณ์ของความดี

ธรรมชาติของสรรพสิ่งในโลกนี้คือความไม่ยั่งยืน ไม่คงทน และเสื่อมสลาย วันหนึ่งชีวิตและร่างกายในโลกนี้ของเราก็จะเสื่อมสลายไป แต่สิ่งที่ดำรงคงอยู่คือความดีซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพระเจ้าองค์แห่งความดี

บางครั้งพระเจ้าก็ให้ร่างกายหรือพระธาตุบางส่วนของนักบุญบางท่านไม่เนาเปื่อยหรือเสื่อมสลายไป เพื่อเป็นอนุสรณ์ของความดีให้พวกเราคนรุ่นหลังได้รับรู้

พระธาตุลิ้นของนักบุญอันตอนซึ่งไม่เนาเปื่อยไปตามกาลเวลา ที่เป็นเช่นนี้เชื่อว่าเพราะท่านใช้ลิ้นของท่านประกาศถึงความดีงามขององค์พระผู้เป็นเจ้า นักบุญบอณาแวนตูราเมื่อพบลิ้นที่ไม่เนาเปื่อยของท่าน ในปี ค.ศ. 1263 ท่านได้ภาวนาว่า “โอ ลิ้นที่ได้รับพระพร เจ้าได้สรรเสริญพระเจ้า และนำพาคนอื่นทั้งหลายให้สรรเสริญพระองค์ พวกเราเข้าใจแจ่มแจ้งแล้วว่า เจ้าเป็นผู้มีบุญต่อเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร” พระธาตุลิ้นของท่านอยู่ที่วัดน้อยเก็บสิ่งมีค่า (Treasury Chapel) ซึ่งตั้งอยู่ที่หลังพระแท่นกลางเกือบสุดปลายในมหาวิหารนักบุญอันตอนที่เมืองปาตั่ว

พระธาตุหัวใจของนักบุญคามิลโล ผู้ก่อตั้งคณะคามิลเลียน พระธาตุหัวใจของท่านนี้อยู่ที่วัดน้อยที่บ้านศูนย์กลางของคณะคามิลเลียนที่กรุงโรม ในโอกาสสำคัญคณะคามิลเลียนจะอัญเชิญพระธาตุหัวใจของท่านไปยังประเทศต่างๆ ที่คณะทำงานอยู่ทั่วโลก พระธาตุนี้เคยมาที่ประเทศไทยด้วยครับ พ่อเคยฟังคุณพ่อคณะคามิลเลียนที่อยู่ที่โรมเล่าให้ฟังว่า หัวใจของนักบุญคามิลโลที่ไม่เนาเปื่อยเสื่อมสลาย เพราะหัวใจของท่านเปี่ยมด้วยความรักต่อพระเยซูเจ้าในบรรดาคนเจ็บป่วย

ชวนเราฟัง

เรื่องนี้สอนเราว่า เราคงเป็นคนเล็กๆ ที่มีได้ทำกิจการที่ยิ่งใหญ่เหมือนท่านนักบุญอันตอนแห่งปาตั่ว หรือท่านนักบุญคามิลโล แต่เราจะใช้ทุกส่วนในร่างกายของเรา ทั้งด้วยความคิด วาจา และกิจการ เพื่อรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ขอขอบคุณพระเจ้าที่ประทานร่างกายที่สมบูรณ์ให้เรา เชิญชวนพี่น้องร่วมใจกันภาวนาเป็นพิเศษเพื่อคนพิการ และตั้งใจว่าเราจะรักและช่วยเหลือพวกเขาเท่าที่เราสามารถจะทำได้กันนะครับ

พระพรที่สำคัญ 'วันเวลา'

ปริญ

คบเด็กสร้างบ้าน แล้วก็สร้างบ้านอีกหลัง

“เด็กพวกนี้ ไม่อ่านหนังสือ มัวแต่มาเล่น ลูกแก้ว ไปๆๆ” เสียงครูดุตั้งลั่นก่อนตัวมาถึง กลุ่มเด็กๆ หลายกลุ่มที่เล่นลูกแก้วตามประสา หลายคนวิ่งหน้าตื่นแตกวงไปตามๆ กัน เพราะครูคนนี้ได้จริง ทำจริง มันเป็นการเล่นหมุนเวียน เปลี่ยนการเล่นไปตามฤดูกาล ฉันเองก็ได้แต่ คิดถึงเวลาตอนเป็นเด็ก เพื่อนชวนเล่นลูกแก้ว มองไปทางไหนก็มีแต่เล่นดีดลูกแก้ว ถ้าไม่เล่น แล้วจะเล่นอะไร ที่สุดฉันซึ่งเป็นเด็กในเมืองก็ เลยเล่นลูกแก้วเป็น

ก็ได้แต่ยิ้มมองเด็กๆ ที่กำลังสนุก แตกวงตกใจวิ่งออกไปตามทิศต่างๆ ก็ไม่รู้ว่า พวกเขาจะใช้ทักษะดีดลูกแก้วแล้วต่อยอดเป็น นักคำนวณ เป็นนักแม่นปืน หรืออะไรต่างๆ หรือ เปล่า เคยแหย่พวกเขาว่าเล่นนะเป็นเวลา ไม่ใช่

หายใจเป็นลูกแก้วตลอดเวลา เพราะเขาไม่มี ดีดลูกแก้ว 4x100 ซิงแชมป์โลกหรอก

.....

ไม่กี่วันต่อมา ขณะฉันนั่งเล่นกับเด็ก กลุ่มหนึ่ง จำได้ว่าเป็นเสียงครูคนเดิมดุตั้งลั่น ว่า “ไปๆๆ ไปหาอ่านหนังสือกันบ้าง ไม่ต้องมา ขุดดินหาด้วงแถวต้นมะขาม ไปเดี๋ยวนี้” เด็กๆ วงแตกกันอีก ต่างคนต่างวิ่งคนละทิศละทาง

“เล่นลูกแก้วก็ไม่ได้ พอเล่นขุดด้วงก็ โดนตำ.....” เสียงเด็กคนหนึ่งบ่นในเวลาที่ดินผ่าน กลุ่มของพวกฉัน ฉันก็ได้แต่ยิ้มและก็คิดไปว่า อนาคตเขาน่าจะได้ทักษะในการปลูกต้นไม้ เลี้ยงไก่ ดูแลธรรมชาติ ฯลฯ แต่ที่แน่ๆ...ครูกับเด็กกลุ่มนี้ มีเสียงดุกบึงเป็นฝั่งแตกร้างกันตลอด

.....

แล้ววันหนึ่ง ฉันได้ยินเสียงหัวเราะ
สนุกสนาน เดินไปดูเห็นเจ้าเด็กกลุ่มเดิมหัวเราะ
อย่างมีความสุข

“น่าอิจฉาจัง หัวเราะอย่างมีความสุข
ทำอะไรกันหรือ”

“พวกเราเล่าเรื่องตลกกันครับ”

“เล่นอะไรครูนี่แต่ที่เรา ก็เลยไม่เล่น
เจ้าเบตมันเล่าเรื่องตลกให้เราฟัง” เท่านั้นเองเจ้าเบต
ก็เริ่มเล่าเรื่องคำผวนของคณะตลกที่ได้ดูจาก
อินเทอร์เน็ต ต้องบอกว่าจำได้ทุกตอนจริงๆ
เพราะคนหนึ่งเล่าอีกคนก็เสริม สลับกันเล่า
สนุกสนานปานจะตั้งคณะตลกได้เลย แต่ก็ต้อง
เบาบางลงเมื่อฉันพูดบ้าง

“ดีใจนะที่พวกเรามีโอกาสพูดคุย
สนุกสนานกัน แต่เรื่องตลกบางเรื่องนี่มันสองแง่
สื่อไปในทางไม่ดี กลัวพวกเรานำไปเล่าเรื่อยๆ
เดี่ยวจะกลายเป็นคำไม่ดีแล้วติดนิสัยไปพูดนะสิ”

ฉันมั่นใจว่าพูดด้วยความรักและความ
ห่วง และพวกเด็กๆ ก็คงเข้าใจ เพราะพวกเขา
หยุดเล่าเรื่องที่ตลกไม่น่ารักต่างๆ แล้วเรื่องตลก
สนุกสนานอื่นๆ ก็ตามมา แน่นอนฉันเองก็รวม
วงเล่าเรื่องสนุกแบ่งปันไปด้วย

เด็กชั้นชั้นเรียนไปแล้ว ฉันเดินเล่นแล้ว
คิดถึงเด็กทั่วไป แน่นอนเวลาที่ยิ่งใหญ่ในช่วงวัย
เด็กก็คือการได้เล่นตามประสาเด็ก บางคนถูก
พ่อแม่ผู้ปกครองแย่งเวลาที่มีค่าเหล่านี้ไปจากเขา
ต้องสอนเสริม ต้องติว ต้องเรียนพิเศษ ต้องหัดดู
หัดแข่งขันตามวันเวลาและกระแสที่เขากำลัง

ทำกัน ฯลฯ ความพอเหมาะของคนเราก็ดัน
ไม่เหมือนกันซะอีกนี่สิ

.....
มีเด็กหลายคนที่จบไปแล้ว กำลังก้าว
เข้าสู่เยาวชน เวลาเข้ามาในโรงเรียนมีพฤติกรรม
ที่เปลี่ยนไปอยู่อย่างหนึ่ง ตอนนี้พวกเขาชอบเอา
มอเตอร์ไซด์มาแข่งกันในโรงเรียน วันนั้นเอง
ครูก็ประกาศออกไมค์ด้วยความรักความเป็นห่วง
ก็โดนเตือนไปว่านอกจากเสียงหนวหุแล้วมันก็
อันตราย อาจจะเฉี่ยวชนกันได้

แล้วในช่วงเย็นๆ ที่ฉันออกมาเดินเล่นที่
โรงเรียน วันนั้นก็แปลกเพราะไม่ได้ยินเสียงมาแข่ง
มอเตอร์ไซด์กัน แต่เสียงที่ตั้งลั่นตอนนี้เป็นเสียง
ร้องของคนที่เป็นเสียงมอเตอร์ไซด์ ภาพที่เห็น
คือ บรรดาเด็กและเยาวชนหลายคู่อกำลังแข่ง
รถกัน คนหนึ่งขี่อีกคนหนึ่งขึ้น มีเสียงหัวเราะ
สนุกสนาน

“ครูครับ” เจ้าศิษย์เก่าคนหนึ่งร้อง
ทักทายฉัน “ไม่ปิดแข่งกันแล้ว แต่เขินแข่งกัน
ครับ....แอ้นๆๆๆๆ เขินเร็วๆ หน่อย”

มีเสียงเชียร์จากเด็ก มีเสียงหัวเราะจาก
เยาวชนที่ดีใจมีเรื่องเล่นใหม่ คนขึ้นสบายแต่คน
ขึ้นนี่เหนื่อยหน่อย แต่พวกเขาก็ใช้ช่วงเวลาของ
พวกเขาอย่างมีสีสันไปอีกแบบหนึ่ง จนมีเสียง
โครมดังเพราะชนกันนั่นแหละ เสียงหัวเราะก็ดัง
เป็นสองเท่าเมื่อได้ยินเสียงพูดว่า

“เจ้านั่งก็สบายสิ แต่เราเขินหลายรอบ
แล้ว หมดแรงแล้วนะ” ๕

เรื่อง แรงบันดาลใจ

ตั้งแต่หลานคนโต “น้องเจน” ย้ายจากโรงเรียนเดิมแล้วมาเรียนในโรงเรียนเครือคาทอลิก เขาได้พบเจอสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด มีเพื่อนที่ขยันเรียน และเรียนเก่งๆ หลายคน สิ่งแวดล้อมเหล่านี้ได้ส่งผลให้น้องเจนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นเป็นลำดับ จนได้รับประกาศนียบัตรเรียนดีถึง 2 ปีซ้อน และทำให้สมาชิกในครอบครัวเรามีเกิดความภาคภูมิใจที่น้องเจนมีความรับผิดชอบมากขึ้น และยังเป็นพี่ที่ดีของน้องๆ ด้วย

ดิฉันเข้าใจว่าเด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 14-16 ปี จะมีความสนใจแปรปรวน โกรธง่าย จึงต้องหาวิธีให้เขาสามารถควบคุมอารมณ์ (EQ) ด้วยการเข้าใจเขาและให้ความรัก ความสนใจเขามากขึ้น แต่ก็ไม่ใช่จะเข้าข้างเขาในทุกเรื่อง มันต้องอยู่กับเหตุและผล เราควรชี้แนะไม่บังคับ ให้เขากล้าแสดงออกและให้เขาเป็นตัวของตัวเอง พยายามชมเชยให้กำลังใจ เราต้องปรับตัวให้เข้ากับเขา คุยกันได้ทุกเรื่อง ไม่มีช่องว่างระหว่างวัย และเมื่อเรารู้ว่าหลานมีทักษะและพรสวรรค์ในด้านใด เราควรส่งเสริม เช่น ด้านศิลปะ การวาดภาพต่างๆ เราก็จะคุยกัน แนะนำกัน ช่วยสนับสนุน เหล่านี้จะยิ่งช่วยพัฒนาให้เขาเก่งขึ้น เรียนรู้ได้เร็วและทำได้ดีมากยิ่งขึ้น

น้องเจนมีความรักต่อน้องสาวของเขา แต่ก็มีบางเวลาที่เราอาจจะทะเลาะกันบ้างตามประสาเด็กๆ ดิฉันจึงแนะนำให้พูดคุยกับน้องดีๆ ซึ่งน้องจะยินดีรับฟังมากกว่าการดุหรือการตำหนิ เมื่อพี่น้องรักกัน ค่อยๆ พูด ค่อยๆ เจรจา ตอนหลังต่างฝ่ายต่างรับฟังซึ่งกันและกัน ก็ไม่เกิดเรื่องวุ่นวาย ความสงบสุขจึงเกิดขึ้น

หลายวันก่อนคุณแม่ของน้องเจนได้เอารายความที่น้องเจนเขียนมาให้อ่านซึ่งเขาเขียนได้ดีมาก เพราะคุณแม่ของน้องเจนเชื่อว่าดิฉันสนใจทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับหลานๆ แม้กระทั่งเมื่อทางโรงเรียนจัดงานหรือมีกิจกรรมต่างๆ ดิฉันก็จะตามไปดู ตามไปให้กำลังใจ และนั่นคือการพัฒนาของหลานๆ โดยเราจะสนับสนุนให้เขากล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีที่ถูกต้อง และเรายังได้สนับสนุนเรื่องการแข่งกีฬา กอล์ฟ เชียร์ ซึ่งบางวันเราก็ต้องไปคอยเขาซ้อมจนดึก เราก็ยอมที่จะคอย เขาก็เห็นว่าเราไม่ต่อว่า เขาก็สบายใจ และขอครูให้เขาได้ร่วมกิจกรรมทุกครั้ง การที่เขาเข้ากับใครๆ ได้ และเขาได้ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ซึ่งเขาจะเรียนรู้ถึงการใช้ชีวิตกลุ่ม เช่น การให้อภัย ช่วยเหลือกัน รู้จักเสียสละ เพราะเมื่อเขาโตขึ้น เข้าไปศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือเริ่มทำงาน เขาจะสามารถปรับตัว ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับใคร เราต้องปูทางให้เขากล้าเดินไปข้างหน้า

คุณครูพอใจในการเขียนเรียงความของน้องเจนอย่างมาก เพราะเขารู้จักคิด และเห็นว่าแม่ของเขาเองนั้นแหละที่เป็นแบบอย่าง “ไอดอล” และเป็นแรงบันดาลใจ เพราะแม่มักจะเล่าให้ลูกฟังเสมอๆ ว่า สมัยที่แม่เป็นเด็กนักเรียน แม่สอบได้ที่ 1 บ่อยๆ ได้เป็นหัวหน้าชั้น เป็นประธานนักเรียน และได้แสดงบนเวที น้องเจนจึงเขียนว่า เขาจะต้องทำเหมือนแม่ให้ได้ และจนถึงตอนนี้ ดิฉันได้เห็นหลานคนนี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนหรือกิจกรรมของโรงเรียนเขาก็เป็นที่ยอมรับของครูและเพื่อนๆ

หลายครั้งพ่อแม่จะพาน้องเจนไปร่วมงาน

ต่างๆ กับทางบริษัท เราพยายามให้เขาสัมผัสงานที่บริษัทเหมือนเขาเป็นพนักงานคนหนึ่ง แม้เขายังเป็นเด็ก แต่เป็นโอกาสดีหากเด็กจะได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ซึ่งจะเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ ในแต่ละวัน พ่อแม่พยายามแนะนำสิ่งดีๆ ให้ลูกได้เรียนรู้ ซึ่งโชคดีกว่าสมัยเราเด็กๆ จะไม่มีโอกาสเท่ากับเด็กสมัยนี้

น้องเจนได้ไปช่วยจัดบูธในงานออกร้านของบริษัท เขาช่วยงานจนถึงดึก ซึ่งเจอทั้งฝุ่นและอากาศร้อนมาก ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ผู้ใหญ่ยังทนไม่ไหว แต่น้องเจนทนได้ เขาไม่บ่นสักคำ เขารู้ว่าแม่และพนักงานคนอื่นๆ ก็ทำได้ ฉะนั้นเขาก็ต้องทำได้เหมือนกัน ทำให้ผู้เป็นย่าสงสารและทิ้งในความทรหดอดทนของหลาน เขาสู้งานแม่อายุเพียง 14 เท่านั้น

คราวนี้เป็นครั้งแรก ที่น้องเจนติดตามแม่ไปดูงานและไปร่วมประชุมที่ต่างประเทศ ดิฉันก็ยังหวังว่าน้องเจนจะรับได้ไหม แล้วดิฉันก็โทรศัพท์ไปถามทุกข์สุข ปรากฏว่าน้องเจนสามารถช่วยงานแม่ได้ทุกอย่าง และยังเป็นตากล้องช่วยถ่ายภาพได้ดีเสียด้วย จนคนที่ร่วมงานต่างชมว่า “แม่สอนมาดี” ให้ลูกได้เรียนรู้จักงานจากสนามจริง

น้องเจนปรับตัวได้ดี เขาทานอาหารได้เหมือนคนชาติอื่นๆ ช่วยเหลือคนรอบข้าง และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ดิฉันคิดว่าถ้าเยาวชนคนหนึ่งรู้จักหน้าที่ของตัวเอง มีความรับผิดชอบ รู้จักกาลเทศะและเรารู้จักเกรงใจผู้อื่น ก็ถือว่าเป็นเยาวชนที่ดี ซึ่งโตขึ้นเขาจะเป็นผู้ใหญ่ที่คนดีคนหนึ่ง ซึ่งเขาจะสามารถยืนอยู่ในสังคมได้

เมื่อตอนที่น้องเจนยังเด็กๆ อยู่ที่เขามีบุคลิกลักษณะที่ชอบเอาแต่ใจตัวเอง และเพราะความที่เป็นลูกคนเดียว ทุกคนในบ้านก็เอาใจ ดิฉัน

เคยกังวลว่าเมื่อโตขึ้นเขาจะเป็นอย่างไร ไม่กล้าคาดหวังใดๆ และคิดไม่ออกกว่าบริษัทของเรา เมื่อวันหนึ่งเขาจะเข้ามาช่วยดูแล จะเป็นอย่างไร หรือนาวาลำนี้จะไปถึงฝั่งไหม เพราะโลกทุกวันนี้ยิ่งที่ยิ่งอยู่ยาก มีแต่การแก่งแย่ง ชิงดีชิงเด่น แต่แล้วเมื่อวันเวลาผ่านไปจากเด็กที่อ่อนแอ พอเขาได้รับโอกาสในการเรียนรู้ ลองผิดลองถูก และมีผู้ใหญ่คอยแนะนำประคับประคอง เขาก็ค่อยๆ เปลี่ยนทำที่นิสัย และพฤติกรรม จนมาถึงวันนี้น้องเจนทำให้ทุกคนในครอบครัวเห็นแล้วว่า เขาทำได้ และทุกคนภูมิใจในตัวเขา และเราก็หวังว่าเขาจะเป็นแบบอย่างที่ดีที่จะช่วยถ่ายทอดประสบการณ์และสิ่งดีๆ ที่เขาได้รับนี้ให้กับน้องๆ ต่อไป

อย่างไรก็ดี น้องเจนยังต้องเรียนรู้ต่อไปเรื่อยๆ โดยดิฉันหรือผู้ใหญ่ในครอบครัวก็ต้องช่วยชี้แนะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้ชีวิตแบบที่สอนน้องที่แฝงไปด้วยความรักและหวังดี เวลาที่เกิดปัญหา ก็รู้จักที่จะรับฟังซึ่งกันและกัน สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ต้องเรียนรู้วิธีพูดวิธีสอนต่างๆ ในแต่ละเหตุการณ์ น้องเจนได้เรียนรู้ ได้ซึมซับประสบการณ์ และเขาจะเป็นผู้ที่ต้องดูแลน้องๆ ต่อไป

ดิฉันอยากบอกว่า การจะเลี้ยงดูและอบรมเด็กคนหนึ่งให้เป็นคนดี ต้องใช้เวลาในการบ่มเพาะ เหมือนกับการปลูกต้นไม้ ต้องใส่ใจ ต้องดูแล รดน้ำ พรุนดิน ใส่ปุ๋ยใส่ความรัก ต้นไม้ต้นนั้นก็จะมีเจริญงอกงามดี แต่เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด เราต้องเป็นตัวอย่างแก่เขาในเรื่องการเข้าวัด ร่วมมิสซา แก้วบาปรับศีล และสวดภาวนาร่วมกัน บ้านของเราจะอบอุ่น โดยมีพระผู้เป็นเจ้าของเขาที่คอยปกป้อง คุ้มครอง และชี้นำครอบครัวของเราให้สามารถดำเนินชีวิตในโลกนี้ได้ดี **๕**

เขาปรับหรือเราเปลี่ยนดี

สิ่งที่เราดำเนินชีวิตแต่ละวัน ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยที่เกิดความคับข้องใจ อึดอัดรำคาญใจ อันเนื่องมาจาก ความรู้สึกที่ไม่พอใจใครต่อใคร รู้สึกว่าใครทำอะไรไม่ได้ตั้งใจ ไม่ถูกใจ และต้องการให้ “เขา” เป็นไปอย่าง “เรา” ต้องการให้ได้ ..... และความต้องการนั้นเหมือนไม่เป็นผล เพราะคนที่เราต้องการให้เปลี่ยน ไม่ยอมเปลี่ยนไปตามที่เราต้องการ

คนเรา .....ต้องการเปลี่ยนคนอื่น คนเรา .... ต้องการเปลี่ยนโลก ให้เป็นไปอย่างที่เราต้องการ

สิ่งที่คนเราลืมนึกและมองข้ามไปคือ ..... การปรับและเปลี่ยนตนเอง เพื่อตนเอง หรือ การปรับและเปลี่ยนตนเอง เพื่อเป็นแรงส่งให้คนอื่นปรับและเปลี่ยนตาม หรือการปรับและเปลี่ยนตนเอง เพื่อตนเองจะได้อยู่กับโลกต่อไปได้

การ (เพียง) พุดให้คนอื่นเปลี่ยนง่ายกว่าการพุดให้ตนเองเปลี่ยน และสบายกว่า แต่หากทุกคนต่างคิดเช่นนี้ และไม่มีใครที่ลงมือ “เริ่ม” การปรับ ย่อมไม่มีอะไรที่สร้างสรรค์ขึ้นได้

ข้อคิดดีๆ อีกข้อคิดหนึ่งที่ได้จากการที่ผู้เขียนเรียนจิตวิทยามา จนได้ยึดถือเป็นหลักหนึ่งในการดำเนินชีวิต และเขียนออกมาเป็นข้อความสอนใจให้กับตนเองและคนอื่นคือ

“อย่ามัวแต่พุดว่าเมื่อใด เขาจะเปลี่ยน เมื่อใดโลกนี้ จะมีอะไร อะไร ที่ดีขึ้น.....”

สิ่งที่ควรบอกและสอนตนเองอยู่เสมอๆ คือ

เมื่อฉันปรับ... เขาก็เปลี่ยน

เมื่อฉันเปลี่ยน.... เขาก็ปรับ

และเมื่อต่างคน... ต่างร่วมด้วยช่วยกันปรับ

เราก็กลับสัมผัสได้ถึงความเปลี่ยนแปลง

“อย่า”..... คิดเปลี่ยนคนอื่น... โดยที่เราไม่เคยปรับ

“อย่า”.... คิดปรับคนอื่น... โดยที่เราไม่เคยเปลี่ยน

เพราะเมื่อต่างคนต่างคิดที่จะให้อีกฝ่ายปรับ หรืออีกฝ่ายเปลี่ยน

สิ่งที่เกิดขึ้นคือ การสร้างกำแพงของอีกฝ่ายให้สูงยิ่งขึ้น

ต่างคนจะไม่มีใครฟังใคร และไม่มีใครที่จะยอมใคร

ผลที่ได้ คือ ไม่มีอะไรที่ดีขึ้น”

มีคำถามต่อว่า.... หากเราปรับแล้ว แต่อีกฝ่ายไม่ยอมเปลี่ยน เราจะทำอย่างไร? แบบนี้ เราไม่เห็น้อย ไม่เสียแรงโดยเปล่าประโยชน์หรือ ?

สิ่งที่อยากชวนให้คิดกันคือ เราทราบได้อย่างไร ว่าเขาไม่ปรับ หรือเขาไม่เปลี่ยน เขาอาจจะปรับและเปลี่ยน แต่ยังไม่พร้อมแสดงออกให้เรารับรู้ เพราะเขาเอง คงเกิดการ “เอ๊ะ” ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเรา เราจึงเปลี่ยน

ไป ซึ่งเป็นไปได้ว่า อาจเป็นความระแวง สงสัย
ขอดูที่เราไปก่อนได้หรือไม่

การไม่แสดงอาการใด ของอีกฝ่าย ...
อาจไม่ใช่คำตอบว่าเขา “ไม่ปรับ” หรือเขา
“ไม่เปลี่ยน”

หรือแม้หาก “ยืนยัน” ว่า อีกฝ่าย
ไม่เปลี่ยน และเปลี่ยนยาก นั่นก็ไม่ใช่ปัญหา

เพราะแม้ใครจะเปลี่ยน หรือไม่เปลี่ยน
เพราะแม้โลกจะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน

สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเราเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
คือ “โลก” แห่งการ “ปรับ” ของเราเปลี่ยนไป

นั่นคือ สิ่งที่ทำให้เรามีมุมมอง
มีแนวทางใหม่ในการดำเนินชีวิตต่อต่างหาก

เปรียบเหมือนกับการที่คนๆ หนึ่ง
ยืนอยู่บนสนามโล่งแจ้ง ในฤดูร้อน ที่พระอาทิตย์
ส่องแสงจ้าในช่วงกลางวัน หากคนๆ นั้น
มองไปยังฝั่งที่พระอาทิตย์ส่องแสง ย่อมสบายตา
และอาจต้องหยีตา

หากสิ่งที่คนๆ นั้นทำใหม่เพื่อปรับตนเอง
คือ กลับหลังหัน สิ่งที่เกิดขึ้นคือ เราไม่ต้อง
หยีตา หรือรู้สึกสบายตาอีก แม้ว่าพระอาทิตย์
ยังคงส่องแสงอยู่เหมือนเดิม

หรือ หากคนๆ เดิมนี้ สวมแว่นกันแดด
สิ่งที่เกิดขึ้น คือ เราจะรู้สึก ว่า แสงสว่าง
จ้าน้อยลง และสามารถมองโลกภายนอกได้
โดยไม่ต้องหยีตาลงเช่นเดียวกัน

จะเห็นได้ว่า โลกภายนอก ยังคงเหมือน
เดิม แต่เมื่อเรา “ปรับ” ตนเองให้ต่างไปจากเดิม
โลกของเราจะเปลี่ยนไป

เราจะเรียนรู้ที่จะอยู่กับคนอื่น เรียนรู้
ที่จะอยู่กับสิ่งแวดล้อม และเรียนรู้ที่จะอยู่กับ
โลกนี้ได้ดีขึ้น เพียงแต่เรา “เริ่มต้น” ที่ต้องเกิด
การเรียนรู้ที่จะ “ปรับ” ตนเองก่อนเป็นอย่างแรก

ถ้าการที่เราจะเปลี่ยนใครสักคน และ
เราทำให้เขาเห็นได้ว่า เรายังเปลี่ยนตนเอง
หรือ เราเองสามารถเป็นแบบอย่างทางพฤติกรรม
ให้เขาเห็นตามที่เรานั้นพูดบอกด้วย ย่อมทำให้
ผู้อื่นเปิดใจรับฟังและทำตามที่เราบอกได้ง่ายกว่า
ตัวอย่างเช่น ถ้าแม่บอกให้ลูกทำการบ้าน และแม่
ได้ทำงานบ้านด้วย ลูกจะรับรู้ ว่า การรับผิดชอบ
ต่อหน้าที่คืออะไร เพราะเห็นว่าแม่ก็มีส่วนทำ
ขณะที่ตนก็ต้องทำงานบ้าน เมื่อแม่สอนหรือ
สั่งอะไรลูก ลูกจะฟังและปฏิบัติตามได้โดยง่าย
แต่หากแม่สั่งลูกให้ขยันทำการบ้าน ในขณะที่แม่
นั่งเล่นโซเชียลออนไลน์ ดูละคร โดยใช้เหตุผล
ว่า เพราะแม่เป็นผู้ใหญ่แล้ว ไม่ต้องทำอะไร
แบบนี้ ไม่นานนัก ลูกย่อมเริ่มมีปากเสียง
ต่อรองกับแม่ในภายภาคหน้า และการพูดให้ลูก
เชื่อและยอมทำตามอาจจะยากกว่าเดิม

เริ่มต้นที่จะเปลี่ยนโลกของตนเองให้ได้
ก่อน ด้วยการปรับตนเองก่อนปรับผู้อื่น หรือ
ปรับโลกใบนี้ และจงรู้สึกยินดีเพิ่มขึ้น หากการ
ปรับเปลี่ยนตนเอง ส่งผลให้คนอื่น และโลก
เปลี่ยนไปตามที่เราต้องการได้

เราต่างจากเดิม คนอื่นยังคงเดิม
เมื่อซึ่งดวงวัดกันแล้ว ใครน่าจะมีการพัฒนา
ตนเองที่ดีกว่ากัน? หรือจะยังคงเลือกแบบเก่า
ที่กล่าวโทษกัน ว่ากัน โดยไม่ได้มีใครคิดจะ
เปลี่ยนอะไร? ๕

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“คนอวดผี”

....ผีเสื้อน้อยหากินตามดินโป่ง
ลงดูดดื่มดินดงในพงไพร

...เหล่าตัวผู้โดดเด่นเป็นฝูงใหญ่
ทั้งแขนขาเหนือโคลชายหญิงมี

....ดูสดชื่นรื่นรมย์คุณสมบัติ
อวดเหย้าชวนชวนตกหลุมภุมริน

....เมื่อตริศตรอมมองเห็นเป็นแบบอย่าง
หาสิ่งดีอวดโชว์ให้โอฬาร

ที่อ่าวโถ้ววงกว้างทางน้ำไหล
แล้วเสาะใช้แร่ธาตุรสชาติดี

มันตอมโต่พื้นดินไม่บินหนี
แร่ธาตุดีผีเกาะช่างเสาะกิน

พี่พวกสัตว์นิยมสะสมกลิ่น
สาวได้กลิ่นเหม็นจับกลับต้องการ

ไม่แตกต่างคนสัตว์เดรัจฉาน
มีแก่นสารงามสรรพกับทุกคน

WOODTECT
 colors..beauty..infinity

คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
 ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่ล่ะ **'ตัวจริง'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
 สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
 เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
 เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ทั้ง 3 เท่า
 ชีบสีกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง' ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุดใน

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม้ไม่ปรอทแตก ไม้เป็นรอย ไม้หลุดล่อนได้ง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดขีด กระทบ น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สวยงาม คุ้มค่า
 เข้าใจคนรักไม้

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
 ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปริซิชัน เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิฐ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปริซิชัน เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอคริลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาคเนียม

มอก. 2321-2549
นสทว:อากาศ

ฟิล์มสีหายใจใจ

ทำความสะอาดง่าย

เริ่มตั้งแต่ราคาตัว 30,000 ครั้ง

LOTUS EFFECT

สีเลียนแบบใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ระเล้าบคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็มาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำเกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และระเหยกลับสู่ปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดีโครงสร้างหลักด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีป็นพอง คอกค้อน

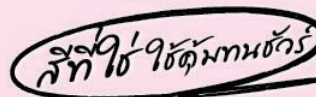

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาคเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม
Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาคเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน
Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกค้อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ
Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.
บริษัท ตรีซีอีเอ็ม เอเชีย จำกัด
กรุงเทพฯ - คุณนวลละออง ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ
คุณปิอป สหรัฐ "แพทริก" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950
บริษัท ตรีซีอีเอ็ม เอเชีย จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330
โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

“ชีวิตเร้นลับของพระเยซูเจ้า”

เรื่องที่ผมประทับใจเป็นอย่างมากในการฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญอิกญาซีโอเรื่องหนึ่งก็คือ **“ชีวิตเร้นลับของพระเยซูเจ้าในเมืองนาซาเร็ธ”** หลังจากเหตุการณ์ในพระวิหารช่วงอายุ 12 ปีจนถึงอายุ 30 ปี ซึ่งพระวรสารโดยนักบุญลูกาเขียนเพียงสั้นๆว่า “พระเยซูเจ้าทรงเจริญขึ้นทั้งในพระปรีชาญาณ พระชนมายุ และพระหรรษทานเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์” (ลูกา 2:52)

คุณพ่อพอล พอลล็ค, S.J. ได้ให้บทไตร่ตรองและเอกสารเรื่อง “พระชนมชีพที่ซ่อนเร้นตามพระวรสารโดยนักบุญยอห์น” โดยพระคาร์ดินัลคาร์โล มาร์ตินี่, S.J. ซึ่งช่วยการรำพึงชีวิตของพระเยซูเจ้าได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้ครับ

1) จะมีอะไรดีมาจากนาซาเร็ธได้หรือ?

พระเยซูเจ้าอยู่ในเมืองนาซาเร็ธ เป็นเมืองที่ไม่ได้มีความสำคัญ ไม่มีชื่อเสียงอะไรตามคำกล่าวที่ว่า “จะมีอะไรดีมาจากนาซาเร็ธได้หรือ?” (ยอห์น 1:46) อีกทั้งแคว้นกาลิลีก็ไม่ได้ได้รับความสนใจด้วย “ไม่เคยมีประกาศกคนใดมาจากแคว้นกาลิลีเลย” (เทียบยอห์น 7:52)

ไตร่ตรอง : เรามีประสบการณ์ที่ได้รับคำพูดที่กระทบใจเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้าอย่างไร? และเรารับมือกับคำพูดเหล่านั้นอย่างไร?

2) แม้แต่พี่น้องก็ไม่เชื่อในพระองค์

เป็นไปได้หรือไม่ว่า พระเยซูเจ้าเติบโตขึ้นในเมืองที่ผู้คนไม่ได้ให้ความสำคัญกับพระองค์ตามที่นักบุญยอห์นเขียนไว้ เมื่อพระองค์กลับมาที่เมืองนาซาเร็ธว่า “แม้แต่พี่น้องของพระองค์ก็ไม่เชื่อในพระองค์” (ยอห์น 7:5)

ไตร่ตรอง : ในครอบครัว ในเครือญาติ มีพี่น้อง มีญาติที่ไม่เชื่อในตัวเราอย่างไร? เรา รู้สึกและทำอะไรเมื่อญาติพี่น้องไม่เชื่อในตัวเรา

3) ผู้ที่รู้พระคัมภีร์ได้อย่างไร

พระเยซูเจ้าเติบโตมาในที่ที่ไม่มีสำนักการศึกษาใดๆ ทั้งสิ้น ชาวยิวต่างประหลาดใจและกล่าวว่า “ผู้ที่รู้พระคัมภีร์ได้อย่างไร เพราะไม่เคยศึกษาในสำนักใดเลย” ในสมัยนั้น ผู้คนเรียนและสอนกันโดยการอ่านและคัดลอก

พระคัมภีร์ ... เมื่อพระเยซูเจ้าไม่เคยศึกษาใน
สำนักใดหมายความว่าพระองค์ต้องไปทำงาน
นั่นเอง

ไตร่ตรอง : เราารู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับ
การศึกษาของเรา เรามีโอกาส หรือไม่มีโอกาส
ทางการศึกษา ... ถ้าเราไม่มีโอกาสทางการ
ศึกษา เราได้รับประสบการณ์เดียวกับพระเยซู
เจ้าอย่างไร? และถ้าเรามีโอกาสทางการศึกษา
เราใช้โอกาสของเราอย่างไรบ้าง?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4) พระเยซูเจ้าทรงทำงานอย่าง เหน็ดเหนื่อย

พระเยซูเจ้าทรงเหน็ดเหนื่อยจากการ
เดินทาง จึงนั่งพักที่ขอบบ่อ (ยอห์น 4:6)
ในหลายเหตุการณ์ในอดีตนั้น พระเยซูเจ้า
เหน็ดเหนื่อยจากภาระการทำงาน วันแล้ววันเล่า

ถ้าพระองค์ทำงานเป็นช่าง คงไม่ได้
ทำงานที่บ้านเท่านั้น แต่อาจต้องทำงานตาม
สถานที่ต่างๆที่มีงานก่อสร้างทั่วทุกสารทิศ พระ
เยซูเจ้าจากการตรากตรำทำงานหนัก เช่นเดียว
กับการเหนื่อยล้าจากการเดินทางในสัปดาห์
นักบุญยอห์น ใช้คำที่แสดงว่าหลายเหตุการณ์
พระเยซูเจ้าเหนื่อยจนแทบหมดแรง พระองค์
ทรงคุ้นเคยกับความอ่อนล้าจากการงานเหมือน
พวกเราทุกคน

ไตร่ตรอง : เราเหน็ดเหนื่อยจากการ
ทำงาน การเรียน การดูแลครอบครัว หรือหลาย
สิ่งหลายอย่างในชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง?
เมื่อรำพึงถึงความเหน็ดเหนื่อยของพระเยซูเจ้า
แล้ว เราารู้สึกอย่างไร และเราอยากทำอะไร
ต่อไป?

.....
.....
.....
.....
.....

5) การเติบโต สงบนิ่ง อุดทน รอคอย

พระเยซูเจ้าพูดกับบรรดาพี่น้องที่ขอ
ให้พระองค์เปิดเผยตัวตนในงานฉลองเทศกาล
อยู่เพิง เพื่อแสดงเครื่องหมายให้ผู้คนได้รับรู้
โดยตรัสกับพวกเขาว่า “เวลาของท่านนั้น
พร้อมอยู่เสมอ แต่เวลาของเรายังไม่ถึง”
(เทียบยอห์น 7:6)

การให้เวลากับการเติบโต สงบนิ่ง
อดทน และรอคอย เป็นสิ่งสำคัญ เป็นบทเรียน
ที่มีคุณค่าที่พระเยซูเจ้าให้กับเรา ... ในขณะที่
เดียวกันพระเยซูเจ้าก็ไม่ได้รอคอยโดยไม่
ทำอะไร แต่พระองค์ทำให้ทุกวันศักดิ์สิทธิ์
โดยการใช้ชีวิตและทำงานต่างๆ อย่างเต็ม
กำลัง จนเกิดความชัดเจนขึ้น จนถึงเวลาที่
พระเจ้านำทางพระองค์สู่ชีวิตเปิดเผย

เราก็เช่นกัน การเติบโต สงบนิ่ง อดทน
รอคอย และทำทุกสิ่งอย่างเต็มที่ที่มีคุณค่า
กับเรา ทำให้ชีวิตของเรามีความสุข มีคุณค่า

และมีความหมายต่อตัวเราเอง ต่อเพื่อนมนุษย์
ตามหนทางของพระเจ้า

ไตร่ตรอง : เมื่อย้อนมองชีวิตของเรา
แล้ว ... เรื่องใดในชีวิตของเราที่เหมือนกับ “การ
เติบโต สงบนิ่ง อดทน รอคอย ของพระเจ้า”
และ “การเติบโต สงบนิ่ง อดทน รอคอย ของ
พระเจ้า” มีคุณค่ากับชีวิตเราอย่างไร? ถ้าเช่น
นั้น เราจะทำอย่างไรต่อไป ...

พระคาร์ดินัลคาร์โล มาร์ตินี่, S.J.
กล่าวสรุปว่า ... ชีวิตของพระเจ้าในนาซาเร็ธ
เป็นบทเรียนแห่งความเคารพ การให้เกียรติ
การรอคอยด้วยความไว้วางใจ ด้วยความ
นอบน้อมถ่อมตน ...

พระเจ้าเคารพ ให้เกียรติกับชีวิต
ของพวกเรามนุษย์ในความธรรมดาของชีวิต
ประจำวัน ซึ่งพระสิริของพระเจ้าปรากฏ
แจ่มชัดขึ้นในชีวิตประจำวันของเราเอง ...

การเคารพให้เกียรติการเติบโต
การพัฒนาที่ต้องเพียรทน เหน็ดเหนื่อยตาม
จังหวะเวลาของพระศาสนจักร ของจิตวิญญาณ
ของผู้คน...

ให้เราไว้วางใจว่า การยึดมั่นอยู่ใน
แบบแผนดังกล่าวของพระเจ้า เราจะบรรลุผล
สำเร็จเกินคาดได้มากกว่าที่เราเองเป็นคนกำหนด

เวลา ...

ให้เราขอพระเจ้าเป็นแสงสว่างให้
เข้าใจ เติบโต และเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา
จากภายในเพื่อติดตามพระเจ้าได้ในทุกวัน
ของชีวิต

ขอพระพรพรทานจากพระบิดาเจ้าผู้ใจดี
และพระจิตเจ้า ทรงนำทุกท่านและทุกคนใน
ครอบครัวของท่านให้สนิทสัมพันธ์ลึกซึ้งกับ
พระเจ้าผู้มาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อเราให้เรา
ได้รักและเจริญรอยตามพระองค์ยิ่งขึ้นไป
... ขอให้สันติสุขของพระเจ้าอยู่ในจิตใจ
ของท่านเสมอ ... ขอแม่พระช่วยวิงวอนเพื่อเรา
ด้วยเทอญ

ท่านที่ต้องการติดต่อ สอบถามเกี่ยวกับบทความนี้
หรือต้องการติดต่อผมเป็นวิทยากรจัดกิจกรรมเพื่อ
พัฒนาชีวิต จิตใจ จิตวิญญาณ แรงแบนดาลใจในการ
รักและรับใช้ การสร้างความรักความเข้าใจ การสื่อสาร
เพื่อสร้างสันติในครอบครัว โรงเรียน โรงพยาบาล
ชุมชนวัด คณะนักบวช งานพระศาสนจักร
งานพัฒนาสังคม สามารถติดต่อได้ที่ Line ID:
narislove หรือที่ Facebook: Naris Manikhao
(นริศ มณีขาว) Email: riscarefor@gmail.com
โทร 093-445-1665 ☎

รางวัลของข้าพเจ้า

“รางวัลของข้าพเจ้าอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า
อย่างแน่นอน” (อิสยาห์ 49:4)

นักบุญยอห์น บัปติสต์ ดำเนินชีวิต
ของท่าน อย่างทุ่มเทจริงจังเพื่อการเตรียม
ทางสำหรับพระคริสตเจ้า ตลอดชีวิตของท่าน
เท่าที่ข้าพเจ้าพบในพระคัมภีร์ ไม่ได้มีกิจการ
ใดกระทำเพื่อสนองความสุขของตนเองเลย
“เขาสวมเสื้อผ้าทำจากขนอูฐ และกินน้ำผึ้ง
กับตั๊กแตน” (เทียบมัทธิว 3:4) ชีวิตหลังความตาย
เป็นอย่างไรก็ไม่อาจจะล่วงรู้ได้ หลายคนจึง
ดำเนินชีวิตกอบโกยเอาความสุขใส่ตัว ก้าวข้าม
ผ่านความทุกข์ยากของคนรอบข้างโดยมิได้

หันกลับมาไยดี เพื่อสนองความสุข ความต้องการ
ของตนให้อิ่มเอมสุขสบาย

ข้าพเจ้าเองก็ไม่ต่างกับมนุษย์ผู้
ไขว่คว้าหาความสุขสบายเหมือนคนอื่นๆ หรือ
อะไรที่ทำได้แล้วพอจะทำให้สุขกายสบายใจ ข้าพเจ้า
ก็ทำ อะไรที่ทำได้แล้วรู้สึกทุกข์กายทุกข์ใจข้าพเจ้า
ก็พยายามจะปกป้องให้พ้นตัว โดยไม่ใส่ใจกับ
รายละเอียดชีวิตคนรอบข้างให้มากยิ่งขึ้น ครั้ง
หนึ่งมีเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งพยายามจะตามหา
ข้าพเจ้า เพื่อบ่นระบายเรื่องราวบางสิ่งบางอย่าง
ให้ข้าพเจ้าฟัง ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การรับฟังเช่นนี้
ช่างเสียเวลาและเปล่าประโยชน์เสียเหลือเกิน

มันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดและไม่พร้อม
จะเป็นที่ระบายเอาเสียเลย แม้ข้าพเจ้าจะ
ไม่ได้แสดงออกซึ่งอาการหงุดหงิดนั้นก็ตาม
แต่เมื่อข้าพเจ้ากลับมาทบทวนชีวิตตนเอง

สมัยข้าพเจ้ายังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ข้าพเจ้าอ่อนแอ ขี้ขลาด ทวาดกลัว
ไม่มีความมั่นใจในตนเอง และร้องไห้ง่ายๆ
กับเหตุการณ์เล็กๆ น้อยๆ หลายครั้งที่
ข้าพเจ้าพยายามจะอธิบายความคิดของตนเอง
ให้คนที่เข้มแข็งกว่าฟัง มันกลายเป็นความ
น่ารำคาญน่าเบื่อสำหรับพวกเขาเหล่านั้น
แต่กลับมีอาจารย์ท่านหนึ่งที่รับฟังข้าพเจ้า
มองข้าพเจ้าด้วยสายตาเอื้อเอ็นดู พร่ำบอก
ข้าพเจ้าเสมอว่าข้าพเจ้าเก่ง ข้าพเจ้ามีพระพร
ของพระเจ้า

ข้าพเจ้าทำได้ทุกอย่างในพระเจ้า
ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า อาจารย์ท่านนี้ทำให้
ข้าพเจ้ารู้สึกพบคุณค่าในตนเองมากขึ้น มีพลัง
ในการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาจุดด้อยของ
ตนเองมากขึ้น ผู้ฟังการระบายปัญหาชีวิตที่
ดีจึงต้องเป็นผู้ที่เสียสละ ทุ่มเท ความรู้สึก
ความคิด ที่สำคัญคือคำพูดสั้นๆ ที่จะเสริมแรง
ผู้ที่ต้องการระบายปัญหาชีวิต

ข้าพเจ้าทบทวนตัวเองและบอก
ตัวเองเสมอ ให้รู้จักเป็นผู้ฟังที่ดี เป็นพลังชีวิต
ให้กับคนรอบข้างที่พลังชีวิตของเขาริบหรี่
สิ้นหวัง ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดต่อการ
รับฟัง ข้าพเจ้าจึงระลึกเสมอว่า ครั้งเมื่อ
ตัวเองเคยถูกทอดทิ้งจากการรับฟังมานั้น รู้สึก
เช่นไร สิ้นหวัง และท้อแท้เพียงไหน คักดีศรี

และคุณค่าของมนุษย์แต่ละคน เป็นขององค์
พระผู้เป็นเจ้า เราทุกคนเป็นของพระองค์
ทุกครั้งที่เราปฏิบัติต่อผู้อื่นฉันใด เราก็ปฏิบัติ
ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าฉันนั้น

“ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ที่ทรง
สร้างข้าพเจ้าให้เป็นดังปาฏิหาริย์ พระราชกิจ
ของพระองค์น่าพิศวง พระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า
อย่างดี” (สดุดี 139:14)

รางวัลข้าพเจ้าคือสิ่งใด ที่ทุ่มเทลงไปใช้
สูญเปล่า ทุกปัญหาสารพันมันรุมเร้า ข้าพเจ้า
ท้อแท้และถอดใจ เมื่อมองย้อนกลับไป ใน
ความจริง ทุกๆ สิ่งที่พระเจ้าทรงมอบให้ คือ
พระพรเพื่อผู้อื่นใช้เพื่อใคร รางวัลยิ่งใหญ่ใช้
แผ่นดิน ๕

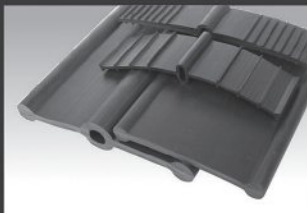
ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง บำบัดผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนที่รอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แยก 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

ผู้บัญชา...เยาวชน

คาราสีนา เยาวภา จันขุนทด

ผู้ประสานงานเยาวชน สังฆมณฑลนครราชสีมา

สวัสดีค่ะพี่น้องคริสตชน แฟนคลับคอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับเดือนกรกฎาคมนี้ ขอแนะนำให้ทุกท่านรู้จักกับ “น้องหญิง...ผู้ประสานงานเยาวชนสังฆมณฑลนครราชสีมา” แม้น้องอายุยังน้อย แต่ก็มีใจเต็มร้อย ในการช่วยงานอภิบาลเยาวชนค่ะ ถ้าเช่นนั้นแล้ว เราไปทำความรู้จักกับน้องหญิงกันเลยนะคะ

คาราสีนา เยาวภา จันขุนทด ชื่อเล่น หญิง ที่อยู่ 387 ถ.สุรนารี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 เป็นสัตบุรุษวัดแม่พระถวายพระกุมารในพระวิหาร บ้านหนองพลวง สังฆมณฑลนครราชสีมา

แรงบันดาลใจที่ทำให้ดิฉันเข้ามาทำงานอภิบาลเยาวชน เกิดจากการที่เราได้รับเลือกให้เข้าร่วมค่ายต่างๆ อยู่บ่อยครั้ง ทำให้เราเห็นแบบอย่างของพี่ๆ ที่ทำงานอภิบาล แล้วรู้สึกประทับใจในความสามารถและความเสียสละของพวกพี่ๆ **และเมื่อศึกษาจบจึงเข้ามาทำงานในฐานะผู้ประสานงานเยาวชน ซึ่งในตอนนั้นรู้สึกกังวลว่า... เด็กอย่างเราจะสามารถทำได้หรือเปล่า? ถ้าทำแล้วผลจะออกมาดีไหม? จะถูกใจผู้ใหญ่ไหม?**

แต่เมื่อได้เข้ามาทำงาน ณ ที่ตรงนี้ทำให้ดิฉัน

มันใจมากขึ้น เพราะเป็นสถานที่ที่ดิฉันได้ลองคิด
ลองทำหน้าที่หลายๆอย่างที่ไม่เคยทำ เรียนรู้การทำงาน
อภิบาลเยาวชนไปพร้อมกับเยาวชน ซึ่งในช่วงที่
เริ่มงาน เราก็สามารถมองเห็นว่าเยาวชนกำลังประสบ
กับปัญหาทั้งด้านความเชื่อ และการดำเนินชีวิตของ
เยาวชนเอง แต่ก็ยังเป็นปัญหาที่ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้ที่
จะแก้ไขและปรับตัวเข้ากับเยาวชน ซึ่งยากที่จะทำให้
เยาวชนยอมรับเรา และกล้าที่จะปรึกษาปัญหา แต่ก็
ไม่ใช่เรื่องยากเพราะช่วงอายุไม่ได้ห่างกับเยาวชน
มากนัก ทำให้เยาวชนกล้าพูดคุยออกความคิดเห็น
มากขึ้น ซึ่งทำให้เราสามารถเข้าใจความต้องการของ
เยาวชนและแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด เยาวชนบางคน
ไม่สามารถเลือกทางเดินของตนเองได้ หรือแม้แต่
การตัดสินใจเรื่องสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง
อนาคตของตัวเยาวชนเอง เยาวชนจะเลือกโทรมา
ปรึกษาและขอคำแนะนำจากเราที่เข้าใจและให้คำ
แนะนำเขาได้ ซึ่งจุดนี้ทำให้ดิฉันกังวลอยู่ไม่น้อยที่
จะต้องให้คำแนะนำกับเยาวชนไปแต่เมื่อถึงเวลาที่
เยาวชนต้องการเรา ดิฉันจะบอกกับตัวเองเสมอว่า
นั่นไม่ใช่แค่ปัญหาของเยาวชน แต่นั่นมันคือปัญหา
ของเราที่จะต้องแก้ไข เราต้องรับฟังและใช้
ประสบการณ์ของตัวเองทั้งด้านที่ดีและด้านที่เรา
เคยตัดสินใจพลาดเป็นตัวอย่างและเป็นบทเรียนให้
เยาวชนทั้งด้านการเรียน การเลือกสายการเรียน การ
ทำงาน จนตอนนี้ปัญหาเหล่านั้นทำให้ดิฉันเข้มแข็ง

ขึ้น เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น และเพราะพลังของเยาวชนที่ทำให้
ดิฉันหันหลังกลับไปมองปัญหาในอดีต และรู้สึก
ขอบคุณปัญหาเหล่านั้นที่ทำให้ฉันผ่านพ้นมันมาได้
ขอบคุณปัญหาทุกปัญหา อุปสรรคทุกอย่างที่เข้ามาใน
ชีวิต ขอบคุณพลังของเยาวชนที่ทำให้มีแรงผลักดัน
ไม่ย่อท้อต่อปัญหา เมื่อปัญหาพวกนั้นผ่านพ้นไปเรา
จะรู้สึกขอบคุณที่ทำให้ฉันเป็นคนใหม่ที่เติบโตและ
เข้มแข็งขึ้น และเมื่อเรามองเห็นเยาวชนที่เราให้คำปรึกษา
สามารถดำเนินชีวิตและประสบความสำเร็จ มันทำให้ฉันมี
แรงบันดาลใจที่จะทำงานอภิบาลต่อไป แม้เราจะไม่ได้รับ
ผลประโยชน์อะไรเลยจากความสำเร็จนั้น แต่มันกับทำให้
เรามีความสุขและมีพลังในการก้าวข้ามอุปสรรคต่างๆ
ไปพร้อมๆ กับเยาวชน ดังคำกล่าวที่ว่า... **“ทุ่มเทชีวิตจิตใจ
อย่างสนใจอุปสรรค และการกระทบกระทั่ง คิดอย่างเดียว
อย่างไรจึงจะสำเร็จ” เพราะนั่นคือรางวัลที่ดีที่สุด
ของการทำงานอภิบาลเยาวชน** ❀

**พระนางมารีย์พรหมจารี
แห่งภูเขาคาร์แมล**
(16 กรกฎาคม)

ในศตวรรษที่สิบสอง มีฤาษีบางรูปได้มาจำศีล
ภาวนาบนภูเขานี้ และคงเป็นบรรดาฤาษีเหล่านี้ที่
ได้ตั้งคณะคาร์แมลท์ ซึ่งมีจุดประสงค์ในการเพ่ง
ฉานและให้อยู่ภายใต้ความอุปถัมภ์ของพระนาง
มารีย์พระมารดาพระเจ้า

จากหนังสือ “วันทามารีย์”
คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ
เรียบเรียงและจัดพิมพ์

Dada Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are
suitable for all type of events; Grand Opening,
Product Launches, Concert, Fashion Show,
Wedding, Seminar, Conference, Party,
Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

**รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี
สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ**

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร
บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน
ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2018”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแข่งปีนรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม... 2018” กับสโมสรอุดมคานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์ไฟโต้” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับ น้องๆ เด็กๆ และสมาชิกสโมสรอุดมคานต์ที่น่ารักทุกคน พี่ป๋องขอเ้าเตือนน้องๆ อีกครั้งหนึ่งว่า “วัน และเวลา ไม่เคยคอยใครจริงๆ” ขอให้น้องๆ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ดังนั้นเมื่อมีเวลาควรรีบหนังสือ ตำรับตำรา มาเปิดอ่าน มาทบทวน หรือหมั่นทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ ทำซ้ำๆ เพื่อว่าเมื่อวันสอบมาถึง น้องๆ จะสามารถทำคะแนนสอบได้ดีครับ

เดือนนี้เรามีบทความดีๆ ที่ส่งเสริมความเชื่อ ความศรัทธามาให้น้องๆ มวลสมาชิกและแฟนคลับ (แฟนพันธุ์แท้ของอุดมคานต์) ได้อ่านกันครับ และขอถือโอกาสนี้ขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลาย อาทิ คุณครู สุรดา จิมแก้ว ที่ได้รวบรวมน้องๆ เด็กๆ ที่สนใจสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรฯ และสนับสนุนกิจการของสโมสรฯ ด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ พี่ป๋องขอเชิญชวนน้องๆ เด็กๆ ที่สนใจสามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมคานต์ “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตามที่อยู่สโมสรฯ ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องณัฐพร ไหล่ (เทวิน) น้องสุวรรินทร์พิชญ์ ลากชุ่มศิริ น้องวิภูษิตา สุภาพล น้องไตรรัตน์ จิมแก้ว น้องปัญญานิก โพธิ์รัชต์ น้องณัฐฐานันท์ โนวังหาร น้องพลธร ยิงถาวร น้องนิตา หลวงวัง น้องจิณณรัักษ์ ชีระศรีสมบัติ น้องพรณวรินขพี จันท์แจ่ม น้องพิมพ์พาขวัญ โคกระบินทร์ น้องจารุวรรณ แซ่ตั้ง น้องสันติภาพ สร้อยมาลา น้องสุมาลี ธาราฉัตร น้องธันวา เสนาจักร น้องดรุณี สร้อยมาลา

รักพระคัมภีร์

บทบาท

เธอทราบหรือไม่ว่ามีบางคนในพระคัมภีร์มีงานคือ การ “รดน้ำ” บางทีอาจจะเป็นงานที่ดีสำหรับเธอด้วยเช่นเดียวกัน **นักบุญเปาโล** กล่าวว่าท่านเป็น **ผู้ปลูก** ชาวดีของศาสนาคริสต์ และอีกคนหนึ่งเทศน์สอนพระวรสารคือ **อ پولโล** เขาเป็น **ผู้รดน้ำ** นักบุญเปาโลบอกเราว่าท่านทั้งสองเป็นผู้รับใช้ ทั้งผู้ปลูกและผู้รดน้ำ แต่พระเจ้าทรงเป็น **ผู้บันดาลให้เติบโต** เพราะฉะนั้นทั้งผู้ปลูกและผู้รดน้ำก็ไม่สำคัญ แต่ผู้มีความสำคัญแท้จริงแล้วคือพระเจ้าผู้ทรงบันดาลให้เติบโตขึ้น และนักบุญเปาโลยังกล่าวอีกว่าตัวท่านเองเป็นเพียงผู้รับใช้...คริสตชนทุกคนสามารถเป็นผู้รับใช้ที่ดีได้ ช่วยกันปลูกพระวาจาและคำสั่งสอนของพระเจ้าลงในโลก และรดน้ำเพื่อให้พวกเขาสดใสอยู่เสมอ

***

เธอเคยได้ยินคำว่า “เป็นแบบอย่างที่ดี” ไหม เธอคงบอกผู้อื่นได้ว่า จะชี้แจงจรรยาอย่างไร จะร้องเพลงอย่างไร มันเป็นการยากมากสำหรับผู้รับฟัง เพราะเขาทำได้เพียงแค่การรับฟังเท่านั้น แต่ถ้าเขามองดูเธอที่จรรยาหรือได้ฟังเธอร้องเพลง มันจะยังเป็นภาระง่ายสำหรับเขาที่จะเกิดความคิดว่า จะต้องทำอะไร ถ้าพวกเขาพยายามฝึกซ้อม และมีเธอคอยช่วยเหลือ และทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งในไม่ช้าพวกเขาจะทำได้อย่างดีทีเดียว โดยอาศัยเธอเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเขาตั้งแต่วันนี้

น้องๆ ควรอ่านพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1 บทที่ 3 ข้อ 5-6

การ์ตูน...คนดี

...รู้ว่าตนเป็นที่รัก
(...know they are beloved)

จากการ์ตูน Saints...are...ของไมคี่
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

นักบุญอันตน ช่วยวิงวอนเทอดย

สวัสดีค่ะ ดิฉัน **มารีอา สุทิมา ปิยะศิริกุล** ดิฉันเขียนถึงอุดมศานต์ เพราะอยากแบ่งปันประสบการณ์พระพรที่ได้รับจากนักบุญอันตนค่ะ

ดิฉันทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งเมื่อปี 2011 ดิฉันเริ่มเมื่อที่ทำงานองค์กร และสภาพแวดล้อมหลายๆ อย่าง (ดิฉันทำอยู่บริษัทนั้นได้ประมาณ 5 ปี และตอนนั้นอายุ 30 ต้นๆ) ในตอนนั้นดิฉันรู้สึกว่ เมื่อรอบด้านไปหมด เบื่อองค์กร และอยากเปลี่ยนงานใหม่ที่จะทำให้มีรายได้มากขึ้น รวมถึงความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จากที่เคยใช้ก็กลับกลายเป็นเหมือนไม่ลงตัว...ไม่มีความสุขกับการทำงานอีกต่อไป...

ช่วงต้นปี 2011 ดิฉันจึงเริ่มมองหาใหม่ ส่งใบสมัครไปตามบริษัทต่างๆ แต่ก็ยังไม่มีใครตอบกลับมา ตอนนั้นก็คิดว่าคงจะหางานใหม่ยาก เพราะบริษัทที่ทำอยู่เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจเฉพาะด้าน และในสมัยนั้นยังมีบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับประเภทนั้นๆ น้อย การที่จะได้งานใหม่จึงถือว่าค่อนข้างยาก ประกอบกับอายุดิฉันก็เกิน 30 แล้ว

ต่อมช่วงก่อนเดือน มิถุนายน 2011 คุณแม่ดิฉันแนะนำให้ไปขอพรกับนักบุญอันตน คุณแม่บอกว่า นักบุญอันตนศักดิ์สิทธิ์มาก ใครไปขออะไรก็ได้ พอกลางเดือนมิถุนายน ดิฉันจึงไปเฝ้านักบุญอันตนที่วัดนักบุญอันตน ตอนมดตะนอยจ.ราชบุรี ดิฉันขอนักบุญอันตนว่าอยากได้งานใหม่มากๆ ขอให้นักบุญอันตนช่วยดิฉันด้วย เพราะดิฉันไม่มีความสุขในการทำงานที่เดิมอีกต่อไปแล้ว

หลังจากที่ดิฉันขอนักบุญอันตน ดิฉันก็ยังมองหาใหม่อยู่ แล้วไม่น่าเชื่อจริงๆ ค่ะ ว่าหลังจากนั้นไม่นานดิฉันก็ไปเจอประกาศรับสมัครงานซึ่งเป็นบริษัทที่ทำธุรกิจประเภทเดียวกัน ดิฉันจึงส่งใบสมัครไปแล้วก็ได้รับการตอบกลับจากบริษัทที่สมัครไปนั้นให้เข้าไปสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์และทุกขั้นตอนผ่านไปได้ด้วยดีอย่างเหลือเชื่อ ทางบริษัทนั้นตกลงรับดิฉันเข้าทำงานค่ะ!

พอเข้าไปเริ่มงาน จากตำแหน่งที่สมัครไปเป็นแคหวัหน้าแผนก กลายเป็นว่าตอนพิมพ์นามบัตร ทางบริษัทให้ดิฉันเป็นถึง GM ซึ่งดิฉันไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยจริงๆ ค่ะ แล้วพอเริ่มงานเดือนแรกเลย เป็นเดือนที่มีการจัด conference เกี่ยวกับธุรกิจประเภทนั้นๆ ทางบริษัทก็ส่งดิฉันไป ปีนั้น conference ไปจัดที่เมืองลิสบอน ประเทศโปรตุเกส (ซึ่งเป็นเมืองเกิดของนักบุญอันตนที่ดิฉันเพิ่งมารู้ทีหลัง ซึ่งเป็นเรื่องอัศจรรย์จริงๆ ค่ะ) ดิฉันทั้งตื่นเต้น ดีใจ และตื่นเต้นมากๆ ไม่เคยคิดเลยว่าจะได้รับโอกาสใหญ่แบบนี้

ตอนไปถึงที่งาน conference วันแรก ช่วงเย็นก่อนที่จะต้องกลับเข้าไปร่วมงานค่ำที่ conference ต่อ ดิฉันจึงรีบแวะไปโบสถ์นักบุญอันตนที่ลิสบอนเพื่อไปขอพรให้คุณสำหรับพระพรที่ได้รับ ตอนอยู่ในโบสถ์ (เวลานั้นไม่มีมิสซา ไม่มีนักท่องเทียว) ขณะที่ดิฉันกำลังถ่ายรูปอยู่ จู่ๆ ก็มีผู้ชายชาวโปรตุเกสคนหนึ่งมาใกล้ๆ แล้วเหมือนส่งเสียงเรียก พอดิฉันหันไปจึงเห็นว่าผู้ชายคนนั้นถือเหล็กซึ่งเหมือนดาบแต่ไม่คม ยาวประมาณ 1 ไม้มบรรทัดครึ่ง มาทำท่าจะจี้ดิฉัน พอเห็นแบบนี้ดิฉันสะดุ้งตกใจกลัวมากๆ จึงรีบก้าวถอยพร้อมกับตะโกนร้องเรียกให้คนช่วย ในใจก็ภาวนาขอนักบุญอันตนให้ช่วยดิฉัน หลังจากตะโกน ก็มีคนมาช่วย รีบพาทางดิฉัน (น่าจะเป็นบาทหลวง บราเดอร์ หรือคนที่ทำงานที่โบสถ์นั้นค่ะ เขาไม่ได้พูดภาษาอังกฤษ) แล้วผู้ชายที่มาจี้ดิฉันก็รีบวิ่งหนีออกไปจากโบสถ์

จากเหตุการณ์นี้ ดิฉันจึงอยากแบ่งปันให้ทุกคนทราบ ถึงความศักดิ์สิทธิ์ อัศจรรย์ ของนักบุญอันตนค่ะ เป็นเพราะนักบุญอันตนแท้ๆ ที่ช่วยดิฉันไว้ และได้รับพรตามที่ขอค่ะ

ขอพระเป็นเจ้าและแม่พระคุ้มครองค่ะ

มารีอา สุทิมา ปิยะศิริกุล

อุดมศานต์ กรกฎาคม 2018 65

ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย

พี่อ้อย

เพื่อนยามยาก

สวัสดิ์คะนองๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง **เพื่อนยามยาก** เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีครอบครัวหนึ่งมีพ่อแม่ลูก อาศัยอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข พ่อกับแม่เป็นคนที่ยืน ทั้งสองทำธุรกิจและพยายามประหยัดเงิน เก็บหอมรอมริบมาโดยตลอด ส่วนผู้ที่เป็นลูกนั้นไม่ได้ เป็นคนขยันเท่าไร เนื่องจากเป็นลูกคนเดียวจึงถูกตามใจ เมื่อโตขึ้นมากก็มีเพื่อนที่ชวนมากมาย และ ด้วยความที่เขาเป็นคนที่ใจดีเพื่อนๆ อวยกทำอะไร อวยกจะกินอะไรเขาก็เลี้ยงพวกเพื่อนๆ จนหมด

เวลาผ่านไป พ่อกับแม่ก็แก่ลงๆ และเสียชีวิตไปในที่สุด ลูกของเขาจึงมารับหน้าที่และทำธุรกิจ ด้วยตัวเอง แต่ด้วยความที่เขาไม่ได้ถูกสอนมาให้ทำธุรกิจ และด้วยความใจดีของเขาที่มีให้กับ ลูกค้า ทำให้เขาทำธุรกิจแล้วเจ๊ง ในที่สุดจากที่เขาเคยมีเงินมากมายที่พ่อแม่เก็บไว้ให้ เงินเหล่านั้น ก็ค่อยๆ หมดลง

วันหนึ่งเพื่อนๆ มีการจัดงานเลี้ยงรุ่นกัน เขาอยากไปแต่ไม่มีเงินที่จะจ่ายค่าบัตรเพื่อเข้าร่วม งานเลี้ยงนั้น เพื่อนๆ จึงบอกว่าให้เขานำอาหารมาแทนค่าจ่ายบัตรก็แล้วกัน เขาจึงทำอาหารจากข้าวของ ที่เขาพอจะมีอยู่ และระหว่างทางที่เขาเดินไป ก็เห็นแม่สุนัขที่มีลูกๆ ของมันอีกหลายตัว แม่สุนัขตัวนั้น ผอมโซเพราะว่าไม่สามารถไปหาอาหารได้และต้องดูแลลูกๆ เขาเห็นแล้วเกิดความสงสารเขาจึงเอา อาหารที่เตรียมมานั้นแบ่งให้แม่สุนัขและกับลูกๆ ของมัน พอเขาแบ่งปันอาหารและเขากำลังจะไป แม่สุนัขกับลูกๆ ก็เดินตามเขไปอีก พวกมันนับนิ้วเพื่อขออาหารจากเขไปอีก ในที่สุดเขาจึงตัดสินใจ เอาอาหารที่เตรียมมาทั้งหมดนั้นให้กับแม่สุนัขและลูกๆ ของมันกินทั้งหมด

เมื่อเขาเข้าไปถึงสถานที่ที่จัดงานเลี้ยงรุ่นแล้ว เพื่อนๆ ก็ทวงถามว่าอาหารอยู่ที่ไหน ถ้าไม่มี อาหารก็ไม่ให้เข้างาน เขาก็อธิบายให้เพื่อนๆ ฟังว่าเขาได้เอาอาหารที่เตรียมไว้ให้นั้นให้แม่สุนัขและลูกๆ ของมันไปหมดแล้ว แต่เพื่อนๆ ก็โวยวายและบอกว่า เขาโกหก แต่งเรื่องขึ้นเอง แล้วไม่ยอมบอกว่า จริงๆ แล้วเวลานี้เขาอยากจนมาก จนขนาดไม่มีเงิน แม้แต่จะให้เอาอาหารมาต่างหาก เมื่อไม่มีอาหารก็ไม่ให้ เข้างาน พวกเพื่อนๆ ไม่มีใครเชื่อเรื่องที่เขาพูดสักคน ทั้งๆ ที่เพื่อนๆ เหล่านี้เคยได้รับน้ำใจดีจากเขา มาตลอด ตอนเวลาที่เขาร่ำรวย เขาจึงกลับบ้านและมานั่งคิดไตร่ตรองว่า จริงๆ แล้วเพื่อนที่เขาเคยคิด ว่าเป็นเพื่อน ก็ไม่ได้เป็นเพื่อนกับเขาจริงๆ แต่คนเหล่านี้จะเป็นเพื่อนกับเขาในเวลาที่เขาไม่มีเงินเท่านั้น

นับจากวันนั้น เขาจึงก้มหน้าก้มตาทำมาหากิน ขยันทำงานด้วยตัวเอง เขาสีดขึ้นมาว่าจะต้อง ทำให้ได้ และเขาก็ได้พบกับเพื่อนใหม่ๆ มากมายจากการทำงาน เป็นเพื่อนที่ผ่านความยากลำบาก ในการทำธุรกิจที่เจ๊งให้กลับกลายเป็นธุรกิจที่สามารถดำเนินต่อไปได้ และเขายังพบอีกว่าเพื่อน กลุ่มนี้ไม่เคยขอเงินเขา ไม่เคยเรียกร้องให้เขาเลี้ยงอาหาร แต่เป็นเพื่อนที่ช่วยเขาเหลือเขาในเวลา ที่เขาอยู่ในจุดที่ตกต่ำและยากลำบากที่สุดในชีวิต เขาจึงได้ค้นพบว่าแม่เขาจะไม่ร่ำรวยเหมือนเดิม แต่เขาก็มีความสุข เพราะมีเพื่อนที่ดี ที่คอยให้กำลังใจเขา

จบแล้วค่ะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ **อ้อย**

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคณาณต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อจ**

สโมสรอุดมคณาณต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

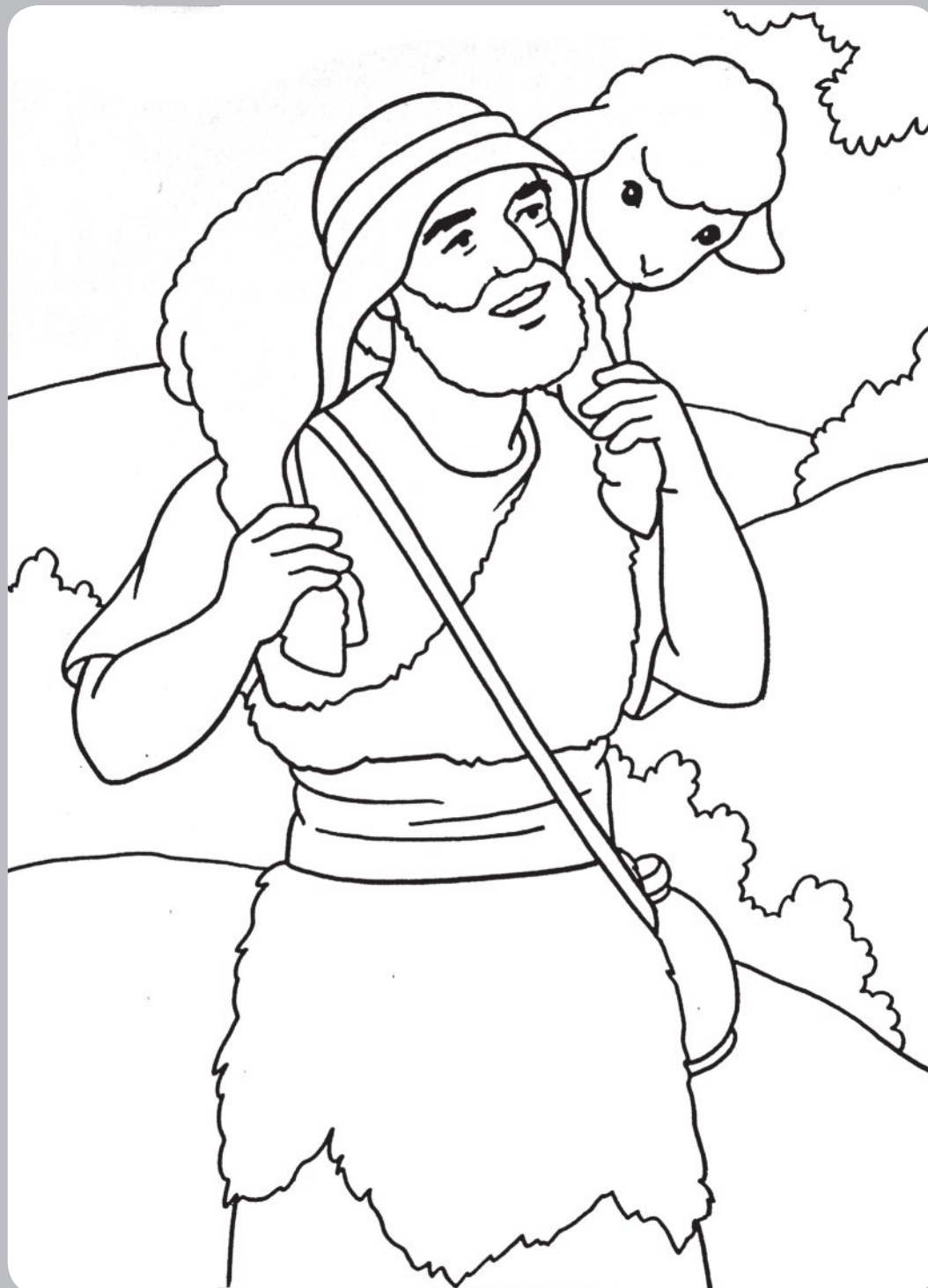
ช.นาคสุวรรณ (นนทรี14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาณต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“ตามหาจนพบ...แกะที่หลงทาง”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 สิงหาคม 2018)

ชีวิตเหมือนซี่จากรยาน

- “ทัศนคติที่อ่อนแอ นำมาซึ่งนิสัยที่อ่อนแอ”
อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ พูดไว้อย่างน่าสนใจ
“เมื่อเรายอมรับในข้อจำกัดของตัวเอง
แสดงว่าเราได้ก้าวล่วงข้อจำกัดนั้นไปแล้ว”
- คนที่มีสติปัญญาล้ำเลิศแท้จริง
จึงมักเป็นคน ใช้ชีวิตเรียบง่ายปกติธรรมดา
“ผมพูดคุยกับคนทุกคนเหมือนกัน
ไม่ว่าเขาจะเป็นคนเก็บขยะ
หรืออธิการบดีมหาวิทยาลัยก็ตาม”
“มีแต่คนบ้าเท่านั้น ที่จะทำอะไรเต็มซ้าๆ
แต่กลับหวังผลลัพธ์ที่แตกต่าง”
“ตรรกะจะพาคุณเดินทางจากจุด A ไปจุด B ได้
แต่จินตนาการจะพาคุณเดินทางไปได้ทุกที่”
- ไอน์สไตน์ ใช้ชีวิตปกติธรรมดาขนาดซี่จากรยาน
ไปสอนเรียนในมหาวิทยาลัย แม้มีชื่อเสียงแล้ว
“ชีวิตเหมือนการปั่นจักรยาน

- คุณจะต้องปั่นมันอย่างต่อเนื่อง มันถึงจะทรงตัวได้”
ผมเลยคิดว่าชีวิตเหมือนซี่จากรยาน มันจะไม่ล้ม
ถ้าไม่หยุดและยังคงมุ่งตรงไปข้างหน้า
“จงอย่าพยายามเป็นคนแห่งความสำเร็จ
แต่จงพยายามเป็นคนที่มีความค้ำดีกว่า”
- เขายอมรับชีวิตคู่ได้สำเร็จ...
“ผู้หญิงแต่งงานกับผู้ชาย โดยหวังว่าเขาจะเปลี่ยน
ผู้ชายแต่งงานกับผู้หญิง โดยหวังว่าเธอจะไม่วันเปลี่ยน
ผู้ชายและผู้หญิงจึงผิดหวังในตัวเองและกัน
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้”
- “ถ้าคุณอยากมีชีวิตที่มีความสุข
จงพ้นจากการชีวิตไว้กับจุดหมาย ไม่ใช่ผู้คนหรือข้าวของ”
บางทีคนที่คิดว่าตัวเองฉลาดอาจไม่เข้าใจ
สิ่งที่ไอน์สไตน์พูดจนสามารถปฏิบัติได้

แรงบันดาลใจจากอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

13 มิ.ย. 2018

สโมสรอุดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. กิตติกรณิ สมชาติ
โรงเรียนศิริมาตย์เทวี
จ.ชัยวราช

2 ด.ญ. วริศรา ปิยะวานุสรณ์
โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
กรุงเทพมหานคร

3 ด.ญ. อัญญา เจนวรรณะ
โรงเรียน "home school"
จ.อุบลราชธานี

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : "สามัคคีสู"

ผู้ส่ง : ตั้เล็ก

คุณพ่อเดชา อภรณ์รัตน์ เลขาธิการสภาการศึกษาภาคออลีกแห่งประเทศไทย เป็นประธาน
 งานพิธีกรรมเปิดอบรมการให้ความรู้หลักสูตรพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย แก่คุณครู
 นักเรียน โรงเรียนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ มีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 260 คน
 ประกอบด้วยคุณครูสังคัมศึกษา 90 คน นักเรียนมัธยมศึกษา 170 คน จาก 29 โรงเรียน
 โดยคณะวิทยากรจาก กกต. จำนวน 18 คน วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2018 ที่โรงเรียน
 ยอแซฟอุปถัมภ์ อ.สามพราน จ.นครปฐม

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ขณะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา
 GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
 กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ
 บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน
 ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและ
 ตรงเวลา ครอบคลุมทั่วโลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่าน
 เช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluyai Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีสวัสดิ์

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS

โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง

เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

1. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
2. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า
3. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา
4. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม
5. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีสวัสดิ์
6. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์
7. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง
8. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ
9. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่
10. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

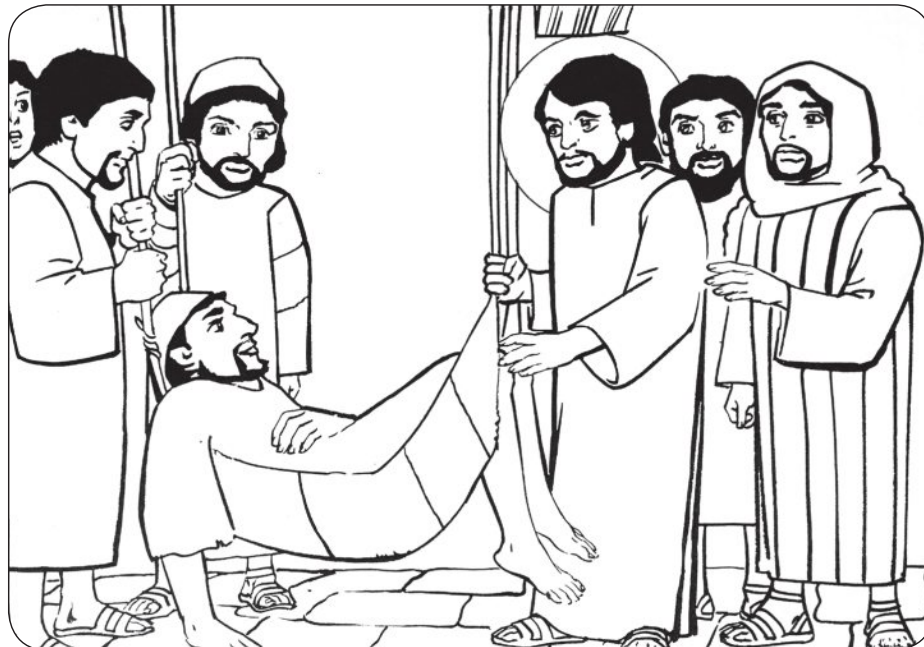
เกมสโมสรอดมสานต์

พีป้อจ

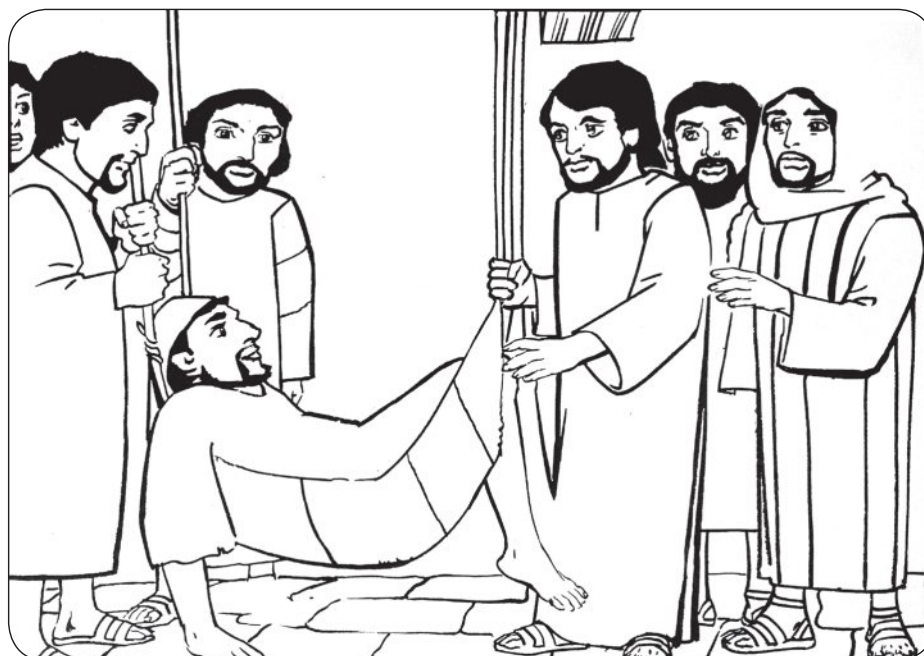
พระเยซูเจ้าทรงรักษาคณอัมพาท “เราสั่งท่าน จงลุกขึ้น แบกแคว่ กลับไปบ้านเถิด”...เขาก็ลุกขึ้นแบกแคว่ออกเดินไปทันทีต่อหน้าคนทั้งปวง ทุกคนต่างประหลาดใจ ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า... (มาระโก 2:11-12)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ออกมาให้หน่อยๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

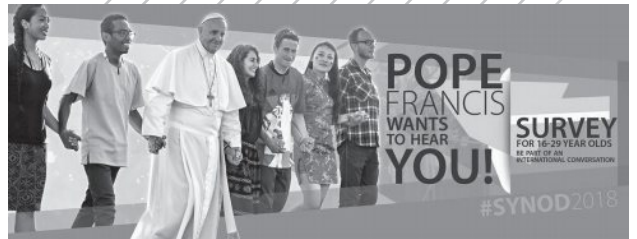

(B)

เพียงเธอยังใส่ใจวัยเยาว์

บุญ...เยาวชน

สวัสดิ์คือพี่น้องคริสตชนทุกท่าน ในปี ค.ศ. 2018 + 3 ปีข้างหน้า นับว่าเป็นช่วงเวลาพิเศษสำหรับพวกเราเด็กและเยาวชน เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส บรรดาพระสังฆราชระดับโลก และพระสังฆราชระดับเอเชีย ให้ความสำคัญกับเราเยาวชนเป็นพิเศษ **SYNOD ON YOUTH** การประชุมพระสังฆราชโลก ในหัวข้อ “เยาวชน ความเชื่อ และการตัดสินใจเลือกกระแสนี้” จะจัดขึ้นในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2018 ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี

ด้วยความสำคัญนี้เอง ก่อนที่จะมีการประชุมสมัชชาในเดือนตุลาคม บรรดาพระสังฆราชระดับทวีปเอเชีย จึงจัดให้มีการประชุม **BILA ON YOUTH ครั้งที่ 4 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9-13 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 ที่ศูนย์มหาไถ่พญา ประเทศไทย**

เพื่อร่วมกันไตร่ตรอง สะท้อน และหารือกัน ถึงเอกสารที่เป็นบทสรุปจากความคิดเห็น จากแบบสอบถามของเยาวชนทั่วโลก รวมถึงเยาวชนไทยด้วย ที่ร่วมกันตอบแบบสอบถาม ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน 515 ชุด นอกจากนั้นบทสรุปนี้ยังรวมถึงการร่วมแสดงออกทางความคิดของผู้แทนเยาวชนกว่า 300 คน จากทั่วโลก ที่ประชุมกันที่กรุงโรมระหว่างวันที่ 19-24 มีนาคม ที่ผ่านมาค่ะ

เอกสารบทสรุปนี้แบ่งออกเป็น 3 บท ได้แก่...

บทที่ 1 ความท้าทาย และ โอกาสของเยาวชนในโลกทุกวันนี้ The Challenges and Opportunities of Young People in the World Today

บทที่ 2 ความเชื่อกับกระแสนี้ การไตร่ตรองและการติดตาม Faith and Vocation, Discernment and Accompaniment

บทที่ 3 งานอบรมและงานอภิบาลเยาวชนของพระศาสนจักร The Church's Formative and Pastoral Activities

การประชุมพระสังฆราชเอเชีย ครั้งที่ 4 BILA ON YOUTH นี้ ผู้ที่ได้รับเชิญประเทศละ 4 ท่าน ได้แก่..

1. พระสังฆราชที่เป็นผู้แทนพระสังฆราชแต่ละประเทศ ที่จะเข้าร่วม Synod on Youth ในเดือนตุลาคม 2018 ซึ่งสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย มอบหมายให้**พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์** ประธานฝ่ายอภิบาลคริสตชน เข้าร่วมประชุมค่ะ

2. ผู้รับผิดชอบงานอภิบาลเยาวชนระดับชาติ ได้แก่ **คุณพ่อสันติย์ พลมาก ผู้อำนวยการแผนกเยาวชนฯ**

3. **คุณสิริกัญญา มากุลวนิชย์นันท์ (หนู๋)** ผู้ทำงานอภิบาลเยาวชน

4. **น้องธัญ อภิญา หิรัญญะเวช** ผู้แทนเยาวชนไทยเข้าร่วม Pre-Synod on Youth เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา

เนื่องจากการประชุม BILA ON YOUTH ครั้งที่ 4 ทาง FABC เลือกลงมาจัดที่ประเทศไทย เราบรรดาเยาวชนไทยจึงได้รับมอบหมายหน้าที่พิเศษ ในการดูแลต้อนรับ บรรดาพระสังฆราชและผู้แทนจากประเทศต่างๆ รับ-ส่งจากสนามบินสู่ศูนย์ประชุมมหาไถ่ พญา อำนวยความสะดวกด้านการลงทะเบียน อุปกรณ์ต่างๆ ดูแลด้านพิธีกรรม และเฝ้าอำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่ ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยค่ะ

จึงขอคำภาวนาเป็นพิเศษจากพี่น้องคริสตชนทุกท่าน สำหรับการประชุม BILA ON YOUTH ในครั้งนี้ด้วยนะค่ะ **๕**

เก็บมาเล่าเอามาฝาก

พี่ป๊อ

เด็กได้อะไรจากการที่เรา “เล่านิทาน อ่านหนังสือให้ฟัง”

การที่เด็กได้นั่งอยู่บนตัก และภายในอ้อมแขนอันอบอุ่นของแม่ ผลที่เกิดขึ้นก็คือเด็กจะรู้สึกถึงความรักที่แม่มีต่อเขา มันทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น เกิดความมั่นใจในตนเอง เกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ต้องการของแม่หรือพ่อซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อชีวิตเขา ความรู้สึกเช่นนี้จะนำไปสู่ความรู้สึกไว้วางใจต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว นี่คือพื้นฐานอันสำคัญของการก่อเกิดบุคลิกภาพที่สมบูรณ์เมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ความสุขที่เกิดขึ้นจากการที่ได้นั่งอยู่บนตักภายในอ้อมกอดของแม่ ฟังแม่อ่านหนังสือให้ฟัง จะฝังตรึงอยู่ในความทรงจำของเด็กไปตลอด และด้วยความสุขที่เวลานี้แหละมันจะกลายเป็นแรงขับให้เด็กคนนี้เกิดความประทับใจในการอ่านหนังสือ เพราะการอ่านมันคือความสุข คือความทรงจำที่ฝังใจ สุดท้ายเขาจะกลายเป็นคนที่รักหนังสือ รักการอ่านและรักการแสวงหาความรู้ไปตลอดชีวิต

การที่แม่อ่านหนังสือให้ลูกฟัง ลูกจะได้ยินเสียงอ่าน ได้มองเห็นภาพประกอบ ได้มองเห็นตัวอักษรที่เป็นสัญลักษณ์แทนภาพนั้นๆ สมมติของเด็กจะทำหน้าที่เชื่อมต่อเสียงของแม่ ภาพที่มองเห็น รวมทั้งตัวอักษรที่ปรากฏอยู่เข้าด้วยกัน นี่คือการเกิดขึ้นของการรู้หนังสือ การเกิดภาษา ทั้งภาษาพูด ภาษาอ่าน และภาษาเขียนในคนเรา

ภาษา คือเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารกับผู้อื่น ทำให้เราเข้าใจผู้อื่น และผู้อื่นสามารถเข้าใจเรา มันเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสัมพันธภาพของคนเรา นอกจากนี้ภาษายังเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ที่สำคัญที่สุด

นักวิจัยของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ ค้นพบว่า เด็กที่มีความสามารถทางภาษาจะเป็นเด็กที่มีความจำดี เพราะเขาจะสามารถเรียบเรียงข้อมูลหรือเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับรู้มาได้อย่างเป็นระบบ และเก็บบันทึกไว้เป็นความจำได้ดีกว่าเด็กที่มีความสามารถทางภาษาไม่ดี เมื่อข้อมูลหรือความรู้ถูกเก็บไว้อย่างเป็นระเบียบในสมอง มันก็จะสามารถดึงออกมาใช้งานได้ง่าย

เรื่องราวและเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือจะถูกสมองเก็บรายละเอียดต่างๆ เข้าไป ผ่านการอ่าน เกิดกระบวนการวิเคราะห์และตีความ สุดท้ายมันก็จะกลายเป็นความรู้ของเด็ก ความรู้เกี่ยวกับสิ่งรอบตัว คุณธรรม จริยธรรม ประเพณีปฏิบัติ รูปแบบการดำเนินชีวิต ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือจะถูกแปรเปลี่ยนไปเป็นความรู้ในตัวเด็ก ทั้งหมดคือกระบวนการการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการอ่าน และความรู้ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ก็จะมีผลต่อความคิด การตัดสินใจ และพฤติกรรมของเด็ก

ในขณะที่ความงามของภาษาที่ใช้ในหนังสือ ความงามของภาพ ความงามของเรื่องราวต่างๆ ในหนังสือก็จะเป็นอีกจุดหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความประทับใจ และนำไปสู่การพัฒนาจิตใจของเขาให้เป็นผู้ที่ยึดมั่นในความงาม ความจริง และความดีของชีวิต

(อ้างอิง : เอกสารแจก รักลูกอวอร์ด... กับการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน) ❧

เจ้าอวาสผู้แม่ยำกับเด็กช่วยมิสซาจอมป่วน

กาลครั้งหนึ่งเมื่อ 20 ปีที่แล้ว มีเด็กช่วยมิสซา อยู่คู่หนึ่งชื่ออะไรไม่รู้ แต่ได้ยินใครๆในวัดเรียกทั้งคู่ว่า “อ้วนผอมจอมป่วน” เจ้าอ้วนและเจ้าผอมเป็นเพื่อนสนิทกัน รู้จักกันมาตั้งแต่ชั้นประถมหนึ่ง เมื่อร่างกายและสติปัญญาของทั้งสองเจริญเติบโตขึ้นพอที่จะช่วยคุณพ่อหยิบจับภาชนะศักดิ์สิทธิ์บนพระแท่นบูชาได้แล้ว ทั้งคู่ก็ไม่รีรอที่จะวิ่งไปหาคุณพ่อเจ้าวัดเพื่อขอสมัครเป็น “เด็กช่วยมิสซา”

เป็นธรรมเนียมของการฝึกฝนเรียนรู้ เจ้าอ้วนผอมก็มักจะทำผิดพลาดให้เห็นเป็นประจำ เขามักจะใส่ชุดเด็กช่วยมิสซาเล็กบ้างใหญ่บ้าง หยิบน้ำและเหล้าองุ่นส่งให้คุณพ่อถูกผิดบ้างสลับกันมั่วไปหมด บางครั้งก็เดินสะดุดชายเสื้อของตัวเองทกล้มนอนแอ้งแม้งอยู่ข้างพระแท่นก็มี แต่ช่วงเวลาที่ทั้งคู่รอคอยคือวันฉลองวัด ปีละครั้งเท่านั้น ที่ทั้งสองจะได้ใกล้ชิดพระสังฆราชและทำหน้าที่ถือคทาพระสังฆราช (Baculus Pastoralis, Croiser) และหมวกสูง (Mitra) ซึ่งเป็นหน้าที่ที่เท่ที่สุด เจ้าอ้วนมักจะชอบแย่งหน้าที่ถือคทา ส่วนเจ้าผอมก็ได้ถือหมวกใบโตด้วยความภาคภูมิใจ

แม้ว่าทั้งสองจะซนและก็มีเรื่องให้ปวดหัวอยู่เสมอ แต่ทั้งคู่ก็มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาเป็นอย่างดี เขาจะเปลี่ยนชุดเด็กช่วยมิสซาและยื่นรอคุณพ่อก่อนมิสซาเริ่มเสมอ สิ่งนี้ทำให้คุณพ่อทุกท่านที่ได้มาทำงานอภิบาลที่วัดชื่นชมและมักจะให้รางวัลแก่ทั้งสองอยู่บ่อยๆ คุณพ่อบางท่านก็มักจะให้เงินเล็กน้อยไปซื้อน้ำอัดลมและขนมทาน ชีสเตอร์บางท่านก็จะชอบซื้อไอศกรีมมาฝาก คุณพ่อบางท่านก็ชอบพาเด็กช่วยมิสซาไปเข้าเียบต่างจังหวัด ซึ่งสำหรับเจ้าอ้วนผอมแล้วเขาเรียกสิ่งนี้ว่า “การไปเที่ยว” เพราะคุณพ่อมักจะพาไปทะเล ไปเล่นน้ำเล่นบอลบนหาดทรายริมหาด และก็มีเกมสนุกๆ ให้เด็กๆ ได้เล่นด้วยกันเสมอ คุณพ่อท่านหนึ่งเคยพาบรรดาเด็กช่วยมิสซาไปทานอาหารทะเลที่ร้านแห่งหนึ่ง พอเด็กช่วยมิสซาทุกคนนั่งประจำที่ของตัวเองแล้ว คุณพ่อก็ถามว่า “ใครอยากทานอะไรกันบ้าง?” เด็กๆ ก็มักจะยกมือด้วยความรวดเร็ว

แย่งกันตอบและเรียกชื่อคุณพ่อส่งเสียงดังไปหมด จนพนักงานประจำร้านทำหน้าตาตกใจและหันไปถามคุณพ่อว่า “นี่ลูกพี่ทั้งหมดเลยหรือคะ?”

เมื่อเจ้าอ้วนผอมโตขึ้นเข้าสู่วัยรุ่นเรียนชั้นมัธยมต้น ทั้งคู่ก็เริ่มอยากจะแสดงออก อยากให้เป็นที่ยอมรับตามประสาเด็กวัยรุ่น ทั้งสองจึงไปสมัครเป็นสมาชิกนักร้องของวัด เรื่องเสียงร้องของเขาทั้งสองนั้นไม่ต้องพูดถึง ทุกคนในวัดจำได้แม่นยำ เจ้าอ้วนมักจะชอบร้องเสียงดังอย่างกับ “ใจแอนท์” ในการตูนเรื่องโดราเอมอน ส่วนเจ้าผอมก็ร้องเพลงมั่วตลอด เพี้ยนบ้างตรงบ้าง จนที่ๆ นักร้องต้องปวดหัวกับเสียงของทั้งสองไปตามๆ กัน

เวลาผ่านไป ทั้งคู่เป็นวัยรุ่นเต็มตัว พงศ์ที่เคยยื่นกลมออกมาของเจ้าอ้วนบัดนี้ก็ได้ยุบหายไปหมด ส่วนเจ้าผอมก็สูงขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก แต่ทั้งคู่ก็ยังช่วยมิสซาและคอยวนเวียนช่วยกิจกรรมของวัดตามที่คุณพ่อเจ้าวัดและพี่เลขาฯ วัดร้องขอเสมอ แต่มีสิ่งหนึ่งที่อยู่ในความทรงจำของพวกเขาตลอดคือ “คุณพ่อเจ้าอวาสสองคี่ใหม่” ที่เพิ่งย้ายมาประจำที่วัด คุณพ่อค่อนข้างเข้มงวดและแม่นยำในเรื่องหน้าที่อภิบาลอย่างน่าประทับใจ แม้ว่า คุณพ่อจะดูเข้มงวดแต่ท่านก็มักจะชอบพูดคุยกับเด็กช่วยมิสซาเสมอ แถมยังให้สิทธิพิเศษกับเด็กช่วยมิสซาให้เข้าไปทานอาหารที่บ้านพ่อได้ บางวันเด็กช่วยมิสซาไม่ได้ทานข้าวมาจากบ้านเพราะต้องรีบมาวัด ให้ก่อนคุณพ่อเจ้าวัดท่านนี้ก็จะชวนให้ไปนั่งทานข้าวเย็นกับท่านและพระสงฆ์ท่านอื่นอย่างเป็นกันเอง สิ่งนี้ทำให้เจ้า “เด็กวัด” อ้วนผอมกลายเป็นศิษย์ก้นกุฏิอย่างแท้จริง

2 ปีสุดท้ายของชีวิตนักเรียนในโรงเรียน (ที่อยู่ในการดูแล) ของวัด ครอบครัวเจ้าผอมเกิดประสบปัญหาทางการเงินจนไม่สามารถที่จะหาเงินมาจ่ายค่าเทอมได้ เมื่อบิดาของเจ้าผอมได้เข้าไปปรึกษาขอความช่วยเหลือจากคุณพ่อเจ้าวัด หลังจากที่ได้อยู่กันอยู่นานคุณพ่อก็ได้อนุญาตที่จะยกเว้นค่าเทอมให้เพื่อเป็นทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความประพฤติดีมีจิตสาธารณะช่วยเหลืองานวัด ความช่วยเหลือนี้ทำให้เจ้าผอมได้

เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากนั้นการเงินของครอบครัวเขาก็เริ่มดีขึ้นและเลี้ยงตัวเองได้

แม้ว่าเจ้าอ้วนผมผมเติบโตขึ้นเรียนชั้นมัธยมปลายแล้ว แต่ทั้งคู่อีกก็ไม่วายสร้างความวุ่นวายให้คุณพ่อเจ้าอวาท่านนี้ เขาทั้งสองไปรบร่ำขอให้คุณพ่อส่งเขาไปเรียนดนตรีที่โรงเรียนดนตรีชื่อดัง คุณพ่อก็ใจดีอย่างน่าประหลาดใจ เพราะท่านสนับสนุนเงินค่าเรียนดนตรีให้ทั้งสองเป็นเวลาหลายปีตลอดที่ท่านประจำอยู่ที่วัด แม้ก่อนท่านจะย้ายไปทำงานอภิบาลที่อื่น ท่านยังได้ฝากเรื่องทุนสนับสนุนเรียนดนตรีไว้กับคุณพ่อเจ้าอวาท่านที่มารับหน้าที่ต่อ

นอกจากเงินสนับสนุนค่าเรียนดนตรีแล้ว เจ้าอ้วนผมยังไปรบกวานคุณพ่อให้ซื้อเครื่องดนตรีให้อีก คุณพ่อสนับสนุนทั้ง ออร์แกน เปียโน ไวโอลิน วิโอล่า เชลโล่ กีตาร์ และเครื่องดนตรีน้อยใหญ่อื่นๆ อีกมาก เรียกได้ว่ามีเครื่องดนตรีครบวงสตริงออร์เคสตรา (String Orchestra) กันเลยทีเดียว มีอยู่ครั้งหนึ่งเจ้าอ้วนผมเพิ่งได้กล่องบองโกที่ได้รับการสนับสนุนจากคุณพ่อมาใหม่ ทั้งสองจึงนำกล่องมาตีในมิสซาคำวันศุกร์ต้นเดือน หลังจากจบมิสซา มีผู้สูงอายุท่านหนึ่งเดินเข้ามาพูดกับคุณพ่อด้วยท่าทางเป็นกังวลว่า “คุณพ่อปล่อยให้เด็กมันเอากล่องเข้ามาตีส่งเสียงดังสนั่นไปทั่ววัดขนาดนี้ได้อย่างไร” คุณพ่อก็มีสีหน้าสงบและตอบผู้สูงอายุท่านนั้นไปว่า “พ่อเป็นคนให้เงินเด็กไปซื้อกล่องมาเอง...”

ประสบการณ์ที่เจ้าอ้วนผมไม่เคยลืมเลยคือเช้าวันหนึ่งในชั้นเรียนคำสอนบระเบียงบ้านพ่อ ในขณะที่ครูคำสอนกำลังสอนอยู่ คุณพ่อเจ้าอวาท่านนี้ก็ได้เดินขึ้นมาพร้อมพูดกับเด็กๆ ว่า “เมื่อวานนี้มีพนักงานแผนกเครื่องเขียนจากห้างชื่อดังแห่งหนึ่งโทรศัพท์มาแจ้งพ่อว่ามีเด็กคริสตังของเราคนหนึ่งไปขโมยเครื่องเขียนของเขา” คุณพ่อยังได้พูดต่อว่า “พ่อรู้ว่าเราทุกคนเข้าใจว่าการลักขโมยเป็นสิ่งที่ผิดต่อผู้อื่นและผิดต่อพระเจ้า พ่ออยากให้เขาคนนั้นไปขอโทษต่อพระและนำของที่ขโมยมานั้นไปวางคืนที่เดิมแบบที่ไม่ต้องให้พนักงานแผนกเครื่องเขียนรู้” ชั้นเรียนคำสอนในเช้าวันนั้นจึงเงียบเป็นพิเศษ แม้จะไม่ว่าใครเป็นคนขโมยมา แต่ทุกคนที่ได้ยินคุณพ่อพูดตั้งนั้น

ก็รู้สึกผิดและเศร้าใจไปตามๆ กัน เจ้าอ้วนผมก็ยังคงแอบสงสัยว่า คุณพ่อคงรู้นะว่านักเรียนคนไหนไปขโมยเครื่องเขียนมานั้นคือใคร เพราะบนหน้าอกชุดนักเรียนของทุกคนมีเลขประจำตัวบักอยู่ชัดเจน แต่แล้วทำไมคุณพ่อเลือกที่จะไม่กล่าวหาเด็กนักเรียนคนไหนเลยโดยตรง?

ผู้อ่านครับ นิทานเรื่องราวของเจ้าอ้วนผมจอมป่วนและคุณพ่อเจ้าอวาทผู้แม่นยำยังไม่จบเพียงเท่านี้ และก็ไม่มีใครรู้ว่านิทานเรื่องนี้จะจบลงอย่างไร เพราะเจ้าเด็กช่วยมิสซาตัวอ้วนจอมป่วนในวันนั้นก็คือ **คุณพ่อเปโตร พลาพล ลิ้มสุธาโภชน์** ในวันที่ ส่วนเจ้าผมก็คือผมที่กำลังเล่าเรื่องราวให้ผู้อ่านได้ฟังอยู่นี่เอง และคุณพ่อเจ้าอวาทผู้แม่นยำในวันนั้นก็ไม่มีใครอื่นไม่ได้ ท่านคือ **พระคุณเจ้าโยเซฟ วุฒิลีศ แห้วล้อม** พระสังฆราชผู้อภิบาลสังฆมณฑลเชียงใหม่ในวันนี้

หากพระคุณเจ้าได้มีโอกาสอ่านนิทานเรื่องนี้ก็อยากให้พระคุณเจ้าทราบ ว่า “เมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อและความแม่นยำในพระเจ้าที่คุณพ่อได้หว่านไว้เมื่อนานมาแล้ว วันนั้นมันได้เจริญเติบโตงอกงามกลายเป็นต้นไม้ที่เริ่มออกดอกผลและให้ร่มเงาเป็นประโยชน์แก่ผู้คนที่ผ่านไปมา” นอกจากความเชื่อและความรักในพระเจ้าแล้ว ทักษะทางด้านดนตรีที่คุณพ่อได้สนับสนุนพวกเราทั้งสองคนตลอดมานั้น บัดนี้ก็ได้ออกผลมาปรากฏอยู่ในงานอภิบาลของคุณพ่อพลาพล เด็กๆ ช่วยมิสซาของคุณพ่อก็ได้เรียนร้องเพลง ได้ฝึกเล่นออร์แกน ทุกๆ เย็นหลังเลิกเรียนบ้านพ่อจึงเต็มไปด้วยเด็กๆ เด็กๆ จอมป่วนที่ไม่ไปไหนวันๆ คอยแต่วิ่งเล่นฝึกซ้อมดนตรีอยู่รอบๆ วัด แต่พอถึงเวลาเข้ามิสซา พวกเขาก็ได้กลายเป็นเด็กช่วยมิสซาที่แม่นยำรับผิดชอบหน้าที่ข้างพระแท่นได้อย่างดีเยี่ยม

ไม่มีใครรู้ว่านิทานเรื่องนี้สอนอะไร **ความสงบเงียบและการรอคอยในเวลาของพระเจ้าเท่านั้นที่จะเป็นตัวเฉลยถึงสิ่งที่พระองค์ซ่อนไว้ให้กับคนที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์** กระแสเรียกของพระศาสนจักรไทยจะเป็นอย่างไรหากมีนายชุมพบาลอย่างคุณพ่อวุฒิลีศอยู่ท่ามกลางพวกเขา สังฆมณฑลเชียงใหม่จะเป็นอย่างไรภายใต้การอภิบาลของพระคุณเจ้า? นึกแล้วก็สุขใจเหลือเกิน... ❀

คริสตชนยึดอะไรเป็นหลัก?

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา มีหลายกรณีที่ผ่านมาในชีวิตลูกที่ทำให้ลูกต้องมองลึกเข้าไปในจิตใจของตัวเอง เพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเราคริสตชนที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในวันเสาร์สัปดาห์ก่อนซึ่งเป็นวันหยุด ลูกเพิ่งตื่นนอนและกำลังจะรับประทานอาหารเช้า มีเสียงกตกริ่งประตูลูก ลักพักแม่บ้านมาบอกว่ามีคนมาขอพบและเขาบอกว่าเขาเป็นคริสต ลูกประหลาดใจเพราะลูกไม่ได้นัดเพื่อนคนใด และครอบครัวลูกก็เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ที่บ้านหลังนี้ได้ไม่นาน แต่ในเมื่อมีคนมาขอพบ โดยมารยาทเจ้าของบ้านควรจะออกไปพบ

เมื่อไปถึงแล้ว มีสตรีผู้หนึ่งยืนถือร่มอยู่ เมื่อเห็นลูก เธอทักขึ้นมาว่า “คุณเป็นคาทอลิกใช่ไหม?” ลูกตอบว่า “ใช่ค่ะ” “ดิฉันเห็นรูปครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ที่ติดอยู่นอกครัว ดิฉันก็เป็นคาทอลิก อยากคุยกับใครสักคนที่เป็นคาทอลิกด้วย” “ยินดีค่ะ” ลูกตอบด้วยความยินดีทันทีทันใด น้ำตาเธอไหลพร่างพรูลงอาบแก้ม เธอมีความทุกข์มากและไม่ทราบจะหันไปหาผู้ใด ลูกเกือบจะเปิดประตูรั้วเชิญเธอเข้ามาในบ้าน พลันนึกขึ้นมาได้ว่า เอ! เธอเป็นใครมาจากไหน เรื่องที่เธอเล่าจริงหรือเปล่า เธออาจจะเป็น 18 มงกุฎก็ได้ อยู่ดีๆ เชิญคนแปลกหน้าเข้าบ้านอาจจะอันตรายเปล่า แต่ลูกจะยืนเฉยเห็นเธอร้องไห้ด้วยความทุกข์โดยไม่ทำอะไรก็ได้ ลูกจึงถามเธอว่า บ้านของเธออยู่ที่ใด เธอก็ชี้ไปและบอกว่าเดินไปก็ถึงค่ะ ลูกคิดว่าเดี๋ยวจะไปบ้านของเธออยู่แล้วกัน คิดอีกทีก็กลัวอีก อยู่ดีๆ ลูกจะไปบ้านคนแปลกหน้า ก็เลยขอเบอร์โทรศัพท์ของเธอและบอกว่าขอไปรับประทานอาหารเช้าก่อนแล้วจะโทรไปหาเธอ

ปรากฏว่า เธอเป็นคาทอลิกจริงเพราะรู้จักพระสงฆ์หลายองค์และไปหลายวัด เธอร้องไห้ตลอดเวลาที่คุยกับลูก เธอเล่าว่าเธอมีลูกชายคนเดียว ตอนนี้แต่งงานแล้ว มีหลาน 2 คน สามเณย์ไปแล้ว เธออายุ 72 ปี ลูกชายและสะใภ้ไม่กตัญญู และในความเป็นคาทอลิก เธอผิดหวังในพระสงฆ์ ในเพื่อนคาทอลิกด้วยกัน และผิดหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้า เธอบอกลูกว่าเพื่อนเธอหลายคนนับถือศาสนาหลักของประเทศไทยและดูเหมือนพวกเขาจะมีความสุขว่าเยอะ แล้วเธอก็ถามลูกว่า ทราบไหมว่าชีวิตของการเป็นคริสเตียนเป็นอย่างไร?

ลูกฟังเธอพรั่นพรอนถึงความทุกข์และความผิดหวังในด้านศาสนาเกือบครึ่งชั่วโมงด้วยความเห็นใจแล้วจึงตอบเธอไปว่า

“ดิฉันไม่คิดว่าเราจะสามารถพูดได้ว่า คนนับถือศาสนาไหน ศาสนานั้น แล้วจะมีความสุขกว่าศาสนาอื่นนะคะ ไม่ว่าเราจะนับถือศาสนาใด หากเราเข้าถึงหลักธรรมของศาสนานั้น ไม่ใช่ยึดเอาสิ่งภายนอกหรือเพื่อนมนุษย์ที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก เราก็สามารถมีความสุขได้ พี่เคยอ่านพระคัมภีร์ไหมคะ”

“ไม่เคยเลย”

“อยากอ่านและศึกษาดูไหมคะ? ดิฉันจะหามาให้”

เสียง! “ดิฉันคงอ่านไม่เป็นล่ะค่ะ”

ลูกให้เวลาสตรีผู้นี้เกือบ 2 ชั่วโมง จนต้องขอตัวเพราะต้องออกไปข้างนอกกับลูกๆ ก่อนวางหูโทรศัพท์ เธอให้ลูกช่วยไปพูดกับลูกชายของเธอว่า ให้กตัญญูต่อแม่หน่อย ลูกบอกไปตามตรงว่า ในประเด็นนั้น ลูกคงช่วยไม่ได้ เพราะลูกไม่รู้จักลูกชายของเธอ อยู่ๆ ไปพูดเช่นนั้นจะเป็นการเสียมารยาท แต่หากเธอสนใจจะศึกษาพระคัมภีร์หรือคุยเรื่องพระเจ้าอีก ลูกก็ยินดี

หลังจากวางหูโทรศัพท์กับหญิงผู้นี้ ลูกรู้สึกแปลกใจในเวลาไล่เลี่ยกัน มีกรณีของพี่น้องคาทอลิกที่ลูกไม่รู้จักมาก่อนเลย มาบอกกับลูกว่า พวกเขาผิดหวังในการเป็นคริสตชน เป็นการสื่ออะไรกับลูกไหมหนอ? และ(หรือ) พระเจ้าทรงต้องการใช้ลูกให้ทำอะไรเพื่อรับใช้พระองค์?

ลูกใช้เวลาในการไตร่ตรองและรำพึง และสวดภาวนากับพระองค์เป็นเวลาหลายวันและกราบทูลพระองค์ว่า ลูกยินดีที่จะรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์

แล้วลูกก็อดไม่ได้ที่จะพิจารณาองย้อนหลังถึง My own journey of faith

ทันทีที่ทันใดที่ลูกรับศีลล้างบาปเป็นลูกของพระองค์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็เริ่มต้นการรับใช้พระองค์เลย ดังนั้นในหนทางการเจริญเติบโตในความเป็นคริสตชนกับหนทางการรับใช้พระองค์ของลูกจึงเป็นเส้นทางเดียวกัน ลูกเขียนมาตลอดว่าตั้งแต่แรกเริ่ม My own journey of faith ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเลย ตรงกันข้าม มีคนโยนก้อนหิน ขอนไม้ ขวากหนาม คบเพลิง กองไฟ และแม้แต่ระเบิดปรมาณูเข้ามาขวางเส้นทางการรับใช้พระของลูก แต่ละครึ่ง ลูกเจ็บปวดและบาดเจ็บ และเหนื่อย ลูกผิดหวัง แต่ไม่มีแม้แต่ครั้งเดียวที่ลูกจะโทษหรือผิดหวังในพระองค์ ตรงกันข้าม ทุกครั้งที่เกิดเรื่องที่ทำให้ลูกเจ็บปวดหรือบาดเจ็บ ลูกกลับก้าวเข้าหาพระองค์ สวดทูลต่อพระองค์และร้องให้กับพระองค์ และทุกครั้งลูกจะกลับรู้สึกใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้น พระวาจาของพระองค์ที่ลูกอ่านเป็นประจำสอนให้ลูกเข้าใจถึงความไร้สาระของมนุษย์และเห็นถึงความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเรา เราต้องก้าวข้ามความไร้สาระเหล่านี้ของเพื่อนมนุษย์รวมทั้งของตัวเองให้ได้ แล้วเราจะค้นพบว่า เราสามารถยกจิตใจของเราขึ้นเหนือคบไฟหรือกองเพลิงใดๆ ที่ใครก็ตามโยนเข้าใส่เรา

แต่มีเหตุการณ์หนึ่งที่ลูกเปรียบว่ามีผู้โยนระเบิดปรมาณูเข้ามายังเส้นทางการเป็นคริสตชนของลูก ลูกเจ็บปวดและผิดหวังมากเป็นปี และวันหนึ่งหลังจากรับศีลมหาสนิท ลูกกลับมาคุกเข่าและขณะที่กำลังสวดขอบพระคุณพระองค์ พลันสายตาของลูกได้เงยขึ้นและเห็นพระรูปของพระเยซูชนไม้กางเขน และมีคำตบผุดขึ้นในสมองลูกอย่างชัดเจน

“ตอนนั้นลูกเข้าใจแล้วใช้ไหมว่าเราเจ็บปวดเพียงใดเมื่อเปโตรทรยศเรา!”

ลูกกลับบ้านและไปคุกเข่าต่อหน้าแท่นพระในห้องนอนโดยไม่มีคำสวดภาวนาใดๆ แต่ภายใต้ความเงิบสงัดนั้น ลูกรู้สึกว่พระองค์ทรงมาประทับในใจลูก และลูกรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในจิตวิญญาณของลูก เป็นประสบการณ์กับพระองค์ส่วนตัวสุดๆ ที่อธิบายด้วยคำพูดไม่ได้ ลูกคงคุกเข่าในความเงิบนั้นเป็นเวลานาน...

จากประสบการณ์ของลูกเองและจากกรณีที่ได้พบและสัมผัส ลูกขอสรุปกับตัวเองว่า

“ผู้ที่มีความเชื่อ ยามมีความสุข ขอขอบคุณและสรรเสริญพระเจ้า ผู้ที่ไม่มีความเชื่อ ยามมีความสุข เลี้ยงฉลอง ผู้ที่มีความเชื่อ ยามมีความสุข เดินเข้าไปหาพระองค์ ผู้ที่ไม่มีความเชื่อ ยามมีปัญหาแม้เพียงเข็มสะกิดปลายนิ้ว โทษพระองค์และเดินจากพระองค์”

“ผู้ใดฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเราและปฏิบัติตาม ก็เปรียบเสมือนคนมีปัญญาที่สร้างบ้านไว้บนหิน ฝนจะตก น้ำจะไหลเชี่ยว ลมจะพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น บ้านก็ไม่พัง เพราะมีรากฐานอยู่บนหิน

ผู้ใดที่ฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเรา และไม่ปฏิบัติตามก็เปรียบเสมือนคนโง่เขลาที่สร้างบ้านไว้บนทราย เมื่อฝนตก น้ำไหลเชี่ยว ลมพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น มันก็พังทลายลงและเสียหายมาก” (มัทธิว 7:24-27)

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภัสร์

ตัวหนังสือ

ตราบเมื่อเรา หลงติด กับตัวหนังสือ
แต่ไม่เคย ลงมือ ปฏิบัติ
แม่นยำเหมือน รอบรู้ สารพัด
ก็พาด หายไป ประสบการณ์
ตราบเมื่อเรา หลงติด ความคิดหนึ่ง
พาให้ไป ไม่ถึง ซึ่งหลายด้าน
ดูชีวิต ปิดกั้น พระพรหทาน
ที่พระหว่าน ผ่านคน ข้างเคียงเรา.

ภัสร์

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวถอดได้
สะดวกในการ
ทำความสะอาดทั้ง

ทำลายซีดี
และบัตรเครดิตได้

มีช่องทำลายซีดี
และบัตรเครดิต
แยกต่างหาก
ช่วยต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

41304

บริษัท นานตีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230

E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandeestationery.com

nandee stationery nd_stationery @nandee

The Best of Thai Hospitality In the Heart of Bangkok

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th